CELCELÛTİYE KASÎDESİ

İsmail Dinçer

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki bu kasîdenin içeriği, fitneliklerin, kinin, nefretin, hasetliklerin, fesatlıkların, tüm düşmanlıkların bitmesi için Allah'a olan bir yakarıştır.

Sonra da Allah'a ve esmalarına ait olan nice sırların gönüllere akması için Allah'a olan bir niyâzdır.

Bu kasîdenin içeriğinde, Hazreti Muhammed'in ve Hazreti Ali'nin mücadelesinin ne olduğunun anlaşılması için bilgiler vardır.

Celcelûtiye duası diye adlandırılsa da, "Celcelûtiye Kasîdesi" demek daha uygun düşer.

Celcelûtiye kasîdesi, Hazreti Ali tarafından kaleme alınmıştır.

Hazreti Ali'nin kasîdesi diye de bilinir.

Celcelûtiye kasîdesi'nde; Hazreti Ali'nin; Allah'a duaları, yakarışları, niyazları vardır.

Onun için toplumda celcelûtiye duası diye de bilinir.

Celcelûtiye, Hazreti Muhammed'in sohbetlerine dayalı olarak, Hazreti Ali tarafından kalem alınan, Süryanice bir kasîde olarak kabul edilir.

İçinde Süryanice, Arapça, Farsça kelimeler vardır.

Süryanicede celcelûtiyenin anlamı "bedi" demektir.

Yâni gönüle gelen ilk doğuşlar, eşi benzeri olmayan demektir.

Allah'ın bedi esması da her şeyin kaynağı, eşi benzeri olmayan, doğuş anlamındadır.

Celcelûtiye kasîdesinin farklı tevilleri vardır.

Kasîdeyi her çalışan kendi gönlünce tevil yapmıştır.

Celcelûtiye, Mecmuat-ül Ahzab'ın birinci cildinde yer almaktadır.

Mecmuat-ül Ahzab; 19. yüzyılda yaşayan, Ahmed Ziyaeddin Gümüşhânevî'nin üç ciltlik, iki bin sayfadan oluşan bir dua kitabıdır.

Ahmet Ziyaaddin Gümüşhanevî, İmam-ı Gazalinin Celcelutiye şerhini, Mecmuatu'l-Ahzab adlı eserinin "Şazelî" adlı cildin 508. sayfasından itibaren yazmıştır.

Celcelûtiye Kasîdesi, İmam-ı Gazâlî (D: 1058 Ö: 1111 Tus İran), Muhyiddin İbnü'l-Arabî (D. 1165 İspanya Murcia Ö: 1240 Suriye), Nureddin İsfehânî (D: 1125 İsfahan Ö: 1201 Dimaşk) ve Ahmed b. Ali el-Bûnî'nin (D: 1155 Cezayir Ö 1225 Kahire) tarafından şerh edilmiştir.

Bu kasîde, bazı yerlerde 122, bazı yerlerde 103, bazı yerlerde 120 beyitten oluşmaktadır.

Hazreti Ali'den sonra, eklemeler yapılıp yapılmadığı bilinememektedir.

Bu kasîdeyi çalışanlardan kimi ilmi olarak çalışmış, kimi dua ve beklenti kitabı olarak çalışmıştır.

İmam-ı Gazâli'nin bu kasîdeyi kaç yaşında çalıştığı bilinememektir.

İmam-ı Gazâli, Ebû Ali Fârmedî (D: 1042 Ö: 1085 Tus İran) tarafından yetiştirildikten sonra, duygu ve düşüncelerini değiştirmiş, daha ilmi bakmıştır.

Gençlik yıllarında yazdığı bazı kitaplarının yakılmasını tavsiye etmiştir.

İmam Gazali, Ebû Ali Farmedi'ye intisab ettikten sonra, yazdığı kitaplarında onun öğretilerine yer vermiştir.

Kitaplarında ele aldığı yazılardan, onun Ali Farmedi'nin çizgisinde olduğu anlaşılır.

Ve efendisi hakkında birçok bilgi aktarır "bizzat ondan dinledim" der.

İmam-ı Gazâli'nin bu kasîdeyi, Ebû Ali Farmedi'den önce mi sonra mı şerh ettiğini bilemiyoruz.

Bu celcelûtiye kasîdesi, bir dua kitabı olarak görülmemeli, nice sırlara kapılar açan bir çalışma olarak bakılmalıdır.

Toplumda şöyle olan rivayetlere kanmamak gerekir.

Bu duayı günde üç defa okuyan kimse, gam ve kederden kurtulur, rızkı artar, uzun bir ömür sürer ve düşmanlarına galip gelir…

Suya okur içilirse manevi alan açılır…

Bu duayı okuyanın malı artar, zengin olur…

Bunu okuyanın baş ağısı geçer, hastalıklardan kurtulur, borçtan kurtulur, boğulmaktan kurtulur, fakirlikten kurtulur, zengin olur vs…

Bu ve buna benzer şeyleri iyi niyetle de olsa yayan kimseler, toplumu hakikatleri araştırmaktan ve anlamaktan uzaklaştıran kimselerdir.

Oysa her kelime içinde anlamlar taşır.

Yeter ki düşünülsün, araştırılsın.

Dua elbette özeldir.

Dua, gayret ve teslimiyetle olursa kapılar açılır.

İnsan hastalandığı zaman Tıp ilmine sığınmalı, şifayı orada aramalı ve sonra duasını etmelidir.

Elbette her zaman Allah'a tevekkül ve teslimiyet içinde olmak gerekir.

Tevekkülün ve teslimiyetin çok iyi anlaşılması gerekir.

Bu kuru kuruya bir teslimiyet, tevekkül değildir.

Tevvekül ve teslimiyet; ilmi, şuhûdi, ulvî bir duygu ve düşünce sonucu gerçekleşir.

İnsan her zaman çalışkan olmalı ve ilimden ayrılmamalıdır.

İnsan meslek edinmeli, çalışmalı ve rızkını oradan kazanmalıdır.

Yoksa hiç çalışmadan dua ile rızık gelmez.

Hazreti Muhammed; "çalışmak en büyük ibadettir" diye bildirmiştir.

Celcelûtiye duası oku, fakirlikten kurtul, zengin ol, gibi sözler doğru değildir.

Celcelûtiye kasîdesinin içinde muhteşem bilgiler vardır.

O bilgiler muhteşem anlamlara kapılar açar.

Celcelûtiye kasîdesinin içeriğine baktığımız zaman görüyoruz ki Hazreti Ali, öncelikle Hazreti Muhammed'e olan, sonra da kendine olan, sonrada ailesine olan acımasızca saldırıları, fitnelikleri, düşmanlıkları dile getirmiştir.

Düşmanlıkların, fitneliklerin, saldırıların bitmesi için Allah'a dua etmiştir.

Celcelûtiye kasîdesinin içeriğinde Allah'ın nice hakikatlerine kapılar açılmıştır.

Yeter ki bu kasîdeyi okuyan düşünsün, araştırsın.

Hazreti Ali, ilim şehrinin kapısı ve o şehrin üstadıdır.

Hazreti Ali'den gelen Celcelûtiye kasîdesi, nice hakikatlere kapılar açar.

Bu kasîde de esmalardan bahsedilir.

Besmelenin sırrından bahsedilir.

Besmele ile başlayan kaside, besmele ve rûhun sırlarına kapılar açar.

Düşmanlıkların, fitneliklerin, zulümlerin bitmesi gerektiği belirtilir ve bunun için Allah'a yakarılır.

Bu kasîdeyi okuyan, düşünmeli, araştırmalı, her bir kelimenin taşıdığı anlamı yakalamaya gayret göstermelidir.

Sadece dua sanıp, zenginlik, mal mülk beklentisi, hastalıktan kurtulmak için dua niyetine okunmamalıdır.

Eğer böyle beklentiye girerek okursak, Hazreti Ali'ye çok büyük saygısızlık etmiş oluruz.

Dua ve gayretin ne olduğunu çok iyi bilmeliyiz.

Hazreti Ali, Hakk ve hakikatin anlaşılması için büyük mücadele vermiştir.

Bizler de, bu kasîdeyi hakikatlere açılan bir kapı bilmeli ona göre okuyup düşünmeliyiz.

Bu kasîdeyi okuyanlar, her bir satırını çok iyi düşünüp, Hazreti Muhammed'in ve Hazreti Ali'in ve Ehli Beyt'in ve onların yolundan gelenlerin mücadelesini gönüllerinde hissetsinler.

İnşAllah, bu kasîdeyi okuyanların gönüllerinde manevi bir depremle, fitnelikler, kinler, nefretler ve nice düşmanlıklar sona erer.

Okuyup düşünenler inşAllah nice hakikatlere kapılar açarlar.

İsmail Dinçer
12-12-2022

HAZRETİ ALİ

Celcelûtiye kasîdesi, Hazreti Ali'ye ait olduğu için, Hazreti Ali'den bahsedilmeden geçilemez.

Hazreti Ali'nin, 599 ya da 600 yılında Mekke'de doğduğu bildirilir.

Hazreti Ali, Kufe'de olan evinin kapısından çıktığı anda, duvar kenarına gizlenmiş olan Abdurrahman b. Mülcem tarafından zehirli bir hançerle yaralandı, aldığı yaranın tesiriyle 26 Ocak - bazı kaynaklara göre 27 ya da 28 Ocak 661'de vefat etti ve Kufe'ye (bugünkü Necef) defnedildi.

Babası, Hazreti Muhammed'in amcası Ebû Tâlib, annesi de Ebû Tâlib'in eşi, Fâtıma bint Esed b. Hâşim'dir.

Ebû Tâlib'in en küçük oğludur.

Hazreti Muhammed, amcasının oğlu olan Hazreti Ali'nin manevi yolda yetişmesine vesile olmuştur.

Hazreti Muhammed, annesiz ve babasız kalınca, amcası Ebu Tâlib ve eşi Fatıma tarafından himaye edilmiş ve onun yetişmesinde çok büyük çaba gösterilmiştir.

Hazreti Muhammed, Ebu Tâlib'in hanımı olan Fatıma'yı, annesi gibi görmüş ve dört annemden biri demiştir.

Fatıma anne de onu en güzel bir şekilde yetiştirmiştir.

Dört annem dediği kişiler; onu doğuran Amîne, sütannesi Halime, amcası Abdul Uzza'nın hizmetçisi Süveybe ve amcası Ebu Tâlib'in hanımı Fatma'dır.

Hazreti Muhammed, Fatma annesinden çok büyük iyilikler görmüş, hayatında Fatma'nın çok büyük olumlu etkileri olmuştur.

Fatma anneyi hiç unutmamış ve ileri ki yıllarda Hazreti Hatice'den doğan kızına Fatma ismini vermiştir.

Hazreti Muhammed, Ümmü Eymen için de "O da benim bir annemdir" demiştir.

Ebu Tâlib ve Fatıma'nın oğlu olan Hazreti Ali'nin, manevi yolda yetişmesinde Hazreti Muhammed büyük katkıda bulunmuştur.

Hazreti Muhammed, Ali'yi küçük yaşta yanına almış, onun ilim yolunda yetişmesine vesile olmuştur.

Hazreti Muhammed, Hazreti Ali'yi kardeşi kabul etmiş ve hiç yanından ayırmamıştır.

Hazreti Ali'nin, İlm-i Tevhîd yolunda yetişmesinde Hazreti Muhammed'in katkısı büyüktür.

Hazreti Ali her zaman Hazreti Muhammed'e bağlılık içinde kalmıştır.

Hazreti Muhammed, Hazreti Ali'yle olan yakınlığını; "Sen bendensin, ben de sendenim" sözüyle dile getirir.

Daha sonra Hazreti Ali, Hazreti Muhammed'in damadı olmuştur.

Hazreti Ali, Hazreti Muhammed'e olan saldırılarda onun yanında olmuştur.

Bedir, Uhud, Hendek muharebelerinde hep Hazreti Muhammed'in yanında onu korumak için mücadele etmiştir.

Her zaman Hazreti Muhammed'i korumaya çalışmış, onun için hayatını ortaya koymuştur.

Hatta bilinen en büyük koruma görevi, Hazreti Muhammed'in yatağına yatarak, Hazreti Muhammed'in Mekke'den çıkmasına vesile olmuştur.

Mekkeli müşriklerin lideri olan Amr bin Hişam, toplumun Ebû Cehil diye bildiği kişi, Hazreti Muhammed'i öldürme fikrini ortaya koymuştu.

Ondan kurtulmak tek çözüm demişti.

Hazreti Muhammed'in kabilesinin, kan davası gütmemesi için de her kabileden güçlü ve soylu yedi genç seçilmesini ve gençlerin keskin kılıçlarla kuşanarak Hazreti Muhammed'i gece vakti yatağında öldürme planı yapılmıştı.

Hazreti Muhammed yatağında yatarken, gençlerin hepsi kılıçlarla saldıracak, bir kişi değil, yedi kişi tarafından öldürülmüş olacaktı.

Bu şeytani düşünce kabul edilmiş ve gençler seçilmişti.

Yedi genç, Hazreti Muhammed'in evine gizlice girmiş ve yorgan kaldırılıp tam kılıçlar saplanacakken, yatakta Hazreti Ali'nin yattığı görülmüştü.

Hazreti Ali'nin bu vefâkârlığı müşrikleri hayrete düşürmüştür.

İşte Hazreti Ali, Hazreti Muhammed'e böyle bağlı biriydi.

Bu olay sonrası, Hazreti Muhammed ölümden kurtulmuş ve Medine'ye hicret etmiştir.

Hazreti Muhammed'in vefatından sonra, Hazreti Ali ve eşi Fatma, çok zulümler görmüştür.

Hazreti Ali'nin evlatları Hasan ve Hüseyin çok büyük zulümlere uğramıştır.

Hazreti Hüseyin ve ailesinden 71 kişi, 10 Muharrem 61 (10 Ekim 680 aşure günü) tarihinde, Irak sınırları içinde olan Kerbelâ denilen yerde, zalimlerin saldırısıyla şehid edilmiştir.

İslam dünyası bu zulmü hiç unutmamış, her yıl anmıştır.

Bu saldırının temelinde, fitnelik ve düşmanlık yatmaktadır.

Hazreti Ali, Hazreti Muhammed vefat ettikten sonra çok saldırılara maruz kalmıştır.

Bu saldırıları yapanların başında Muaviye gelir.

Muaviye, Hazreti Ali'yi öldürmek için planlar yapmıştır.

Sıffin Savaşı bunlardan biridir.

Hazreti Ali'nin halifeliği döneminde Sıffin denilen yerde, Muaviye Hazreti Ali'ye saldırmıştır.

Yaklaşık 3 ay boyunca devam eden bu savaş 657 yılında olmuştur.

Bu konular çok iyi araştırılmalıdır.

Hazreti Ali'ye ve evlatlarına neden saldırılmış, neden hepsi öldürülmek istenmiş, bu konular tarafsız bir şekilde çok iyi araştırılmalı ve düşünülmelidir.

İşte Hazreti Muhammed ve Hazreti Ali, hakikat yolunda zulümlere uğrasalar da hakikatleri anlatmaktan asla yılmamışlardır.

Hazreti Ali'yi Hazreti Muhammed yetiştirmiş; "Benden sonra ilmi Hazreti Ali'den tâleb edin, Ben ilmin şehri isem Ali kapısıdır" demiştir.

Hazreti Ali'nin şu sözleri onun ilme ne kadar değer verdiğini gösterir:

"İlim bir hazinedir, kılavuzluktur, sığınaktır, diriliktir, şerefin en üstünüdür, soyluluğun süsüdür. Hayat, ilimle tamam olur. Hikmet, ilimle tanınır. Hikmet, akıllının yitiğidir; nerede olursa olsun, onu almaya en layık olan odur."

İşte celcelûtiye kasîdesi de ilme açılan bir kapı olarak görülmelidir.

Bir dua kitabı, edilen duadan beklenilen bir çıkar kitabı olarak bakılmamalıdır.

Hazreti Muhammed, Hazreti Ali'yi ilim yolunda donanımlı yetiştirmiştir.

Ve Hazreti Muhammed, Hazreti Ali'yi görevlendirmiş ona icazet vermiştir.

İlm-i Tevhîd dersleri Hazreti Ali'den günümüze kadar, görevli Kâmiller tarafından akıp gelmiştir.

Hazreti Muhammed ayrıca Hazreti Ebubekir'e de görev vermiştir.

Hazreti Muhammed'in, Hazreti Ali ile ilgili bilinen sözleri şöyledir.

Bu 24 madde Prof Dr Halil Civi hocanın eserinden alınmıştır.

1- Dünyada ve ahrette Ali benim kardeşimdir.

2- Ali bendendir; ben O'ndanım.

3- Ya Ali! Sen bana Mûsâ'nın kardeşi Hârûn kadar yakınsın. Mûsâ Tur'a giderken kavmine kardeşi Hârûn'u vekil bıraktığı gibi ben de seni vekil bırakıyorum. Ancak Mûsâ'dan sonra peygamberlik vardı. Benden sonra peygamberlik yoktur. Sen halife olacaksın.

4- Ali hatadan sıyrılma kapısıdır. O kapıdan giren Müslüman oldu. Kapının dışında kalan kâfir oldu.

5- Ya Ali, sen Müslümanların kalplerine Allah tarafından indirilen bir dayanaksın.

6- Ali benim vücûduma oranla başım kadar kıymetlidir.

7- Ali'yi seven, şüphe yok ki beni sevmiş olur. Beni seven Allah'ı sevmiş olur. Ali'ye düşman olan bana düşman olur, bana düşman olan ise hiç kuşkusuz Allah'a düşman olur.

8- Ali'nin dostu benim dostum, Ali'nin düşmanı da benim düşmanımdır.

9- Kim benim yaşamım gibi yaşamak benim gibi ölmek ve Rabbimin bana vaatte bulunduğu cennette kalmak isterse Talip oğlu Ali'ye uysun.

10- Ali'ye sevgi arabozuculuktan kurtulmaktır.

11- Ali ilmin kapısıdır. O ümmetime Hakk yolunu gösteren güneştir. O'nu sevmek imandandır.

12- Ali'ye düşman olan Allah'a düşman olur.

13- Ali'ye söven hiç kuşkusuz bana sövmüş, bana söven de Allah'a sövmüş olur.

14- Ali'den ayrılan hiç kuşkusuz benden ayrılmış; benden ayrılan da elbette Allah'tan ayrılmış olur.

15- Talib oğlu Ali, Allah'ı en iyi bilen insandır. .

16- Terazinin bir kefesine gökler ve yeryüzü, öbür kefesine de Ali'nin imanı konulabilseydi, herhalde Ali'nin imanı daha ağır basardı.

17- Ben kimin efendisi isem Ali' de onun efendisidir.

18- Ya Fatıma, seni Ehlibeyt'imin en üstününe verdim.

19- Allah'ü Teâlâ, Fatıma'yı Ali"ye vermeyi bana emretti.

20- Ben hikmet eviyim, Ali de bu evin kapısıdır.

21- Ben ilim şehriyim, Ali de o şehrin kapısıdır. Bilgi isteyen Ali'nin kapısına gelsin.

22- Ben, zamanımda kiminle harp edersem Kur'ân'ın açık emrine uyarak savaşırım. Ali de Kur'an'ın mânâsına uyarak savaşır.

23- Ya Büride! Muhakkak ki benden sonra Ali sizin vekilinizdir. Ali'yi sev, onun gittiği yola git.

24- Ya Ali! Cennete girecek ilk dört kişi sen, ben, Hasan ve Hüseyin'dir.

İşte Hazreti Ali'nin kaleme aldığı celcelûtiye kasîdesi, ilme açılan bir kapı olarak görülmelidir.

Kasîdenin içeriğinde, Hazreti Ali'nin Allah'a yakarışları, duaları, niyazları vardır.

İşte bu kaside de Hazreti Ali'yi ve mücadelesini hissetmeliyiz.

Fitnelikten, her türlü düşmanlıktan uzak olmalıyız.

Hazreti Ali'nin yolu olan Hazreti Muhammed'in yolunun ne olduğunu çok iyi anlamalıyız.

Onların mücadelesinin ne olduğunu; gönlümüzle, kâlbimizle, aklımızla, her şeyimizle hissetmeliyiz.

Hazreti Muhammed'i ve ehli beytini asla unutmamalıyız.

Hazreti Haticeyi, Hazreti Ali'yi, Hazreti Fatma'yı, Hazreti Hasan ve Hüseyini, Hazreti Zeynel Abidini asla unutmamalıyız.

Hazreti Muhammed'in soyu olan Ehli Beytin mücadelesinin ne olduğunu çok iyi bilmeliyiz.

Onların tek amaçlarının, Allah'ı ve onun hakikatlerini hatırlatmak olduğunu anlamalıyız.

Onlar, toplumun huzuru, barışı için gece gündüz koşmuşlardır.

Onları anlamak hepimizin görevidir.

Onlar gibi mücadele etmek hepimizin görevidir.

Şimdi celcelûtiye kasîdesine geçelim.

CELCELÛTİYE KASİDESİ

Bismillahirrahmanirrahim

1- "Bismillah ile başladım; rûhum, O'nun sayesinde o besmele içinde saklı olan çok sırları keşfetti."

- Besmele ile başladım.

Rûhum besmelenin içindeki nice sırlara kapılar açtı.

Rûhum, Allah'ın rahîm, rahmân boyutlarında saklı olan nice hikmetlerine erişti.

Besmelenin içinde nice âlemler varmış, rûhum oraya aktı.

Besmele sayesinde nice sırları keşfettim.

Anladım ki besmele rûha açılan bir kapıdır.

2- "Ardından, her türlü taşkınlık ve azgınlığı, dalalet ve sapıklığı -Allah'ın izniyle- ortadan kaldıran bütün yaratılmışların en hayırlısı olan Resul-i Ekrem Efendimize (aleyhissalatü ves selam) salât u selâm getirdim."

- Bütün sapkınlıkları ve aslı olmayan şeyleri ortadan kaldırmak için mücadele eden Hazreti Muhammed, yaratılanların hayrı için koşmuştur.

Tüm insanlığın hayrı için koşmuştur.

Sevgimiz, ilgimiz, yolumuz, mücadelemiz onun yolu üzere olmaktır.

Hazreti Muhammed'e tüm gönlümle bağlandım.

Tüm sevgim ve saygımla onun yolunda oldum.

Onu andım, onu hatırladım, ona sevgimi saygımı sundum.

O ki dünyada olan dalaleti zulmü kaldırmak için, son nefesine kadar mücadele etti.

Bizler de tüm gönlümüzle böyle olalım.

3- "Ey İlâhım, Senin ismine dayanarak dua ettim. Hep açık olan ve gittikçe parlayan "Ehâd ve Bedi" isimlerinle Sana yalvarıyorum."

- Ey tek sığındığım Kudret!

Sana ait olan tüm esmalarına dayanarak Sana yöneldim.

Ehâd ve Bedi esmalarınla Sana niyaz ettim.

Bir olan ve tek olan Sensin, tüm âlemde birliğini, her varlıkta tekliğini gösterensin.

Her şey Senin özünden süzülüp geliyor, Senden Sana akıyor.

Senden geliyor, Seninle görünüyor, Sen oluyor.

Ehâd ve Bedi esmalarını layıkıyla anlayanlardan eyle bizleri.

Ehâdiyet hakikatin gönlümüzde gittikçe parlasın, o nûrun etkisi bizleri sarsın sarmalasın.

4- "Kadîr ve şanı yüce olan isminle Senden istedim. Ey güçlü (kadîr) Allah'ım, Sen işlerimi kolaylaştır."

- Kadiri mutlak olan ulvîyetinle Senden istedim.

Ey kadiri mutlak Allah'ım! Sen çalışmalarıma kolaylık ver.

Kudret sahibi Sensin, her yerde kudretini gösterensin.

Her varlıkta kudretinin tecellisi kendini göstermekte.

Ve sen bütün her şeydeki kudretsin.

Kudretinle çalışmalarımı kolaylaştır, yolumu aç.

5- "Ey Hayy ve Kayyûm olan Allah'ım, daima, umut ederek Sana yalvarıyorum. Ehâd ve Bedi' isimlerini şefaatçi yaparak yüksek sesle bağırıp Sana yalvarıyorum."

- Ey Hayy olan ve varlığı diriliğiyle tutan Allah'ım!

Ey diri olan ve diriliğiyle sürüp giden Allah'ım!

Daima Sana yöneldim, Senden istedim, Senden umut ettim.

Ehâd ve Bedi esmalarındaki şefaatini bekleyerek, Sana heyecan içinde sığındım, Sana yalvardım.

Her yerde tekliğini seyrettim, tüm teklerde birliğine eriştim.

Sadece Senden umut ettim, Sana yalvardım, Senden şefaât bekledim.

6- "Ey yaratma mertebelerinin en yükseğinde bulunan Allah'ım. Sabit, Cebbar, Bari ve Halîm isimlerinle bu fitne ateşi sönsün. Her hadisenin zimamı senin yed-i kudretindedir ve olan herşey senin yönlendirmenle olur!"

- Ey esmalarınla varlığı hayırlısıyla yaratan Allah'ım!

Sabit olan, değişmez sıfatlarınla yaratan Allah'ım!

Zatına bağlı sıfatlarınla her şey yaratan Sensin.

Kendi deryandan kesip getiren Allah'ım.

Varlıktaki olayları yöneten, harbi önleyen, barışı getiren Allah'ım!

Tüm fitneliklerin bitmesi için Sana yalvarıyorum.

Arabozuculuk bitsin, hasetlik sona ersin, fitnelik olmasın.

Fitne ki öldürmekten kötüdür, fitne ki şeytanlığı getirir, fitne ki ara bozar, gönülleri kirletir, Senden uzaklaştırır.

Tüm fitnelikleri bitir Allah'ım.

7- "Ey İlâhım, her derde, her işe ânında müdahale eden ve süratli bir şekilde icabet eden Allah, Ehâd ve Bedi' isimlerinle Sana yalvarıyorum."

- Ey tek sığındığım Kudret!

Varlıktaki işleyişi her an idare eden, en hızlı bir şekilde işleyişe sürdüren Allah'ım! Ehâd ve Bedi esmalarınla Sana sığınıyorum, yalvarıyorum.

Fitnelikleri, kötülükleri bitir Allah'ım.

İnsanlığı fitnelik zulmünden kurtar Allah'ım.

8- "Ki kâlbin hayatını canlandırasın, yani ondaki kirleri gideresin. Kayyûmiyetinle onu ayakta tutasın, o kayyûmiyet sırrı onda hep var kalsın ve daima parlasın."

- Kâlbimizi diri, tertemiz tutansın, orada ne kadar bâtıl şey varsa kaldırasın.

Kayyûm esmanla dosdoğru edensin.

Kâlbimiz hep dosdoğru hareket etsin, daima nurunla parlasın.

Kâlbimiz seninle diri, seninle atıyor, bizi gafletten uzaklaştır.

Hep Hayy olan Kayyûm, Sana bağlı kalalım.

Seninle dirilelim, seninle aydınlanalım.

9- "İsm-i azamından olan Hayy ve Kayyûm isminin nurunun parıltıları üzerimde tecelli etti, yüzüme ve kâlbime öylesine aksetti ki, gözleri kamaştırırcasına, şimşek çakar gibi parladı! Böylece karanlık hiçbir yer kalmadı, heryer nura gark olup aydınlandı."

- Hayy ve kayyûm esmalarının nuru, bir şimşek gibi üzerime parladı, kâlbime ışık oldu, aydınlattı.

İdrakim, anlayışım seninle aydınlandı.

Şimşeğin ışığı gibi üzerimde nûrun parladı.

Duygularım düşüncelerim adeta bir ışık oldu Sana aktı.

Gözlerim kamaştı, gönlüm aydınlandı.

Karanlık bir yer kalmadı, her yer nûrunla aydınlandı.

Hayy olan Kayyûm olan Sensin.

Her varlıkta diri olansın, diriliğiyle varlığı tutansın.

Gönlümüzde her dâim nûrun parlasın, gönlümüz nûrunla aydınlansın.

Bir şimşek gibi hızla nûrun tüm bedenimizi sarsın.

10- "Engin rahmet sağanakları kâlbimin üzerine döküldü ve kâlbim Kerîm olan Mevla'mızın hikmetiyle konuştu. Dilim o rahmet hazinelerini terennüm etti."

- İdrakim, anlayışım, duygum, düşüncem, rahmete gark oldu.

Kerim olan Mevla'mızsın.

Hikmetlerin sahibi Allah'ımızsın.

Dilim rahmetinin dili oldu.

Dilim kâlbime bağlandı, kâlbimden terennüm etti.

Bu hakikate erenler; rahmetini, hikmetini, keremini, konuştular.

Rahmetin üzerime bir yağmur oldu yağdı.

Keremine mazhar oldum, Senin dostluğuna eriştim.

Senin hikmetlerine eriştim.

Hikmetlerine erişenler rahmetine, ikramına nâil oldular.

11- "Bundan sonra her yönden nurlar beni kuşattı. Ve büyük olan sahibimiz Allah'ın haşmeti, bizi yüceltti."

- Her yerden nûrların beni kuşattı.

Her yerin nûrlarla kaplı olduğu gösterildi.

Ulvî olan Allah'ın o haşmeti, bizi yüceliğe erdirdi, nûrlarına gark eyledi.

Gönüllerimiz O'nun haşmetini hissetti, bizleri güçlü kıldı.

O'nun yüceliği, bizleri yüceltti.

12- "Ey yaratma ve yoktan var etme mertebelerinin en yükseğinde bulunan Hâlık ve Hallak Allah'ım! Sen azgınlık yapıp haddi aşan isyankârlara bile ikramda bulunursun. Sen her türlü noksan ve kusurdan münezzehsin!"

- Allah'ım sen nezihsin, Sende noksanlık yok.

Sen varlığı hayırlısı ile yaratansın ve nice varlığı var edensin

Ve Sen biat edilensin.

Allah'ım sende noksanlık yoktur, noksanlık acizlik bizdedir.

Sen varlığı en güzel en hayırlı bir şekilde yaratansın.

Ve Sen bağlanacak olansın.

Sen yoldan çıkmışlara bile, hakikatleri anlamaları için, her varlıktan her an yol gösterensin.

13- "Ne olur! Allah'ım! Bir araya getirilmiş hecâ (huruf-u mukattaa) harfleri hürmetine, beni her türlü hayırlı maksat, gaye ve ihtiyaçlarıma ulaştır!"

- Ne olur Allah'ım! Beni aradığım hakikatlere ulaştır.

Müşküllerimin cevabını ver.

Gayem Seni anlamak olsun, beni gayeme eriştir.

İhtiyacım, Senin hikmetlerini anlamak olsun, ihtiyacımı bana nasip eyle.

Harflerin içinden öğretici vasfını bana bahşet.

Allah'ım! Beni gönlümdeki hedefe eriştir, ihtiyaçlarımı gider.

Harflerin sırrını, harflerden oluşan kelimelerin sırrını bana bahşet.

14- "Yüce ism-i azamın ve Kur'an'ın her tarafı kuşatan nuruyla irademe yerleştirilen harflerin sırrı hürmetine; yüce olan ruhların ve ism-i a'zamının nuru hürmetine. Her tarafa yükselen vahyin (Kur'an'ın) hürmetine."

- Gönlümde yazılı olan nice harflerinin sırları hürmetine…

Esmalarının taşıdığı hakikatlerin ışığının hürmetine…

Yüceliğe erişmiş nice kâmillerin hürmetine…

Bilirim ki beden şehrimde Senin tüm harflerin var.

Bedenimde esmalarının sırrı gizli.

Onlardaki nûrunun hürmetine…

Ulvî olan rûhların hürmetine…

Harflerin sırlarını bana bahşet.

15- "Bana nurlardan parlak bir feyiz akıt; üzerime gelsin, Nûr isminle kâlbimin ölülüğünü dirilt!"

- Bana hakikatlerinin nûrunu nasip et.

Beni nûrunla feyizlendir.

Nûr esmanla ölü kâlbimi dirilt.

Gaflet içinde olan kâlbimi nûrunla uyandır.

16- "Ey Allah'ım, bana bir heybet ve celâl giydir. Düşmanların ellerini ilim sayesinde benden uzaklaştır, Sen hüküm ve hikmet sahibisin."

- Ey Allah'ım! Beni güçlü kıl, kesretin vahdetine erdir.

Düşmanlık içinde olanlar, Senin ilmin sayesinde, bana düşmanlıklarını bitirsinler.

Senin gücünle beni güçlendir.

Bana düşmanlık edenler, bende Senin gücünü hissetsinler.

Hüküm ve hikmet sahibi Sensin.

Tüm âlemi hükümlerinle idare edensin.

Tüm âlemi hikmetlerinle saransın.

Düşmanlık içinde olanlar Seni anlasınlar ve düşmanlıklarını sona erdirsinler.

17- "Allah'ım, benimle her nevi düşman ve kıskançlık arasına perde koy, yüce olan ve barışı sağlayan Kadîr ve Azîz isimlerinin hürmetine!"

- Allah'ım! Beni düşmanlıktan ve kıskançlıktan uzak tut.

Bana olan düşmanlığı ve kıskançlığı perdele.

Kıskançlık ki bedenlerin arkasında seni görememektir.

Başkasında olana tamah etmektir.

Varlığın asıl sahibini görememektir.

Başkasının eriştiği makam ve mevkiye hasetlikle bakmaktır.

Ey Allah'ım! Tüm bunları perdele, görünmez eyle, sona erdir.

Ulvî olan, barışı getiren, Kadir ve Aziz esmalarının hürmetine bunları yap.

Kudret sahibi Sensin, her varlıkta yüceliğin sahibi Sensin.

Gönüllerde düşmanlık bitsin, barış tecelli etsin

18- "Tecelli etmekte olan Celâl ve büyüklüğünün nûruyla; Merhamet ve Şefkatinle; çok çok bereketli olan Kuddüs isminle, Sen bu karanlıkları aydınlığa çevir."

- Kesreti vahdetinle tutan, ulvîyetini varlıktaki nurunla gösteren, merhameti ve şefkati bol olan, Kuddüs esmanla, cehaletimin tüm karanlıklarını, ilminle aydınlat.

Her varlıkta her an Cemâl esman tezahür etmekte, yüceliğin nûrunla kendini göstermekte…

Merhametlisin, şefkatlisin…

Kutsal olan tüm esmalarının hürmetine cehaletim bitsin, aydınlanayım.

Bilmişlik içinde olmayayım, cehaletimi anlayayım.

Bir tevazu içinde bilmeye çalışayım.

Gafletin o karanlığından kurtulayım.

Kuddüs esmanla bana yardım et Allah'ım.

19- "Ey bu milletin Rabbi olan Allah'ım, Sen Nûr ile ihtiyacımı yerine getir. Öyle bir Nûr ki, tecellisi seri olur. Ve hemen iş biter."

- Ey tüm varlığı vücûdlandıran Allah'ım!

Ey tüm bedenlerde tecelli eden Allah'ım!

Ey bedenlerin efendisi olan Allah'ım!

Sen nûrunla, gönlümün nice sorularına cevap getir.

Sen hakikatlerinle beni nûrlandır.

Senin nûrunun tecellisi şimşek gibidir ve hemen tecelli eder.

20- "Her bir peygamberini bir İsm-i A'zam'a mazhar edip onları mucizelerle muvaffak ettiğin gibi, Sen Kâfi isminle işlerimi kolaylaştır." (Mucize değil de Sen bana yetersin!)

- Her Nebiyi, Senin yüce esmalarının geldiği esma olan Hû esmanla mazhar ettin.

Mucizelerine vâkıf ettin.

Kâfi esmanla, onların hepsine kâfi oldun.

Sen kâfi esmanla amellerimi kolay kıl.

Sen bana kâfisin ya Rabbim!

Beni de hakikatlerinin nice mücizesine nâil eyle ya Rabbim!

21- "Ey celâl ve ikram sahibi Allah'ım! Ey Hâlîm Allah'ım! İkramın ve lütfun olarak açılacak olan ilmin sırrını bana öğret! Ancak Seninle açılacak ilmin esrarını bana öyle lutfet ki, Hâlîm

ismin ile taşkınlıklara sebep olmayacak derecede bir anlayışla kavrayayım."

- Ey yüce Allah'ım! Bana ilmi kerametlerini sun.

İlmin nice sırrı bana açılsın.

Sen aklımızı ve zekâmızı verensin.

Aklımız ve zekâmız, ancak seni ve hakikatlerini düşünmekle açılır.

Aklımız her zaman tertemiz olsun.

Senin yolunda olsun, bâtıldan, fitneden uzak olsun.

Senin hâlim esmanla, hilm sahibi olmamı nasip et.

Çevreme yumuşak huyla muamele etmemi nasip et.

22- "Beni her türlü korku ve şiddetten kurtar; esprisi, kesin olan, hikmetli bilimsel ve kuşatıcı bir söz ile. Semi olan Allah'ım! Sen mahlûkatının dualarını işitirsin."

- Korkulara düşmeme ve şiddet içinde olmama izin verme.

İçimdeki korkuyu al, her türlü şiddetten uzak tut.

Senin varlıktan akan hikmet dolu, ilim dolu, kuşatıcı kelâmına erişmemi nasip et.

Kuşatıcı söz olan İllâ Hû sırrına ermemi nasip et.

Kuşatıcı söz olan, aşkından gelen sevgi dolu sözleri söylememi nasip et.

Semi esmanın hürmetine…

23- "Ey Celâl Sahibi Allah'ım, beni "kün" kef' i ile koru, ey heybetten ve başarısızlıktan dolayı kırılan kırık kalpleri tamir eden ve onları canlandıran Allah'ım!"

- Ey kesreti vahdetiyle tutan Allah'ım!

Varlığın oluşması ve şekillenmesini anlamamı nasip et.

Duygu ve düşüncelerimizin ilim üzere olmasını nasip et.

Hüzne, karamsarlığa düşmemeyi nasip et.

Ey Allah'ım! Sen kâlbleri tamir edensin, onları hayata döndürensin.

Seni unutmayan kâlb, kırılsa da Senin aşkınla hemen tamir olur.

Seni unutmayan kâlb, her zaman canlıdır, aşk doludur, huzur doludur.

24- "Bana (ilimden) bir deniz ver ve o denizin karasının en hayırlı kısmını bana nasip et; çünkü Sen benim sığınağımsın ve bütün sıkıntılar, ancak Seninle gider..."

- Beni ilim deryanda tut

O ilimden gelen varlığın oluşmasını anlamamı nasip et.

Nice müşküllerimi ancak Sen çözersin.

Sen benim tek sığınağımsın.

Sen benim sıkıntılarımı bitirensin

Sen benim huzur bulduğumsun.

Dünyalık sıkıntılarım olsa da, Sana sığındığımda onları hafifletensin.

Cânlar denizinin ve tenler denizinin tek sahibi Sensin.

25- "Rahmet sağanakları gibi üzerime rızık yağdır! Âlemlerin recâ kaynağı, ümidi yanlız Sensin! İsyan etseler de, haddi aşsalar da onların da rızkını verirsin ve hepimizin ümit kaynağı yine Sensin."

- Beni rahmetinle lütuflandır.

Her varlıktan akan rızkınla nasiplendir.

Bedenimde olan nice rızkının hikmetine erdir.

Sen insanlığın umudusun, sığınağısın, dayanağısın.

İnsanlar yoldan çıksa da onlara yol gösterensin.

Sen ve Senden gelen rahmetin, umudumuzun tek dayanağıdır.

26- “Sen düşmanlarımızı sağır, dilsiz ve kör et; (bizim ne yaptığımızı bilmesinler...) Ey güçlü Allah’ım, Sen Celâl ve büyüklüğünle onları kekeme eyle!” (Millete yanlışı anlatmasınlar!)

- Sen, hakikat yolunda olan nice masumları koru.

Onlara düşmanlık edenler, onlardan uzak olsun.

Sen, düşmanlık içinde olanların insanları kandırmasına izin verme.

Sen, onların içlerindeki zalimliği bitir.

Ey güçlü Allah’ım! Onların birbirini zulme sürüklemesine izin verme.

Dilleriyle zulüm ekmesine izin verme.

Celâl esmanla zulmü engelle.

Onları zulüm yolunda sağır et, fitnelik sözlerini duymasınlar.

Sen, zulüm yolunda onları kör et; fitneliği göremesinler, zalimlerin hallerini göremesinler, göremesinler ki onlara özenmesinler.

Sen onları dilsiz et; fitnelik, fesatlık, hasetlik içeren sözleri söyleyemesinler.

Bâtıl, yalan, hûrafe konuşamasınlar, millete anlatamasınlar.

Sen, fitneliği, zalimliği bitir Allah’ım.

27- “Alîm ve Ganî isimlerinle beraber Kudretinin dairesinde, İsm-i A’zam’ınla yanlış yapmaktan korundum.”

- İlmin sahibi olan Sensin.

Alîm esmanla tüm varlıktaki ilmin sahibi Sensin

Ganî esmanla, her varlıktaki değerlerin sahibi Sensin.

Her varlıktaki kudretin sahibi Sensin.

Senin yüce esman olan Hû esmanla yanlışa düşmekten korundum.

28- “Bütün âlemlerin kâlblerini telif eyle ve Fettâh isminin hürmetine ilâhî hakikatlere kâlblere aç! İnsanların kâlblerini

üstümde birleştir. Ve Selâm isminin hürmetine bana onlardan bir kabul duygusu nasip et!"

- Tüm insanların kâlblerine hakikatlerini bahşet.

Senin hakikatlerini anlasınlar, onların kâlblerini hakikatlere aç.

İnsanların idrak ve anlayışları, duygu ve düşünceleri, benim anlattığım Senin hakikatlerinin üzerine olsun.

Selâm esmanın hürmetine, onlara hakikatleri anlatmamı nasip et.

Fettâh esmanın hürmetine, onların hakikatleri fethetmenlerini nasip et.

Onlara barış ve huzur yolunu göstermemi nasip et.

29- "Ya İlâhî işlerimi kolaylaştır ve bize izzet ve yücelik ver. Alî ve A'lâ isimlerinin hürmetine!"

- Ey sığındığım tek Kudret!

Amellerimi kolayca edep içinde yapmamı nasip et.

Alî ve A'lâ esmalarının hürmetine…

Yâni ilmin sahibi Sensin, her varlıkta yüce olan Sensin şuuru hürmetine….

Beni hakikat yolunda başarılı ve güçlü kıl.

30- "Allah'ım üzerimize af ve rahmet örtüsünü ört, kalplerimize şifa ver; Sen, korkulardan dolayı hastalanan kalplere şifanın ta kendisisin!"

- Allah'ım! Af ve rahmet örtünü üzerimize ört.

Kâlblerimize şifânı nasip et.

Hâl ve hareketlerimiz rahmetinle olsun.

İdrak ve anlayışlarımızda şifâ olsun.

Korkuya düştüğümüzde, Sen korkuları kaldıran, kâlblere şifa verensin.

Şâfi esmanla şifa verensin, şâfi esmanla şefaât edensin.

31- “Ey Allah’ım, bütün çalışmalarımızı bize bereketli kıl ve her şeyi kolaylaştıran “Hû” isminle bütün zorluk düğümlerini çöz!”

- Ey Allah’ım! Tüm çalışmalarımız bereket getirsin.

Hû esmana dayanarak işlerimiz kolaylaşsın.

Nice zorlukları aşmamızı nasip et.

Nice sorunları çözmemizi nasip et.

Tüm zorluk düğümlerini çöz ya Rabbim.

32- “Ey İlâhî, Allah, Hû, Hayra’l-Halikîn isimlerinle ve bütün rızıkların, güzelliklerin onun cömertlik hazinesinden gelişip gelen Cevad isminle Sana yalvarıyorum.”

- Ey sığındığım tek Kudret!

Allah Sensin, Hû Sensin Hayra’l-Halikîn Sensin.

Esmalarınla Sana yalvarıyorum.

Her türlü güzelliğini cömertçe sunan Allah’ım!

Sana yöneldim, Sana tâbi oldum.

Sen her türlü zorluğu aşmamızı nasip et.

33- “Senin gücünle, her yönden gelen bütün düşmanları reddediyoruz, geri gönderiyoruz! Ve Sen İsm-i A’zam’ınla, uzaktan onlara vurup, onları dağıtıyorsun!”

- Senin kudretinle, düşmanlık içinde olanlara karşı duruyoruz, onları geri çeviriyoruz.

İçimizde olan tüm düşmanlık duygularını, Senin rahmetinle uzaklaştırıyoruz.

Senin gücüne sığınarak içimizdeki fitnelikleri, düşmanlıkları bitiriyoruz.

Sen düşmanlık içinde olanları o yüce Hû esmanla uyarıyorsun.

Onların düşmanlıklarını sona erdiriyorsun.

34- "Ya Rabbi, ya Ze'l-Celâl Allah'ım, çöl kelerinin gelip kendisine şikayette bulunduğu, Hazreti Muhammed hürmetine Sen o düşmanlarımızı rahmetinden mahrum et!" (Onları başarısız kıl!)

- Ya Rabbi! Ya kesretteki vahdetin sahibi Allah'ım!

Hazreti Muhammed, hakikat yolunda ona düşmanlık içinde olanlara hakikatleri anlatmaktan vazgeçmedi.

Hazreti Muhammed, tüm varlıktan delillerle Seni anlattı.

Kendine saldıranlara, düşmanlık edenlere de bıkmadan hakikatlerini anlattı.

Onlar hakikatleri anlamaktan uzak durdular.

Onlar Seni anlamak istemediler.

Onlar varlıktan gelen Senin sesini duyamadılar.

Onlar kendilerine dönmediler, kendilerindeki Seni bilemediler.

Onlar Senin rahmetinden mahrum kaldılar.

35- "Ya İlâhî, umudum Sensin, efendim Sensin; eğer bana tam isabet edecek bir ok atmak istemişlerse, Sen onların okunu yamult!" (onlara dönsün!)

- Ey sığındığım tek Kudret!

Rabbim Sensin.

Vücûdumun sahibi Sensin.

Yol gösterenimsin.

Düşmanın bana attığı oku etkisiz kıl, sen onların gönüllerindeki düşmanlığı söndür.

Onların fitnelik okunu kır.

Onların düşmanlık okunu yamult, yamultki atamasınlar, hedefi bulamasınlar.

36- "Ya Rabbi, kesin olan iraden ile bütün zarar verenlerin tuzaklarını ve içlerinde sakladıkları kinlerini benden çevir."

- Ey Rabbim! Bana zarar verenlerin kurdukları tuzakları, içlerinde sakladıkları kini, irade sıfatınla bitir, benden döndür, onların kin ateşini söndür.

İnsanlığın zararına olan tüm duyguları bitir.

Kin, nefret, gibi zulme kapı açan nice duyguyu söndür.

İçlerde olan nice düşmanlık duygusunu bitir.

Bana olan saldırıları döndür.

Senin yolunda nice saldırıya maruz kalsam da, o saldıranların hepsini döndür.

37- “Ey kendilerinden dilekte bulunulanların en hayırlısı ve ihsan edenlerin en hayırlısı; ey umut edilenlerin en hayırlısı, Sen gelmiş geçmiş bu ümmete rahmet eyle!” (Onları başarılı kıl!)

- Ey dileklerin, umutların sahibi…

Hayırlısı ile lütuf edenlerin sahibi…

Umutları en güzel gerçekleştiren…

Sen halkımıza rahmet eyle.

Senin yolunda onları başarılı kıl.

Senin yolunda olanları rahmetinle sar.

38- “İsmi Nûr ve güzellik olan yıldızımı parlat; günler ve çağlar boyunca, ey sürekli parlayan Nûr olan Allah’ım!”

- Her yönden nûrunu veren, güzelliklerini sunan Allah’ım!

Seni anlatma çabamı başarılı kıl.

Bizi hakikatin nurunla aydınlat Allah’ım!

Gönlümüz senin nûrunla parlasın Allah’ım!

Günlerimiz hep Senin nûrunun aydınlığıyla geçsin.

Her yerden bize nûrunu sunan Allah’ım!

39- “Ya Allah! Ya Ehâd! Ya Bedi’! Ya Aziz! Ya Celîl! Bütün güzel isimlerin devamlı parlamaktadır!”

- Ey Allah’ım!

Ey her yerden birliğini gösteren!

Ey her şeyin geldiği kaynak olan Allah'ım!

Ey kesreti vahdetinle tutan!

Her yerden esmalarının nûru parlamaktadır.

Her varlık esmalarınla sarılıdır ve birliğini göstermektedir.

40- "Bütün dualara kesin cevap veren isimlerini sayarak.........." "O isimlerinin ortaya çıkıp parlamasıyla çevrenin bereketiyle....."

- Esmaların hakikatine sığınarak dua edenlerin dualarına cevap veren Allah'ım!

Esmalarının tüm tecellileriyle varlığı bereketlendiren Allah'ım!

Her yerden esmalarının nûru parlamakta.

Her yerden her varlıktan isimlerin tecelli etmekte.

41- "Nûr lambası, tutuşturuluyor, gizlice açıklanıyor. Lambaların lambası tutuşturuluyor, gizlice aydınlanıyor."

- Hakikatlerin ışık gibi parlıyor.

Gönülden gönüle gizlice akıyor.

Bir bir hakikatler gönüllere açıklanıyor.

Gönüllerde ışık parlıyor.

Gizlice aydınlanıp yayılıyor.

Senin yoluna tâbi olanların gönüllerinde kandiller yanıyor.

42- "Celâl ve Hâlik isimlerinin nûruyla; ve kibriyanla; çok bereketli olan Kuddüs isminle; bu fitne ateşi söndürüldü."

- Kesreti vahdetinle tutan…

Yaratıcı vasfınla ekberiyetini gösteren…

Her varlıkta kutsallığını gösteren Allah'ım!

Hakikatleri anlayanların gönüllerinde fitnelik ateşi söndü.

Sana teslim olanların fitnelik ateşi söndü.

Sana tevekkül içinde olanların fitnelik ateşi söndü.

43- "Allah, Hû, Samed, Cebbar, Kahhar isimleriyle ve savaş deniziyle yükselen düşmanlık ateşi söndürülecektir."

- Allah'ım! Her varlığın zâtısın.

Hiçbir şeye muhtaç olmayansın.

Her varlığı kudretinle hareket ettirensin.

Her varlığı tecellilerinle sımsıkı tutansın.

İçlerinde savaş olanlar ve içlerinde düşmanlık ateşi olanlar hakikatlerini anlasınlar, içlerindeki fitnelik, savaş ateşi sönsün.

44- "Allah, Hak, ..., Cemîl, Vedûd ve Mucîb, ... isimlerinin hürmetine......."

- Allah'ım! Bedenlerdeki rûhun sahibisin.

Fiillerinin, sıfatlarının, Zâtının tecellileri ile bedenlere hakîm olansın.

Cem esmanla her şeyi birlik içinde tutansın.

Tüm varlığı güzelliklerinle kuşatansın.

Her varlıktaki muhabbetin sahibisin.

Bedenlere tecellilerinle icabet edensin.

Bu esmalarının hürmetine…

İçlerinde fitnelik ateşi, savaş ateşi taşıyanların bu zulüm ateşleri sönsün.

45- "Mürîd, Cemîl, Zâhir isminle taksim edilen; yüce ve yüceltilen âyetlerin (ve tefsirlerinin) şanı hürmetine......."

- İrade sahibi Sensin.

Her şeyi mürîd esmanla var edensin.

Her varlığı güzelliklerinle saransın.

Halkı birlik içinde tutansın.

Her yerden tezahür edensin.

Bu esmalarının hürmetine…

Düşmanlıklar bitsin, fitnelikler bitsin.

46- Ey bütün sırlara vakıf olan Allah'ım! Mübdi ve Müid isimlerinin hürmetine bize şefkat ve merhametinle muamele et.

- Ey varlıktaki tüm sırların sahibi olan Allah'ım!

Sırlarını gönüllere açan Allah'ım!

Her şeyin kaynağı olan, ilki olan, yaratan ve iade eden Allah'ım!

Bize şefkatinle, merhametinle yol göster, yardım et.

Bizlere merhametinle muamele et Allah'ım.

47- Her hak sahibinin hakkını layıkıyla veren, her varlığın ihtiyacını adaletle gideren Adl. Ve haklıyı haksızdan ayıran, hüküm sahibi Hakem isimlerinin tecellisiyle dünya tahripten kurtulur ve tamir edilir.

- Her varlığı fıtratına göre yaratan…

Özünde Zâtını bulunduran…

Her varlığın ihtiyacını adil esmanla gideren…

Haklıyı haksızı gösteren Allah'ım!

Hükümlerinle Hakemsin.

Dünyadaki insanlar Senin adaletini ve hükümlerini anladıklarında, birbirlerine zulüm etmeyeceklerdir, birbirlerine yardım edeceklerdir.

Onların, hakikatlerini anlamalarını nasip et.

48- Hak ism-i şerifin hürmetine duamı kabul buyur, benim yanımda ol, düşmanlarıma karşı bana kâfi gel, çünkü artık onlar çok ileri gittiler.

- Hakk esmanın taşıdığı değer hürmetine, duamı kabul et.

Bana kâfi olan Sensin.

Bana güç ver, düşmanlık içinde olanlara karşı bana yardım et.

Çünkü onlar çok ileri gittiler.

Hakikatlerden saptılar.

Zalimleştiler.

49- "Selâm isminle duamı kabul et ve benimle beraber ol; düşmanlara karşı bana Sen kâfi gel; çünkü onlar çok azdılar."

- Selâm esmanın hürmetine Sana yönelmemi kabul et.

Her an benimle olduğunu unutmama izin verme.

Bana şah damarımdan yakın olduğunu unutmama izin verme.

Tüm düşmanlıkları bitir.

Azmışların azmışlığını sona erdir.

50- “Ey yüceler yücesi, Sen gerçekten yücesin; Sen gerçek Haksın, diğer işler sadece araya giren bir rüzgâr esintisi gibidir.”

- Ey her varlıkta, her yerde yüceliğini gösteren Allah’ım!

Sen her varlıkta Hakk olansın.

Sen her varlıkta gerçek olansın.

Tüm varlıkta fâil olansın.

Her şeyi gerçekleştirensin.

Rüzgâr gibi gelip geçen hayatın tek sahibisin.

51- “Senin dergâhına gelen ve iltica eden bütün havl (kasdî güç) ve şiddetli saldırı, ancak Seninledir ve Senin bu kuvvetinle ancak zulmet dağılır.”

- Senin ulvî kapına gelen ve Sana iltica eden, Senin gücünle güçlenen her kişi zalimliğini bitirecektir.

Cehaletin karanlığından kurtulacaktır.

Seni anlayan aydınlanacaktır.

Senin gücüne bağlanan gafletten kurtulacaktır.

Senin varlıktaki kudretini gören her türlü gafletten kurtulacaktır.

52- “Tâhâ, Yâsîn ve Tâsîn ile bizim için ol, mutluluğumuz için Tâ Sîn Mîm ile bize dön!”

- Tüm tecellilerin Zâtı Sensin.

İnsan makamına eriştiren Sensin.

Gerçek olduğunu tecellilerinle gösterensin.

Tâ Sensin yâni tecellilerinle gerçek olan Sensin.

Sîn Sensin, yâni tüm özlerin sahibi Sensin.

Hakk ve Halk birliğinin sahibi Sensin.

Bu esmalarının şuuruyla hep Sana dönük olalım.

Bizi bizimle bırakma, bizi Senden uzak etme.

53- "Kâf Hâ Yâ Ayn ve Sadlarıyla; bizi kuşatan her kötü gözden korunuruz!"

- Tenler boyutunun sahibi Sensin.

Halkın sahibi Sensin

Her varlıktan seslenen Sensin.

Her varlıktaki aynılıkların sahibi Sensin

Özünden yarıp çıkaran Sensin.

Her türlü kötü bakıştan bizi koru ya Rabbim!

54- "Hâ, Mîm, Ayn sonra Sîn ve Kaflarıyla; Selâm isminle her nevi kötülükten korunuruz!"

- Halkın Zâtı Sensin.

Halk'ı Hakk esmanla tutan Sensin.

Her varlıkta benzerliklerini gösterensin.

Her varlığı özünle tutan Sensin.

Tenleri tutan Sensin.

Tenlerin ardı Sensin.

Selamete eriştiren Sensin.

Bizi bu şuurdan ayırma.

Her türlü kötülüğe düşmekten uzak tut.

55- "Kaf ve Nûn ve onlardan sonraki Hâ Mîm ile yine korunuruz ve Duhan suresinde sağlam bir sır vardır."

- Ten dağının ardında Sen varsın.

Sûretleri de tutansın.

Sûretlerin Zâtı da Sensin.

Halk Hakk birliğisin.

Nûrundan bir dalgalanma ile rûhun üflenişine akansın.

Deryanın dalgası deryaya aittir, tüm varlık Senin deryanın dalgalanmasıdır.

56- “Elif Lam ile ve Nîsâ Sûresiyle ve Mâide ukùduyla; En’âm ve Nûr Sûrelerinde bir nur parlamıştır.”

- Her varlığın Zâtısın.

Zâtına bağlı sıfatların sahibisin.

Her varlıktaki değerlerin sahibisin.

Varlık sofrasından nice lütufları sunansın.

Nimetleri sunansın.

Nûrundan akan nûrunla her varlıktan lütuflarını yansıtansın.

57- “Elif Lâm sonra peşlerindeki “Ra” sırrıyla; Nûr isminle bütün (süflî) ruhanilerin üstüne çıktım.”

- Her varlığı tutan Zâtına bağlıyım.

Sıfatlarına bağlıyım.

Tecellilerine bağlıyım.

Nûrunla nurlandım, aklandım, paklandım, sufilerden oldum.

Mânâ erlerinin eriştiği makamlara eriştim.

Senin yüceliğinle yüceldim.

Rûhundan nûruna aktım.

Nûrunda nûrunu, rûhunda rûhunu, rûhunda nûrunu gördüm, sende kayboldum.

58- “Elif Lam sonra Mîm ve Ra’sı ile Ruhların mecmaına yükseldim. Fakat gerçek Ruh çok yücedir.”

- Her varlığı tutan Zât olan…

Senin sıfatlarının deryasına daldım.

Halk’da Sana nazar ettim.

Sıfatların özünde olan rûhun birliğinin akışına şâhit oldum.

Senin ulvî rûhuna karıştım, rûhun yüceliğini gördüm.

Her varlığın rûhundan süzülüp geldiğini seyrettim.

Rûhunun derinlerindeki yüceliğini seyrettim.

59- "Kitabın (Kur'an'ın) bütün Hâ Mîm' lerinin sırrıyla üzerime Nûr isminin fazlı aksın, ey bölümlere ayrılmış Nûr!"

- Beden Kur'ân'ından okudum.

Bedenin Zâtında fâni oldum.

Halk sırrının zevkine vâkıf oldum.

Nûrundan akan nûrların seyrine nâil oldum.

Her varlıkta olan nûrun ulvîyetini gördüm.

60- "Nebe, Abese, Naziat ve Târık sureleri ile Burûc ve Zilzal sûrelerinin hürmetine!"

- Nebe boyutundan, her varlıktan gelen nice bilgilere nâil oldum, onların hürmetine…

Hiçbir şeyi abes görmedim, abes bir şey yokmuş anladım.

Bedenlerden rûhun akışına şâhit oldum, bedenlerin özünden hakikatleri çekip çıkardım.

Akan ışığın getirdiği nice sırlara vakıf oldum, o ışığın hürmetine…

Ulvî âlemden gelen nice varlığın Zâtının sahibi sen imişsin şâhit oldum.

Nice ulvî niteliklerin sahibi senmişsin, o niteliklerin hürmetine…

Nice niteliklere ârif oldum, sarsıldıkça sarsıldım, hayretlere kapıldım.

61- "Tebâreke, sonra Nûn sonra Seele Sâil sûreleri hürmetine. Hümeze, Ve'ş-şemsi Küvvirat surelerinde........."

- Tüm mülkün, mülkteki tüm değerlerin sahibi Sensin.

Nice bereketlere erdim, ehâdiyetin tebriğine eriştim.

Beşeri âlemin sırlarına adım attım, tenden câna miraç ettim, iç âleme yolculuk eyledim.

Mirâcın o ulvî yolculuğunda nice mânâlara eriştim.

Eksik aramak, ayıp aramak artık yok.

Her varlıkta, Zâtının o muhteşem kudretine teslim oldum.

Nûr ışığın o muhteşem akışına, sarmalına, frekansına, dürüp toplamasına şâhit oldum.

62- "Ve'z-zâriyât-i zerven, Ve'n-necmi izâ hevâ, Veikterabet sûreleriyle bana işler yakınlaştırıldı."

- Zürriyetin devam edişine…

Her neslin hüviyetinin Sen olduğuna…

Tüm yakınlığın sahibinin Sen olduğuna…

Bunu anlayanların yakınlığı anladığına, Sana yakın olduğuna şâhit oldum.

Fiil Fâil Sen imişsin, sıfat mevsuf Sen imişsin, vücûd mevcûd Sen imişsin, şâhit oldum.

Tüm sıfatların Zâtına sabit imiş şahit oldum.

Yakınlıktan aynılığa eriştim.

63- "Bütün Kur'an sûrelerinin içinde hizip ve âyet olarak, okuyanın okuduğu ve manen nâzil olduğu kadar sırlar vardır."

- Kâinat kitâbını okuyanların, ayrı gibi görünen her varlığın içinde nice işaretlere erişeceğini anladım.

Okuyanın gönlünce, istidadı kadar hakikatlere erişeceğini anladım.

Okuyanın mânâsına göre okuduğunda nice sırlara eriştiğini anladım.

Her bir varlığın Kur'ân olduğunu anladım.

Oradan okuyanın Kur'ân okuduğunu bildim.

Oradan okuyanın gönlüne sırların nâzil olduğunu gördüm.

64- "Ey Mevlâm! Fazlınla kendilerine kitaplar inzal ettiğin peygamberlere ihsan ettiğin lütuflar hürmetine! Sana yalvarıyorum."

- İşte ey Mevlam, ey Sahibim!

Senden gelen varlık kitabının içinde yazılı olan nice sırların hürmetine…

Vahiy kitabının hürmetine…

Her bir varlığın içinde nice hakikatleri yazmanın hürmetine…

Gönüllere inzal ettiğin nice hakikatlerinin hürmetine…

Sana yöneldim, Sana sığındım, Senden istedim.

Sana yalvardım, Sana yakardım.

65- (Mealen) "Rahman ve Rahim isminin tecellisiyle yeni ve harika olarak Esmâ-i Hüsnâ'na dayanılarak yazılmışlar ve Hakîm ismiyle taksim edilmişler."

- Her varlık Senin özünden geldi.

Senin sıfatlarınla sarıldı.

Senin tecellilerini gösterdi.

Her varlık Senin esmalarının güzelliklerini sundu.

Her varlığa esmalarınla Hakîm olan Sensin.

Tüm Esmâ-i Hüsnân, rahîm ve rahmân boyutunda kendini göstermekte.

Ve tüm bedenlerde, Esmâ-i Hüsnâ'na dayanak hakikatlerin yazılıdır.

Her şeye Hakîm esmanla esmaların taksim edilmişlerdir.

66- "Senin Esmâ-i Hüsnâ'n sırrıyla fetih ve nasrı (ilâhî yardımı) süratli netice verirler."

- Senin esmalarının güzelliklerine erişecek olan, Senin yardımınla nice hakikatleri fethedeceklerdir.

Tüm varlık Senin esmalarının tecellisiyle yardım bulmaktadırlar ve hızla görevlerini yapmaktadırlar.

Senin Esmâ-i Hüsnâ'ndan okuyanlar, nice fetihlere nice sırlara nâil olacaklardır.

67- "Kibriya ve Hâkimiyetinin nuruyla ey efendim; ve Âyetü'l-Kübra ile beni ani felaketlerden emin kıl!" (Feceşin sazhazi)

- Ekberiyetin her varlıkta kendini gösterir.

Her varlığa nuruyla Hakîm olan Rabbim!

Ey Efendim; varlıktaki tüm yüce olan işaretlerinle beni gafletten, afetten, dalaletten, felaketten emin kıl.

Varlığı saran âyetlerinin yüceliğiyle, beni her türlü gafletten, dalaletten, zalimlikten uzak tut.

Ekberiyetine ve Hâkimiyetine teslim olanlarla beni buluştur.

68- "Ey İlâhena, zuhûr ve kemalâtının hakkı için ve bu şekilde odaklanan Esmâ-i Hüsnâ'n ile beni dağınıklıktan kurtar..." (Fekacin mahmet)

- Ey sığındığım tek Zât!

Zâhir esmanla, Kâmil esmanla, gönlümü Sana odakla…

Beni düşeceğim gafletten, dağınıklıktan beri tut.

Beni tüm esmalarının hakikatine bağlı kıl, oradan beni koparma.

Huzur ve kemâlat içinde eyle.

70- "Bunlar Nûr harfleridir. Yüce ve yüksektirler. Asâ-yı Mûsa ismiyle de karanlık dağıldı."

- Her harfin, varlıktaki her inceliğin nûrundan bir parçadır.

Her harfin yücedir ve makam taşır.

Mûsa'nın tâbi olduğu o ulvî ilmine tâbi olanlar karanlıklardan kurtulacaklardır.

Mûsâ'nın asâsı, firavunluğu bitirdi, karanlıkları aydınlık eyledi.

O asâyı bulmamızı ve o asâya tutunmamızı nasip et.

71- "Ya Rabbi onun sırrıyla Sana yalvarıyorum. Gayet zillet içindeki birinin yalvarışıyla… Ki; onunla insanlar hidayet buluyor…"

- Ya Rabbi! Asâ-yı Mûsa sırrıyla yâni Mûsâ'nın tâbi olduğu ilmin hürmetine Sana yalvarıyorum…

O ilme tâbi olanlar, dalaletten, gafletten, şirkten kurtuldular…

Zillet içinde olanlar onunla kurtulsun…

O ulvî ilimle hidayet bulsun, onları hidayetinle müşerref eyle…

Hidâyetin yolu o ulvî ilimdir, o ilme tâbi olmamızı nasip eyle…

O ilminin hürmetine Sana yalvarıyorum…

72- "Bu mânâdaki bütün kelimelerin şan ve şerefi, üstünlüğü vardır. Günler ve çağlar devam ettikçe; ya Rabbi Sen şefkat et!"

- Her bir kelâmın nice mânâlar taşır, Sana ait olan şanı şerefi gösterir.

Günler, yıllar, çağlar geçse de şanın şerefin devam edecek.

Bu mânâya erişenler Senin şefkatine nâil olacak ya Rabbim!

Senin şefkatinden mahrum olmayalım.

Kelimelerinin mânâsını anlayalım o mânâya tutunalım.

Bizi şefkatinin, rahmetinin yolunda eyle ya Rabbim!

73- "Ya Rabbi, gerçekten ben Seni çağırdım; bütün âyetlerle ve âyetlerin içindekileriyle Sana yalvardım!"

- Ya Rabbim! Seni davet ettim.

Gönlümde Sana karşı bir çekim hissettim.

Sana şâhit olmayı istedim.

Seni tanımayı, varlığı nasıl halk ettiğini anlamayı canı gönülden istedim.

Bütün âyetlerinin içindeki Senin sırlarını talep ettim.

Âyetlerinin taşıdığı mânâlara erişmek için Sana yöneldim.

Bunun için Sana yakardım, yalvardım.

74- "İşte bütün bunlar nur kelimeleridir, onların özelliklerini topla. Ve mânâlarını tahkik et; bütün hayır onlarla tamamlanır…"

- Tüm kelimelerin, nûrundan bir parçadır.

İçinde mânâlar taşır.

İçinde Seni taşır.

Onların öz değeri birdir.

O mânâlara erişmemizi nasip et.

Bütün hayırlara erişmemizi nasip et.

Senin kelimelerini tahkik etsinler, sırlarına ersinler, hayırlar içinde olsunlar.

75- "İşte ya Rabbi, bana tuheymefyail adında (ruhani) yardımcı bir hizmetçiyi Mûsâhhar et! Her türlü keder ve sıkıntım onunla ortadan kalksın!

- İşte ya Rabbim! Bana mânâda yüksek birini yardımcı kıl.

Mahir olan, konusuna vâkıf olan, Sana ehil olan, Sana bağlı olan, Senin âhir esmana tâbi olan, bana yardımcı olan birini nasip et.

Et ki Seni daha iyi anlayayım.

Et ki Sana tâbi olayım.

Et ki ferdiyetten uzak olmayayım.

Et ki bütün sıkıntılarım yok olup gitsin…

76- "O yardımcıyı bana Mûsâhhar et, Ümmü'l-Kitap olan Fatiha suresi ve onu takip eden surelerin harfleri, faziletleri hürmetine!"

- Beni ikiliğe düşürmeyecek, Senin yolunda hizmetkâr olan birini, benim geleceğim için bana yardımcı kıl.

Fâtiha'nın ve Kur'ân'ın içindeki nice harflerin hürmetine, Sana teslim olan birini bana yardımcı kıl.

Senin yolunda olan birini, bana yoldaş eyle, yardımcı eyle.

Ve Sana nasıl tam teslim olacağımı bileyim.

Senin yolunda olayım, layıkıyla Seni bilmeye çalışayım.

Layıkıyla Sana kulluk edeyim.

77- "İşte ya Rabbi, Senin o İsm-i A'zam'ınla Sana yalvarıyorum ki; onunla dua edildiği zaman bütün işler kolaylaşır."

- İşte ey Rabbim!

Senin tüm yüce esmalarının yüce esması olan Hû esmasının taşıdığı ulvîyetle Sana yalvarıyorum.

Senden istiyorum.

Biliyorum ki yalnız Senden isteriz.

Senden gelen lütufla çalışmalar akar gider.

Senin İsm-i Azamın olan "İllâ Hû" esmanla Sana yakarıyorum.

Senin yolunda olan bir dostu bana dost kıl.

78- "Ya İlâhî, Sen zayıflığıma acı, zellelerimi bağışla; o dua sayesinde ki, bütün peygamberler onlarla dua etmiş ve yalvarmıştır..."

- Ey sığındığım tek Kudret!

Sen zayıflığımı bilirsin, gafletimi bilirsin.

Bana yardım et.

Tüm nebiler Sana nasıl yakardıysa, ben de öyle yakarıyorum.

Ayağım kaydığında beni hızla döndür.

Sana olan yönelmemi güçlü kıl.

Tüm Nebiler gibi beni de Senin yolunda eyle.

79- "Ey Hàlikım, ey Efendim, ihtiyacımı kaza et. Ya Rabbi bütün işlerim Sana teslimdir..."

- Ey beni Halk eden, ey Rabbim! İhtiyaçlarımı gider.

Ya Rabbim! Bedenimde fâil olan Sensin.

Bedenimde her an işleyen Sensin.

Senin işleyişinle Sana teslim oldum.

Her varlıkta fiiliyle fâil olan Sensin.

"Lâ Fâile İllâ Hû" şuurundan düşmeme izin verme.

80- "Ya Rabbi, Hazerti Muhammed'in Sana olan yakınlığıyla (velayetiyle) Sana yalvarıyorum ve Onda birleşen Esmâ-i Hüsnâ'n ile Sana yalvarıyorum."

- Ya Rabbim! Hazreti Muhammed velayetin piridir.

Sana yakınlığın üstadıdır.

Tüm esmây-ı hüsnânın şehridir.

O esmaların hürmetine Sana niyâz ediyorum, Sana yalvarıyorum.

Beni de yakın olanlardan, mukarrebin olanlarden eyle.

İlmel yakîn, aynel yakîn, Hakk'al yakîn makamına layık eyle.

81- "Sen cömertliğinle, af ve safhınla tövbelerimizi kabul etmekle miskin olan kuluna muamele et; beni kötü bakışlardan koru!"

- Sen cömertsin, affedensin, hep kulundan yana olansın.

Tüm safların sahibisin.

Tövbelerimizi kabul edensin.

Çaresiz kuluna yol göster, yardım et.

Çare Sensin, miskin biziz.

Beni tüm kötü bakışlardan koru.

82- "Beni hayra, doğruluğa ve takvaya muvaffak eyle ve yüksek cemaat ile Firdevs Cennetine yerleştir."

- Beni, Senin Hayy esmanla hayırlı olmaya, dosdoğru olmaya, Senin ulvîyetinin yanında şirk koşmamaya, muvaffak eyle.

Beni Hayy esmanla dirilerden eyle, hayırlılardan eyle.

Dosdoğru hareket edenlerden eyle.

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol" âyetine uyanlardan eyle.

Asla şerik koşmama izin verme.

Beni müşrikliğe düşürme.

Sana dosdoğru tâbi olanlardan eyle.

Ve ulvî birliğinin o firdevsine, o huzuruna beni eriştir.

Halk boyutuna Hakk zevkiyle bakmayı nasip eyle.

83- "Hayatımda ve öldükten sonra ve kabrin karanlıklarını üstümden atıp, nuru görünce bana şefkatle muamele et."

- Yaşamım boyunca ve son nefesime kadar, Senin ulvî yolunda olmamı nasip et.

Bedenimin karanlıklara düşmesine, gaflet içinde olmasına izin verme.

Üzerimden gafletin karanlığını al.

Senin nûrunun aydınlığına gark et.

Beni şefkatine layık kıl.

Ölüm sonrası olan akışın nice sırlarını rûhuma nakşet.

Şefkatinle rahmetinle muamele et.

84- "Ve haşirde ya İlâhî amel defterimi beyaz kıl; eğer tartılarım hafif gelirse Sen onları ağırlaştır."

- Diriliğe erişmemi sağla, amellerimin hayır üzere olmasını nasip eyle.

Gönlümüzü pak eyle.

Zayıflıklarımı güçlülüğe dönüştür.

Bedenimde olan amel defterim, ak, bembeyaz, tertemiz olsun, kirli şeyler yazılı olmasın.

Amellerimiz hayra aksın, asla kötülüğe akmasın.

85- "Beni hızla Sırat sınırından geçir. Beni ateşin (Cehennemin) ve içindekilerin sıcaklığından koru!"

- Beni, sırat yolunda başarılı kıl.

Varlığın hakikatlerini anlama yolunda başarılı kıl.

O hakikat yolunu başarılı bir şekilde geçmemi nasip et.

Sıratın sırrına erenlerden eyle.

Cehaletin o ateşinden beni koru.

Cehalet cehennemine düşmeme izin verme.

86- "Ve işlediğim bütün günahlarda bana müsamaha göster. Çok çok kabarık olsa da benim bütün günahlarımı affet…"

- Bilerek ya da bilmeden işlediğim tüm günahlardan beni bağışla, zayıflığıma ver.

Ne kadar günahım olursa olsun, rahmetinle beni affet.

Ve bir daha günaha düşmeme izin verme.

Beni mağfiretinle sar.

Tevvab olan Sensin, günahkâr olan benim, beni günaha düşmekten koru.

87- “Bu hatemler (mühürler) hassalara (bazı sırlı özelliklere) sahiptir. Bu sırlar, indirildiği levhadaki (Levh-i Mahfuz) esrardan dolayıdır.”

- Levh-i Mahfuz’da ne sırların vardır.

Levh-i Mahfuz’da kapalı olan her sır, özellikleri ile kendini açar.

Her sırrın ancak gönlü açık olanlara nasip olur.

Her sırrın Tövbe eden, günahından dönenlere açılır.

88-89-90-91-92- “Üç âsâ (âsâ misali çizgiler) saf saf dizilmişler hatemden (mühürden) sonra! Başlarına kafası düz ok misali çizgi konmuş! Birazı kesilmiş sönük bir mim, sonra merdiven. Ortasında birleşmiş iki esre. Ve ondan sonra çiviye (parmağa) benzeyen dört çizgi. Toplanmış rızka ve hayırlara işaret eden. İkiye yarılmış “he” harfi, sonra kavisli bir “vav”. Hacamatçının tüpü gibi ve sırlara sahip, Sonundaki hatem (mühür) de evvelki (baştaki) hatem gibi. Beş köşesi var ve sırları havi sırlar taşıyor.”

- Levh-i Mahfuz’da hatemli olan her sır zamanı gelince bir bir tecelli eder.

Üç tecellinin kanalı ile varlıkta kendini gösterir.

Fiilin, sıfatının, Zâtının tecellisi, halk boyutunda kendini gösterir.

Her varlık kendi fıtratı neyse işaretlenmiş gibi açığa çıkar.

Hedefe akar, dört boyut olan, enfüs, afak, sükûn, harekede sahibine bağlı bir şekilde tecelli eder.

He harfinin sırrı olan Hû, Zâtının sırrını taşır.

Fenâ ve Bekâ mülkünün sahibi birdir.

Şifa için hacamat yapan, hacamatcının tüpü gibi, sahibinin nûr sırlar içinde saklıdır.

Başı da mühürlüdür, sonu da mühürlüdür.

Hakk'dan halka olan akışta gizli sırlar bir bir kendini gösterir.

Günahından dönene, tövbesine uyana, nice sırlar açılmayı bekler.

93-94-95- "İşte bu Allah Celle Celalühû"nun ismidir! O"-nun isimleri yaratılmışların yanında yüksektir (yücedir)! Ey okuyucu! Dikkat et! Bu Allah"ın ismidir! Şüpheye düşüp de rûhun irtidat edip aşağılara düşmesin (rûhun zayıflayıp solmasın). Bu isimleri al ve gerçekten onları sakla! İçinde kaybolmayan çok sırlar vardır."

- Varlıktaki tüm Esmayı Hüsnâ, Allah'ın esmalarıdır, isimleridir.

Onun isimleri varlığın yaratılışında yüceliğini gösterir.

Ey anlamak için okuyan! Allah'ın esmalarına karşı içinde bir şüphe olmasın.

Manevi yolda giderken, tekrar benliğe, fenâya düşme.

Ruh meratibine olan yolculuğun zayıf olmasın.

O yolculuktan düşme.

Esmaların nice hakikatini gönlünde sakla.

Ve o esmalarda nice hakikatlerin de saklı olduğunu bil.

Ne kadar bilirsen bil, yine de saklı bir âlem vardır.

Sakın tevâzûdan, tenezzülden ayrılma.

96- "Söz, misak (antlaşma) ve vaad bu isimlerle olur! Misk ve kâfur ile gerçekten onları mühürledi! (onlar mühürlendi)

- Allah'a olan ahdin, misakın ancak Allah'a ait olan isimlerin mânâsına erdiğinde gerçek olacaktır.

O misak senin gönlünde, ilâhi bir kokuyla kendini gösterecektir.

Muhammed makamı, misk-i amber kokusuyla sarılıdır.

O makama erenler, Allah'a mühürlenirler.

Muhammed'in sırtındaki mühür, onun Allah'a ait olduğunun sırrıdır.

97- "Bu isimleri bir gün cahillere verme (onlara söyleme)! Eğer bu isimler bir kadınla olsaydı (kadının yanında bulunsaydı) selamete ererdi (bu isimlerden dolayı korku ve endişe duymazdı)"

Esmalardan eriştiğin sırları, Hakk yolunda olmayanlara açma.

Hakk yolunda olanlar, bu esmalarla selamete ererler.

Kadından murad, nisâ dır, nisâdan murad nâs yolunda olan demektir.

Nâs yolunda olanlar, esmaların taşıdığı mânâlara erişmekle, korku ve endişenlerden uzak tutulmuşlardır.

98- "Eğer bir insan düşmanından korkuyorsa, en azgın en sefih meliklerden (krallardan) bile korkmaz! (bu bahsedilen esmalar ile)"

- Eğer bir insanın içinde korku varsa, bu esmaların mânâlarına eriştiğinde korkmaz olur.

Eğer bir insan, ona düşmanlık edenlerden korkuyorsa, bu esmaların mânâlarına eriştiğinde korkmaz olur.

İşte insan, bu esmaların taşıdığı mânâlarla öyle güçlenir ki korkmaz olur, endişe duymaz olur.

99- "Eğer bu isimler bir tüccarın malının yanındaysa (bu isimlere sahipse), serveti hep hayırla ve bereketle artarak büyür!"

- Allah yolunda koşan bir kimse, esmaların hakikatlerine erdiğinde, onun ilmi irfanı artar.

Gönlü zenginleştikçe zenginleşir.

Bereketlenir, hayırlara gark olur.

Allah'ın nice sırrına eriştikçe erişir.

Nice makamlara kapılar açar.

Allah yolunda alışverişi, gönlüne lütûf olur, nice ilimsel keşifler nasip olur.

Senin yolunda bir kişinin ulvî ticareti, Senin hakikatlerinin bilgilerini almak ve vermektir.

Alışverişin en güzeli de budur.

100- "Korkudan dolayı kaçacak gibi oluyorsan (ya da kaçıyorsan), bu isimler ile korkmana gerek kalmaz ve güvende olursun!"

- İçinde korku varsa, Allah'ın bu esmalarıyla korkun kalmaz.

Dünyalık kaygın varsa, bu esmalarla kaygın kalmaz.

Esmaların mânâsına erdiğinde güvende olursun, korkun, kaygın biter.

Allah'a tevekkül ve teslimiyet içinde olanların içlerinde korku, kaygı olmaz.

100- "İşte ey şanı yüce İsm-i A'zam'ı taşıyan! Sen tehlikeli bütün durumlardan kurtulacaksın, sonunda selamete ereceksin."

- İşte, ey şanı yüce, tüm esmaların yüce sahibi olan Allah'a teslim olan kişi!

O'nu her an gönlünde taşıyan kişi; sen bütün sıkıntılardan kurtulacaksın, sen selamet içinde olacaksın.

Nice sıkıntıları taşımayı öğreneceksin.

Nice sıkıntılardan kurtulacaksın.

Allah'a olan teslimiyetinle, İslâm'ın yolu üzere olacaksın.

Yaşantını Müslüman olarak devam ettireceksin.

101- "Dövüş, çekinme; savaş, korkma; vahşilerle mamur olmuş bütün her yere bas!"

- Artık sen mücadele et, hiç çekinme, hakikatleri anlatmak için gayret içinde ol.

Hakk'tan hakikatten uzaklaşmış olan herkese eriş, onlara hakikatleri sun.

Zalimlik içinde olanlara hakikatleri hatırlat.

Basmadık yer bırakma, Allah için koş, Allah'ı anlatmak için koş.

Sakın mücadeleden bıkma, sakın yorgunluk hissetme.

Bil ki cihat, öncelikle içindeki fitneliği, düşmanlığı, gururu, kibiri bitirme mücadelesidir.

Bil ki cihat, toplumda fitneliği, fesatlığı, düşmanlığı bitirme mücadelisidir.

Bil ki cihat Allah yolunda, Allah'ın hakikatlerini anlatma mücadelesidir.

Allah için koş, her yere eriş, O'nu anlat.

Nice kâmil insanın yaptığı gibi, sen de hiç çekinme, koş, gayret göster.

102- "Karşıla, kaçma; dilediğin her düşmanla mücadele et; her yeri kuşatmış olsalar da kralların şiddetinden korkma!"

- Her kim gelirse gelsin karşıla, onlara hor bakma, onlardan kaçma.

Onlar düşmanlık içinde gelse bile, hakikatleri usulüyle anlat.

Firavunluk içinde olsalar da, her yeri sarsalar da, korkma.

Allah'ı unutmadan, onlara saygı içinde, hakikatleri onların anlayacağı şekilde sun.

İnsanlığa düşmanlık edenler, kral olsalar da onlarla mücadele et.

Allah için, O'nun hakikatlerini bildirmek için mücadele et.

Fitneliği, düşmanlığı bitirmek için mücadele et.

103- "Korkacağın bir yılan olmayacak; göreceğin bir akrep olmayacak; ve sallanarak sana gelen bir arslan olmayacak!"

- Seni korkutacak hiçbir şey olmayacak.

Çünkü sen Allah'a sığındın.

Onların şerri seni yıldıramayacak, onların zulmü seni korkutmayacak.

Onların sinsiliği senin onları tanımana engel olamayacak.

Karşındaki ne kadar güçlü görünürse görünsün, sen güçlü olan kudret sahibi olan Allah'ın gücüyle güçlüsün.

Sakın korkma, içinde asla tedirginlik olmasın.

104- "Kılıçtan korkma, hançerin darbesinden korkma, mızraklardan korkma ve okların şerrinden de korkma!"

- Sana saldırmalarından korkma.

Seni öldürmek istemelerinden korkma.

Onların kötülüklerinden korkma.

Hazreti Mûsâ korkmadı, Hazreti İsâ korkmadı, Hazreti Muhammed korkmadı, nice kâmil insan korkmadı.

Bil ki şer içinde olanlar, insanlığa en büyük zararı verenlerdir.

Onların hiçbir şeyinden korkma.

Şerleri, fitnelikleri bitirmek için koş, mücadele etmekten yorulma.

Nice kâmil insanın yaptığı gibi, koş, mücadele et, gayret göster.

105- "İşte bunu okuyanın mükâfâtı Zât-i Ahmediye'nin şefaatidir. Ve cennetlerde saf olmuş hurilerle beraber haşr olacaktır."

- İşte bu celcelûtiyenin mânâsına eren, korkmayacaktır.

Mükâfâtı, Makam-ı Mahmud'un şefâtine nâil olmaktır.

Cennet makamına ermiş olanlar, tertemiz olanlar, bakışları Hakk'a nazar edenlerle birlikte olacaktır.

Huzur içinde olanlarla yoldaş olacaklardır.

106- "Bil ki Hazreti Muhammed resullerin önderidir. Allah'ın halk ettiği farklı farklı varlığın faziletlerini bilendir."

- Ve bil ki Hazreti Muhammed; tüm resûl ve nebîlerin yolu olan Allah'ın hayrı hasenat yolu üzeredir ve Allah'ın tüm varlıkta yüceliğine nazar edendir.

O nebîlerin müjdelediği gönüldür.

O Furkan ehlidir.

O tüm insanlığın hayrı için koşmuştur.

O nûrların nûrudur.

O tüm nebilerin resûlüdür.

O rahmetin kutbudur.

Resüllerin, nebîlerin önderidir.

O insanlığın umududur, barışın huzurun yoludur.

Onda nice güzel örnekler vardır.

107- “Her ihtiyacın anında O’nun (A.S.M) makamını kendine şefaatçi yap; Ondan iste ki zulümden ve azgınlardan kurtulasın…”

- Her sıkıntında her ihtiyacında, Hazreti Muhammed’i aklına getir.

Onun yolu üzere ol.

Onu kendine örnek al.

Onun gibi sen de Allah’ın şefaâtine nâil ol.

Hazreti Muhammed gibi mücadele et.

O âlemlere rahmet olarak açığa çıktı, O’nun rahmetini gönlünde hisset.

Sakın zalimlerden olma, sakın saldırgan olma.

Onun nuruyla nurlanırsan, asla saldırgan olmazsın.

108- “Ya Rabbi, her gün ve her saat, her nesne hareket ettikçe, Sen, seçkin olan Hazreti Muhammed Mustafa’ya salât ve rahmet indir.”

- Ya Rabbi! Bizi her gün her an, Hazreti Muhammed’i hissedenlerden eyle.

Onun mücadelesini örnek alanlardan eyle.

Salât ve rahmetini Muhammed Mustafa’ya eksik etmediğin gibi, bizden de eksik etme.

O’nun her an Sana bağlılık içinde yaşadığı gibi, bizleri de öyle yaşat.

Onun rahmet üzere olduğu gibi, bizi de öyle olanlardan eyle.

Ehli Beytin yolunda olanlardan eyle.

109- "Sen o Seçkine ve bütün ailesine salât indir; yer bitkileri ve rüzgârın esintileri kadar."

- Ya Rabbi, Sen onun yolu üzere olanlardan rahmetini eksik etme, biliriz ki eksik etmezsin.

Her varlığa rahmetini sunduğun gibi, Hazreti Muhammed'in yolunda koşanlara da rahmetini sun.

O güzeller güzelini gönlümüzde hissedenlerden eyle.

Onun sabrını örnek alanlardan eyle.

Tevhîd şuuruna varanlardan eyle.

110- "Yeri ve göğü dolduran bir salât ile Ona salavât indir. Parlayan gök gürlemeleriyle beraber, yağan bulutların yağmuru kadar..."

- Yerleri gökleri nûrunla bütünlük içinde tutan Sensin.

Onun yolunda olanlara salavâtını eksik etme, yâni sevgini, şefkatini, rahmetini, nûrunu eksik etme.

Gökte parlayan yıldırım gibi yollarını aydınlık eyle.

Bulutlardan akan yağmur gibi rahmetini eksik etme.

111- "Ey Muhammed (A.S.M), bizzat Allah ve meleklerinin sana salât ve selam etmesi sana yeter."

- Ey Muhammed! Sen Allah'ın nice lütfuna, şefkatine, nûruna gark olanlardansın, her varlıktaki kuvvelerine gark olanlardansın.

Sana Allah yetti, bize de yetsin inşallah.

Senin Allah'a bağlandığın gibi bizde bağlanalım inşAllah.

"İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi yâ eyyuhellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ" âyetini layıkıyla anlayanlardan eyle. Ahzâb Sûresi 56

Ahzâb Sûresi 56: "İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi yâ eyyuhellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ."

İnne Allah	: Muhakkak ki Allah, Allah'a, ilâhî kudret,
Ve melaikete hu	: Kuvveler, her varlıktaki güç,
Yusallune	: Bağlıdırlar, temizlik, birlikte, bir bağlılıkta,
Alâ el nebiy	: Haber veren, bildiren, nebiler, hakikati bildiren,
Ya eyyuha ellezine amenu	: Ey iman edenler, emin olanlar,
Sallu aleyhi	: Bağlanın, temizlenmek, birleşin, birlik içinde, ona,
Ve sellimu	: Selamet, barış, huzur, teslimiyetle gelen kurtuluş,
Teslimen	: Teslim olmak, bütün varlığıyla teslimiyet içinde olmak,

Meâli: "Nebiler, muhakkak ki Allah'a ve O'nun tüm varlıktaki gücüne tertemiz bağlıdırlar. Ey iman edenler! Siz de O'na tertemiz bağlanın ve bütün varlığınızla teslim olup, selamet içinde olun."

112- "Sen de daima, yalvararak O'na selam ve barış elini uzat. Güneş doğup günler ve çağlar geçtikçe…"

- Ya Muhammed! Sen her dâim Hakk'a yöneldin, insanlığa selameti getirdin, huzuru sundun. Çağlar geçse de bu unutulmayacak.

Bizlerde seni unutmayalım, mücadeleni unutmayalım.

Sen tüm resûl ve nebîlerin yolu olan İslâm için gece gündüz koşturdun.

İnsanlığın barışı huzuru için koşturdun.

Birlik, beraberlik şuurunu insanlığa sundun.

Bizler de hep böyle olalım, birbirimize barış içinde davranalım.

113- "Haşim ailesinden temiz olanlara da selam et. Hacıların hac edip verdikleri selam sayısınca…"

- Haşim ailesinin mücadelesini devam ettirdin, o tertemiz ilmi yolun öncüsü oldun, hakikati arayanların hocası, mürşidi oldun.

Hocaların hocası oldun.

Hakikati arayanlara rehber oldun.

Hangi mevkide olursa olsun herkese eşit davrandın.

Tüm gönüllerin selamı senin üzerine olsun.

114- "Ya ilâhî, Ömer ile beraber Ebu Bekir'den razı ol; sâbit-kadem olan Haydar ile beraber Osman'dan da razı ol:"

- Çevrende olan Ömer sana geldi.

Ebu Bekir sana sadık oldu, sana yardımcı oldu.

Yanından hiç ayrılmayan Ali Haydar hep seninle hareket etti.

Osman da senin için koştu.

Senin ashabın, yâni arkadaşların senin o yüce gönlünü anladı ve hep senin yolunda oldu.

Yüzyıllar geçse de bu mücadele sürecek, insanlığın gönlüne rahmet tohumları ekilmeye devam edecek.

Hepsi Allah'ın rızası için hareket etti.

115- "Ve böylece bütün Âli ve Ashaptan da razı ol, Evliya, Salihler ve içlerinde barınanlardan da razı ol…"

- Hazreti Ali senden razı oldu, sen de ondan razı oldun.

Nice can dostun olan ashabın-arkadaşların senden razı oldu, sen de ondan razı oldun.

Ve böylece yanında olan tüm ashabın, yâni arkadaşların her zaman Hakk'ın rızası için koştular.

Allah'ın dostluğuna sığınanlar nice kimseler, Salihler ve Salihler yolunda olanlar, hep senin yolunda koştular.

İnsanlık için, barış için, huzur için koştular.

116- "Bu Hazreti Muhammed'in amcasının oğlu olan Ali'nin makalesidir. Yaratıklarla ilgili bütün bilgi sırları ve gizli bilgiler onda toplanmıştır."

- Bu makale Hazreti Muhammed'in amcasının oğlu Hazreti Ali'nin makalesidir.

Bu makalede, yaratılmış olanlarda Allah'ın nice sırları, bilgileri olduğu bildirilir.

Bu makalede nice esmalara, hikmetlere, sırlara kapılar açılır.

……………………..

1- Bede'tü bi bismillahi rûhî bihihtedet

İlâ keşfi esrârin bi bâtınihintavet

2- Ve salleytü bissânî alâ hayri halkıhî

Muhammedin men zâhad dalâlete velğalet

3- İlâhi lekad aksemtü bismike dâıyen

Bi âcin mâhûcin celcelûtin celcelet

4- Seeltüke bi ismil muazzami kadruhû

Ve yessir ümûri yâ ilâhî bi salmehet

5- Ve yâ hayyü yâ kayyûmü edûke râciyen

Bi âcin eyûcin celcelûtin helhelet

6- Bi samsâmin tamtâmin ve yâ hayra bâzihın

Bi mıhrâşin mihrâşin bihin nâru uhmidet

7- Bi âcin ehûcin yâ ilâhî mühevvicin

Ve yâ celcelûtin bil icâbeti helhelet

8- Li tuhyî hayâtel kâlbi min denesin bihî

Bi kayyûmin kâmes sirru fîhi ve eşrakat

9- Aleyye dıyâün min bevârikı nûrihî

Felâha alâ vechî senâün ve ebrakat

10- Ve subbe alâ kâlbî şeâbîbû rahmetin

Bi hıkmeti mevlânel kerîi fe entakat

11- Ehâtat biyel envâru min külli cânibin

Ve heybetü mevlânel azıymi binâ alet

12- Fe sübhânekellâhümme yâ hayra bâriin

Ve yâ hayra hallâkın ve ekrame men beat

13- Fe bellığnî kasdî ve külle meâribi

Bi hakkı hurûfin bil hicâi tecemmeat
14- Bi sirri hurûfin ûdiat fî azıymetî
Bi nûri senâil ismi ver rûhi kad alet
15- Efıd lî minel envâri feydate müşrıkın
Aleyye ve ahyî meyte kâlbî bi taytafet
16- Elâ ve elbisennî heybeten ve celâleten
Ve küffe yedel a’dâi annî bi ğalmehet
17- Elâ ve ahcübennî min adüvvin ve hâsidin
Bi hakkı şemâhın eşmehın sellemet semet
18- Bi nûri celâlin bâzihın ve şerantahın
Bi kuddûsin berkûtin bihiz zulmetüncelet
19- Elâ vakdı yâ rabbâhü bin nûri hâcetî
Bi nûri eşmehın celyâ serîan kadinkadat
20- Biyâhin ve yâyûhin nemûhin esâliyen
Ve yâ âliyen yessir ümûrî bi saysalet
21- Ve emnahnî yâ zel celâli kerâmeten
Bi esrâri ılmin yâ haliymü bikencelet
22- Ve hallısnî min külli hevlin ve şiddetin
Eyâ câbiral kâlbil kesiyri minel habet
23- Ve ahrisnî yâ zelcelâli bi kâfi kün
Bi nassı hakıymin kâtıs sırri esbelet
24- Ve sellim bi bahrin ve a’tınî hayra berrihâ
Fe ente melâzi vel kürûbi bikencelet
25- Ve subbe aleyyer rizka sabbete rahmetin
Fe ente racâül âlemiyne velev tağat
26- Ve asmim ve ebkim sümme a’mi adüvvena
Ve ahrıshüm yâ zelcelâli bi havsemet
27- Ve fi havsemin mea devsemin ve berâsemin
Tehassantü bil ismil azıymi minelğalet

28- Ve a’tıf kulûbel âlemiyne bi esrihâ
Aleyye ve elbisennî kabûlen bi şelmehet
29- Ve yessir ümûrana yâ ilâhî ve a’tınâ
Minel ızzi vel ulyâ bi şemhın ve eşhamet
30- Ve esbil aleynes setra veşfi kulûbenâ
Fe ente şifâün lil kulûbi minel ğaset
31- Ve bâriklenallâhümme fi cem’ı kesbinâ
Ve hulle ukûdel usri biyâyûhin irtehat
32- Biyâhin ve yâyûhin ve yâ hayra bâzihın
Ve yâ men lenel erzâku min cûdihî nemet
33- Neruddü bikel a’dâe min külli vichetin
Ve bil ismi termîhim minel bu’di bişşetet
34- Ve ahzilhüm yâ zelcelâli bi fadli men
İleyhi seat dabbül felâti ve kad şeket
35- Fe ente racâi yâ ilahî ve seyyidî
Fe fülle lemîmel ceyşi in râme bî abet
36- Ve küffe cemiyâl mudırrîne keydehüm
Ve annî bi aksâmike hatmen ve mâ havet
37- Fe yâ hayra mes’ûlin ve ekrame men a’ta
Ve yâ hayra me’mûlin ilâ ümmetin halet
38- Ekıd kevkebî bil ismi nûran ve behceten
Meded dehri vel eyyâmi yâ nûru celcelet
39- Biâcin âhûcin celmehûcin celâletin
Celîlin celcelûtin cemâhin temehracet
40- Bi ta’dâdi ebrûmin ve simrâzi ebramin
Ve behrati tibrîzin ve ümmin teberreket
41- Tükâdü sirâcün nûri sirran beyâneten
Tükâdü sirâcüs sürci sirran tenevverat
42- Bi nûri celâlin bâzihın ve şerantahın

Bi kuddûsi berkûtin bihin nâru uhmidet
43- Biyâhin ve yâyûhin nümûhin esâliyen
Bi tamtâmin mihrâşin li nâril ıdâ semet
44- Bi hâlin ehîlin şel'ın şel'ûbin şâliın
Tahiyyin tahûbin taytahûbin tayyattahet
45- Enûhın bi yemlûhın ve ebrûhın uksimet
Bi temliyhı âyâtin şemûhın teşemmehat
46- Ebâzîha beyzûhın ve zeymûhın ba'dehâ
Hamârûhı yeşrûhın bi şerhın teşemmehat
47- Bi belhın ve simyânin ve bâzûhın ba'dehâ
Bi zeymûhın eşmûhın bihil kevnü ummirat
48- Bi şelmehatin akbil düâi ve kün meıy
Ve kün lî minel a'dâi hasbî fe kad beğat
49- Fe yâ şemhasâ yâ şemhasâ ente şemlehâ
Ve yâ aytalâ hatlür riyâhı tehalhalet
50- Bikel havlü ves savlüs şedîdü li men etâ
Libâbi cenâbike veltecâ zulmetüncelet
51- Bi tâha ve yâsîn ve tâsîn kün lenâ
Bi tâsim mîmin lis seâdetıkbelet
52- Ve kâfin ve hâyâin ve aynin ve sâdihâ
Kifâyetünâ min külli aynin binâ havet
53- Bi hâmîme aynin sümme sînin ve kâfihâ
Hımâyetünâ minhel cibâlü tezelzelet
54- Bi kâfin ve nûnin sümme hâmîmin ba'dehâ
Ve fî sûretid dühâni sirran kad uhkimet
55- Bi elifin ve lâmin ven nisâ ve ukûdihâ
Ve fî sûretil en'âmi ven nûri nüvvirat
56- Ve elifin ve lâmin sümme râin bi sirrihâ
Alevtü bi nûril ismi min külli mâ cenet

57- Ve elifin ve lâmin sümme mîmin ve râihâ

İlâ mecmeıl ervâhı ver rûhı kad alet

58- Bi sirri havâmîmil kitâbi cemîıhâ

Aleyke bi fadlin nûri yâ nûru uksimet

59- Bi amme abese ven nâziâti ve târikın

Ve fî vessemâi zâtil bürûci ve zülzilet

60- Bi hakkı tebâreke sümme nûnin ve sâilin

Ve fî sûretit tehmîzi veş şemsi küvvirat

61- Ve bizzâriyâtiz zerri ven necmi iz hevâ

Ve bıkterabet liyel ümûru tekarrabet

62- Ve fî süveril kur'âni hızben ve âyeten

Adede mâ karael kârî ve mâ kad tenezzelet

63- Fe es'elüke yâ mevlâye fî fadlikellezî

Alâ külli mâ enzelte kütben tefaddalet

64- Bi âhiyyen şerâhiyyen ezûnâyi sabvetin

Asbâvüsin âli şeddâye aksemtü bi taytağat

65- Bi sirri büdûhın echezetın betadin zehecin

Bivâhıl vehâ bil fethı ven nasri esreat

66- Bi nûri feceşin mea sazhazin yâ seyyidî

Ve bil âyetil kübrâ eminnî minel fecet

67- Bi hakkı fekacin mea mahmetin yâ ilâhena

Bi esmâikel husnâ ecirnî mineş şetet

68- Hurûfün li behrâmin alet ve teşâmehat

Ve ismü asâ mûsâ bihiz zulmetün celet

69- Tevesseltü yâ rabbi ileyke bi sirrihâ

Tevessüle zî züllin bihin nasühtedet

70- Hurûfün bi ma'nâhâ lehel fadlü şürrifet

Meded dehri vel eyyâmi yâ rabbinhanet

71- Deavtüke yâ allâhü hakkan ve innenî

Tevesseltü bil âyâti cem'an bi mâ havet

72- Fe tilke hurûfün nûri fecma' havâssahâ

Ve hakkık meânîhâ bihil hayru tümmimet

73- Vahdurnî avnen hadîmen müsehharan

Tuheymefyâîlü bihil kürbetüncelet

74- Fe sehhır lî fîhâ hadîmen yütıy'uni

Bi fadli hurufi ümmil kitâbi ve mâ telet

75- Ve es'elüke yâ mevlâye fismikellezî

Bihî izâ düıye cem'ul ümûri teyesserat

76- İlâhi ferham da'fi vağfirlî zelleti Bi mâ kad deatkel enbiyâü ve tevesselet

77- Eyâ hâlikıy yâ seyyidî ıkdı hâcetî

İleyke ümûrî yâ ilâhî tesellemet

78- Tevesseltü yâ rabbî ileyke bi ahmedâ

Ve esmâikel husnelletî hiye cümmiat

79- Fe cüd va'fü vasfah yâ ilâhî bi tevbetin

Alâ abdikel miskîni min nazratin abet

80- Ve veffıknî lil hayri ves sıdkı vettükâ

Ve eskinennil firdevse mea firkatin alet

81- Ve kün bî raûfen fî hayâti ve ba'de mâ

Emûtü ve elkâ zulmetel kabrin celet

82- Ve fil haşri beyyıd yâ ilâhî sahîfetî

Ve sekkıl mevâzînî bi lutfike in haffet

83- Ve cevviznî haddes sırâtı mûhervilen

Vahminî min harri nârin ve mâ havet

84- Ve sâmıhnî min külli zenbin ceneytühû

Vağfir hatıy'atiyel ızâme ve in alet

85- Fe hâzâ havâtimühünne men kad hassastühâ

Bi sirrin minel esrâri fil levhı ünzilet

86- Selâsü ısıyyin suffifet ba'de hâtemin

Alâ ra'sihâ mislüs sihâmi tekavemmet

87- Ve mîmün tamîsün ebteru sümme süllemü

Ve fi vasatihâ bil cerrateyni teşerbeket

88- Ve erbeatün tühkil enâmile ba'dehâ

Tüşîru ilel hayrâti ver rızka cümmiat

89- Ve hêün şekıykun sümme vâvün mükavvesün

Ke ünbûbi haccâmin mines sirri kad havet

90- Ve evâhıruhâ mislül evâili hâtemün

Humâsiyyü erkânin bihis sirru kad havet

91- Fe addilhü min ba'di aşrin selâseten

Ve lâ tekü fî ıhsâihâ mütevehhimet

92- Selâsün minet tevrâti lâ şekke erbeu

Ve erbeun min incîli ıysebnü meryemet

93- Ve hamsün minel kur'âni hünne temâmühâ

İlâ külli mahlûkın fesıyhın ve ebkemet

94- Fe hâzâ ismüllâhi celle celâlühû

Ve esmâühû ındel beriyyeti kad Samet

95- Fe hâzâ ismüllâhi yâ kâriüntebih

Ve lâ tertedid teblî li rûhıke bil habet

96- Fe hâzâ ismüllâhi yâ câhilu'tekıd

Ve iyyâke teşkük tetlüfür rûha ve elcetet

97- Fe huz hâzihil esmâe hakkan ve ahfihâ

Fe fîha minel esrâri mâ lâ bihî levet

98- Bihel ahdü vel mîsâku vel va'dü vel likâ

Ve bil miski vel kâfûri hakkan kadıhtemet

99- Ve lâ tu'tı zel esmâi yevmen li câhilin

Ve lev kâne mea ünsâ le kânet bihî semet

100- Fe in kâne hâmilühâ minel havfi hâriben

Fe akbil ve lâ tahşel mülûke bi mâ havet
101- Fe in kâne masrûan minel cinni vâkıan
Fe hâmîme harfül ayni yâ sâhu kuttıat
102- Fe tersimü min fevkıl cebîni hurûfehâ
Fe hâ hiye ismüllâhi cemiy'an tefaddalet
103- Ve in kâne insânen yehâfü adüvvehû
Ve lâ tahşe min be'sil mülûki velev tağat
104- Fe in kâne hâzel ismü fî mâli tâcirin
Fe emvâlühû bil hayri vel cûdi kad nemet
105- Ve in künte hâmilehâ minel havfi hâriben
Fe akbil ve lâ tahşe fe te'men minel habet
106- Fe yâ hâmilel ismillezî celle kadruhû
Tevekkâ bihî küllel ümûri tesellemet
107- Fe kâtil ve lâ tahşe ve hârib ve lâ tehaf
Ve düs külle erdın bil vühûşi teammerat
108- Fe lâ hayyetün tahşâ ve lâ akrabün terâ
Ve lâ esedün ye'ti ileyke bi hemhemet
109- Ve lâ tahşe min seyfin ve lâ ta'ni hancerin
Ve lâ tahşe min rumhın ve lâ şerrin eshemet
110- Cezâ men karae hâzâ şefâatü ahmedâ
Ve yuhşeru fil cennâti mea hûrin huffifet
111- Va'lem bi ennel Mustafâ hayru mürselîn
Ve efdalü halkıllâhi men kad teferrakat
112- Ve saddir bihî min câhihî külle hâcetin
Ve selhü li key tencüve minel cevri vettağat
113- Ve salli ilâhi külle yevmin ve sâatin
Alel mustafel muhtâri mâ nesmetün semet
114- Ve salli alel muhtâri vel âli küllihim
Ke addi nebâtil erdı ver riyhı mâ serat

115- Ve salli salâten temleeül erda ves semâe

Kevebli ğamâmin ma' ruûdin tecelcelet

116- Fe yekfîke ennellâhe sallâ bi nefsihî

Ve emlâkehû sallet aleyhi ve sellemet

117- Ve sellim aleyhi dâimen mütevessilen

Meded dehri vel eyyâmi mâ şemsün eşrakat

118- Ve sellim alel athâri min âli hâşimin

Adede mâ haccel hacîcü ve sellemet

119- Verda yâ ilâhî an ebî bekrin mea umera

Verda alâ osmâne mea hayderis sebet

120- Kezal âlü vel ashâbü cem'an cemîuhüm

Meal evliyâi ves sâlihıyne ve mâ havet

121- Mekâlü aliyyin vebni ammi muhammedin

Ve sirru ulûmin lil halâikı cümmiat
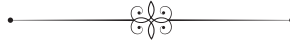
Celcelûtiye kasîdesi böyledir.

Toplumda, celcelûtiye duası, celcelûtiye tılsımı diye de bilinir.

Celcelûtiye, Süryânicede "Bedî" anlamındadır.

Bedî, eşi ve benzeri olmayan, hayret verici güzellikte olan demektir.

Şöyle bilgiler mevcuttur:

Celcelûtiye aynı zamanda, tüm isimleri içinde barındıran kaynak da demektir.

Celcelûtiye Allahu Teâlâ'dan bir hediye olarak Cebrâil'le (a.s.) Rasûlullâh'a (s.a.v.) indirilmiş, içerisinde İsm-i A'zam'ın olduğu yüksek tesirli bir duâ hazînesidir.

Hazreti Ali (r.a.) bu hazîneyi Süryânî dilini de kullanarak 122 beyitlik bir kasîde hâlinde nazmetmiştir, diye aktarılır.

Celcelûtiye üzerine Muhyiddin İbnü'l-Arabî'nin (ö.634/1240), Nureddin İsfehânî'nin, İmam Gazâlî (ö.505/1111) ve Ahmed b. Ali el-Bûnî'nin (ö.622/1225) şerhleri, çalışmaları vardır.

Şeyh el-Bûnî'den ve İmamı Gazaliden alıntı şöyledir:

Şeyh el-Bûnî der ki: "Peygamber (s.a.v.) günlerden bir gün mescidinde oturduğu sırada Cebrâil (a.s.) geldi ve "Es-selâmü aleyke yâ Muhammed, Rabbin sana selâm ediyor ve selâmın en mükerremini sana tahsîs ediyor ve bu kıymetli hediyeyi sana hediye ediyor" dedi ve şöyle devam etti:

"Yâ Muhammed! Bu Celcelutiyye duası ve en kapsamlı kasemdir ve onda İsmi Azam gizli ve saklıdır ki Allah'ın yarattıklarından izin verdiğinin dışında kimse ona muttali olamaz ve bilemez"

Cebrail Aleyhisselam Peygamber Efendimiz`e (asm) dedi ki:

"Ya Muhammed! Rabb`in sana selam ediyor ve selamın en mükerremini sana tahsis buyuruyor. Sana bu hediyeyi ihsan buyurdu."

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (asm): "Ey kardeşim Cebrail! Bu hediye nedir?" dedi.

Cebrail Aleyhisselam: "Bu hediye, içinde İsm-i Azam ile en kapsamlı kasem bulunan büyük duadır." diye cevap verdi.

Peygamber Efendimiz (asm): "Ey kardeşim Cebrail! Bu duanın adı nedir? Keyfiyeti nasıldır?" diye sordu.

Cebrail Aleyhisselam dedi ki: "Ya Muhammed! Bu duanın adı Bedi`dir (Celcelutiye). İçinde en yüksek kasem ve İsm-i Azam vardır. O İsm-i Azam ki:

1. Arş-ı Ala`nın kenarına yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı, Allah`ın arşını taşıyan melekler bu arşı kaldıramazlardı!

2. Güneşin kâlbine yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı, güneşin ışığı ve nuru olmazdı!

3. Ay`ın kâlbine yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı, ay ışık veremezdi.

4. Cebrail Aleyhisselam`ın kanadına yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı, Hazret-i Cebrail yeryüzüne inemez, semaya çıkamazdı!

5. Mikail Aleyhisselam`ın başına yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı yağmurlar ve damlalar ona itaat etmezlerdi.

6. İsrafil Aleyhisselam`ın alnına yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı sur üfleyemezdi.

7. Azrail Aleyhisselam`ın elinin üzerine yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı, mahlukâtın canlarını alamazdı.

8. Yedi kat göklere yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı gökler yükselemezdi.

9. Yedi kat yerlere yazılmıştır. Eğer yazılmış olmasaydı, yedi kat yerler, şimdi olduğu gibi sabit olmazdı! Bu ismi Âdem Aleyhisselam okumuştur!

(İmam-ı Gazali, Celcelutiye, s.561)"

Şeyh el-Bûnî, İmam-ı Gazali'den aktarmaya devamla:

Bu kasemi Âdem (a.s.) cennetten çıktığı zaman okumuştu, eğer okumasaydı Allah onun tevbesini kabul etmezdi.

Nuh'un (a.s.) gemisinde yazılı idi, eğer yazılı olmasaydı Allah onu tûfandan boğulmaktan kurtarmazdı.

Bunu İbrâhim (a.s.) okumuştu, eğer okumasaydı Allah onu Nemrûd'un ateşinden kurtarmazdı.

Bunu Eyyûb (a.s.) okumuştu, eğer okumasaydı Allah onu belâdan kurtarmazdı.

Allah ona güzelliğini, malını ve ehlini iâde etti.

Dâvud oğlu Süleyman'ın (a.s.) yüzüğünde yazılı idi, eğer yazılı olmasaydı kuşların dilinin ilmi ve kendisinden sonra kimsenin ulaşamayacağı mülkü Allah ona vermezdi.

Tevrât'ta, İncil'de, Zebûr'da ve Kur'ân'da yazılı idi.

Hızır (a.s.) bunu okumuştu, suyun üstünde yürür ve ayakları ıslanmazdı.

Yakûb (a.s.) bunu okumuştu, Allah ona gözlerini ve oğlunu geri verdi.

Yûsuf (a.s.) bunu okumuştu, Allah onu kuyudan kurtardı ve ona Mısır mülkünü hibe etti.

Mûsâ (a.s.) bunu okumuştu, Allah onu Fir'avn'dan ve onun kötü fiilinden kurtardı. Lokmân (a.s.) bunu okumuştu, Allah ona hikmet verdi.

Yûnus (a.s.) bunu okumuştu, Allah onu balığın karnından kurtardı.

Îsâ (a.s.) bunu okumuştu, Allah'ın izniyle anadan doğma körü ve abraşı iyileştiriyor ve ölüleri diriltiyordu."

Şeyh el-Bûnî der ki: "Bu muazzam duâ indiği zaman Peygamber (s.a.v.), Efendimiz Ali b. Ebî Tâlib'e (r.a.) bunu ince bir ceylan derisine altın ile yazmasını emretti.

Hz. Ali (r.a.) bu duâyı, Hz. Ebûbekr'in (r.a.) hilâfeti zamanında, Hz. Ebûbekir'e (r.a.) verdi.

Hz. Ebûbekir'den (r.a.) sonra onu Hz. Ömer bin el-Hattâb (r.a.) aldı.

Hz. Ömer'den (r.a.) sonra Hz. Osman (r.a.) aldı.

Hz. Osman'dan (r.a.) sonra Hz. Ali b. Ebî Tâlib (r.a.) aldı.

Hz. Ali'den (r.a.), Hz. Hasan (r.a.), ondan sonra Abbasîlerden Hârûn Reşîd, ondan sonra İmâm A'zam Ârif-i billâh Nûreddîn el-İsfehânî, ondan sonra da İmâm A'zam Muhammed Ebî Hâmid el-Gazzâlî aldı.

İmam Gazzâlî der ki: "Bu İsmi A'zam, şerefli duâ ve kapsamlı kasemi aramak için yeryüzünün doğusunu ve batısını gezdim.

Sâdâta, meşâyıhlara, sanat ve zanaat erbâbına, âlimlere, keşif ve ilm-i hurûf erbâbına hizmet ettim.

Asla kimsenin yanında onun doğrusunu bulamadım.

Sonra Bağdad ve Kûfe şehrine geldim ve sâlih kimselerden birisine sordum.

Allah onun kâlbini bana yumuşattı ve bana: "Oğlum bana büyük bir sırdan sordun, o gizli ve saklı sırlardandır.

Allah izin verirse, bu İsmi A'zam ve Kapsamlı Kasem'in kimin yanında olduğu konusunda sana delâlet edeyim."

İmam Gazzâlî dedi ki: "Kallbim mutmain oldu ve gönlüm sukûnete erdi. O şeyhe tam bir sene hizmet ettim.

Bundan sonra şeyh bana: "İstediğin ne idi" diye iltifat etti.

Ona dedim ki "İsmi A'zam'ı ve Kapsamlı Kasem'i istiyorum."

Dedi ki: "Ey oğlum! Eğer İsmi A'zam'ı ve Kapsamlı Kasem'i istiyorsan İsfahan şehrine gitmen gerekiyor.

Orada Büyük Şeyh Nûreddin el-İsfehânî'yi sor.

İşte o bu büyük sırra ve İsmi Azam'a seni götürecek.

Kendisine vedâ ettim ve bir zaman yolculuk ederek İsfahan şehrine ulaştım.

İmâm Nûreddin'i sordum, onu bana gösterdiler.

Onu görünce selam verdim ve elinin öptüm.

Selamımı aldı, bana ikram etti ve buyur edip yer gösterdi.

Bana: "Nerden gelir, nereye gitmek istersin" dedi.

"Bağdat ve Kûfe'den İsfahan'a geldim, Büyük İmam Nûreddin'i isterim" dedim. Bana tebessüm etti ve "İşte istediğin o kişi benim" dedi.

Ona: "Efendim! Sizden İsmi A'zam sırrını ve Kapsamlı Kasem'i istiyorum" dedim. "Evlâdım! Bu gizli sırrı ne yapacaksın" dedi.

"Efendim! Öyleki o beni sana ulaştırdı, bana yardımcı ol" dedim.

"İnşâallâh hacca gidileceği zaman seni maksuduna ulaştıracağım" dedi.

İmam Gazzâlî der ki: “Beş ay Nûreddin İsfehânî’ye hizmet ettim.

Hacca yolculuk yaklaştığı zaman bana şöyle dedi: “Evlâdım! Elini uzat”. Elimi uzattım.

Dedi ki: “Bu benimle senin aranda bir ahittir.

Bu sırra fâsık, câhil ve münâfığı ulaştırma.

Onu kötü gözlerden koru.

Kötü kadınlardan ve haram evlatlardan muhafaza et.

Muhakkak ki o, en mükemmel hazinelerden ve en büyük sırlardandır.”

İmam Gazzâlî der ki: “Kıymetli duânın ve İsmi A’zam’ın şerhini aldım.

Bu duâ, şerhi ve kullanımı bana büyük bir bereket oldu ve fazîletlerin hepsinin yollarını açtı.

Ondan İsmi A’zam’ın şerhini ve fazîletlerini, Süryânî duâların Arapça’ya tefsirini anladım.

Her beyit için şerhi ve fazâili tek tek hadsizdi.

Buhurlarını, vakitlerini ve saatlerini anladım.

Bu şekilde bir sene hikmeti ile uğraştım.

Bu konuda her yönden Nûreddin el-İsfehânî bana icâzet verdi.

Nefsim mutlu oldu, sadrım inşirah buldu ve maksadıma ulaştım.

Nûreddin İsfehânî’yi anladım, belledim.

Ve ona dedim ki: “Şeyhim ve üstâdım, bu her türlü ahvâli toplayan kasem, duâ ve İsmi Azam’ın havassından bana ziyâde et, müsâade et”

Bunun üzerine dedi ki: “Bil ki ey oğlum, bu duânın havass ve fazîletleri sayılamaz. Allah’tan başka bunu kimse bilemez.

İfâde-i merâm için kısaca onun kullanılışı, faydaları ve havassından sana bir şeyler açıklayayım.

Bil ki oğlum -Allah seni muvaffak kılsın.

Kim şerrinden korktuğu makâm mansıb sâhibi, sultan, kral, emir ve hâkimlerin yanına gitmek ister, yardım ve kabul görüp onlardan ihtiyaçlarının görülmesini dilerse, bu mübârek duâyı ve vefki mübârek pazar gününün sabah erken saatlerinde bu duâyı okur ve onu yanında taşırsa Allah'ın izniyle şüphesiz isteğine kavuşur. (En iyisini Allah bilir)...

Celcelûtiye tılsımı için Hazreti Ali (r.a.) 100-114 beyitlerinde şöyle buyurmaktadır:

"Ey yüce ismi taşıyan! Bütün tehlikelerden kurtuldun, selamete erdin.

Savaş, çekinme, korkma! Vahşi hayvanlarla olan yerlere korkmadan gir.

Saldır, kaçma! İstediğin düşmanla mücadele et, kimseden korkma.

Ne yılandan, ne akrepten, ne de aslandan korkma.

Ne kılıç, ne hançer, ne de mızrak hiçbir tehlikeden korkma.

Bunu okuyana mükâfat Hazreti Muhammed şefaati olacaktır."

KASİDEDE GEÇEN ESMALAR

EL BEDÎ

Bedî البديع Eşi benzeri olmayan, örneksiz, yaratan, var ettiğini bir daha var etmeyen, her şeyin kaynağı

Mübdî المبدىء İlk, başlangıcın sahibi, rûhundan açığa çıkaran, ilk kıvılcım, hiçlik makamından Halk eden

“El Bedî” , “El Mubdî “ esmâları benzer esmâlardır.

Bed, Bedî, aynı kelime kökünden gelir.

“Bedî” esmâsıyla, “Mubdî” esmâsı, her ikisi de ilk başlangıca işaret eder.

Yaratılıştaki ilk başlangıç, ilk ortaya çıkış, ilk oluşum, her şeyin ilki, her şeyin kaynağı olarak düşünebiliriz.

Yâni tohumdan ilk filizin, filizden ilk yaprağın açığa çıkışı gibi, her varlığın ilk açığa çıkışında ve o ilkin varlığın bedenlerinde devam edişi “Bedî” esmâsının tecellisidir.

“El Bedi” esmâsı; yeni bir şey, ilk defa olan, icat edilen, örneksiz olan, yaratan, benzersiz yaratan gibi anlamlara gelir.

“El Bedî” esmâsı, Allah’ın bir varlığı yaratmadaki, eşsiz benzersiz yaratmasına işaret eder.

El Bedi asmasının tecellisi ile dünyada bir insan diğer insana benzemez, bir varlık aynısıyla diğer varlığa benzemez.

Eşi benzeri olmayan yaratılışın incelikleri “Bedi” esmâsıdır.

Allah varlıktaki, fiil, sıfat, zâtının tecellileri ile benzersizdir.

Allah yarattığı varlığı aynısıyla bir daha yaratmaz.

Rûm Sûresi 11: “Allâhu yebdeul Halka summe yuîduhu summe ileyhi turceûn.”

Meâli: “Yaratılış Allah’tan başlar, sonra O’nunla devam eder, sonra O’na döndürülürsünüz.”

Allah yebdeu	: Allah, başladı, başlar, ilk olarak,
El Halka	: Halketme, yaratılış, varoluş,
Summe yuidu hu	: Sonra, iade, çevrilme, döner, tekrar, devam eder,
Summe ileyhi turceun	: Sonra, ona, döndürülürsünüz,

İnsanın yaratılışı, bir kaynaktan başlar, bu kaynak Allah’ın “Râhîm” esmâsıdır.

Âlemin evvel kaynağı, Allah’ın kendi evveliyetidir.

Evvel, başı olmayan demektir.

Yâni tüm âlem, Allah’ın kendi özünden süzülüp gelmiştir.

Allah her şeyi, yoktan değil kendi özünden var etmiştir.

“El Bedî- El Mubdî” esmâsının boyutuna ulaşıldığında, yaratılışın sırlarına ulaşılır.

Bir tohumu düşünelim, tohumdan ilk açığa çıkan, toprağa salınan köktür, daha sonra havaya salınan filizdir.

Kök de ilktir, filiz de, filizden açığa çıkan yapraklarda ilktir ve hiçbir yaprak, diğer bir yaprağa benzemez.

İnsanlarda da durum aynıdır.

Tek yumurta ikizleri bile olsa, dikkatlice incelendiğinde benzemeyen yönleri vardır.

İnsan dünyaya ilk defa gelir, yaşar ve bu âlemden gider.

Aynı insanın, aynısıyla ikinci defa gelişi yoktur.

İşte, “El Bedî” esmâsı bu hakikate işaret eder, gelen ilk defa gelmiştir.

Eğer kişi, ikinci defa gelirse, bu Allah’ın yaratılış kaynağının sınırlı olduğunu gösterir.

Allah, yaratma olarak sınırsızdır, her varlık ilk defa yaratılır.

“El Bedî” esmâsı, varlığın özünde görüldüğünde, reenkarnasyon inancına da bir cevap olur.

Reenkarnasyon inancına, dünyadaki birçok topluluklarda rastlanır.

Hint inançlarına göre, rûhun yaşamı tam olarak anlayabilmesi, için, tek bir hayat yeterli değildir. Bu nedenle rûhlar, bedenin ölümünden sonra başka varlıkların bedenlerine de girer ve yeni bir hayat sürdürürler.

Bu durum rûhun tekâmülüne kadar sürer, diye kabul edilir.

İslam'da, rûhun sürekli beden değiştirmesi gibi bir inanış yoktur.

Rûh, bütün varlık sisteminin geldiği tek özdür.

Rûh kavramı iyi anlaşılmalıdır.

Burada birçok soru cevap beklemektedir.

Rûh nedir?

Can nedir?

Nefis nedir?

Ten nedir?

Her varlığın kendine göre ayrı bir rûhu var mıdır?

Rûh Allah'a mı aittir?

Rûh, her bir varlığın kendine mi aittir?

Rûh, varlığın kendine aitse, bu rûh nereden gelir, varlık bunu nasıl edinmiştir?

Topraktaki, havadaki, ateşteki, sudaki rûhun farklılığı var mıdır?

Hayvani rûh, nebati rûh, insani rûh arasında nasıl bir incelik vardır?

Bir insan öldüğünde, onun rûhu ille de başka bir insana mı geçer, yoksa başka bir canlıya geçebilir mi?

Rûh, beden beden dolaşıyorsa, âhiret inancında rûh hangi bedenden sorumlu olacaktır?

Suç işlemiş kişilerin ve suç işlememiş kişilerin rûhları yeniden bedenleniyorsa, aradaki incelik nasıl olacaktır?

Bir suç işlendiğinde, suç bedene mi aittir, rûhamı aittir?

Böyle birçok soru cevap beklemektedir.

"El Bedî", yaratılan bir şeyin, ilk defa yaratıldığıdır ve bu yaratılanın bir daha yaratılmayacağı inceliğidir.

Bir gönülde "El Bedi" esmâsı tecelli ederse, kişi bir şeyi keşfetme, icat etme duygusunu, yeteneğini hisseder.

"El Mubdî" esmâsı tecelli ederse, icad etme duygusunu yaşama geçirir, yeni bir şeyler icad eder.

Yâni bir beyinde oluşan ilk icad etme duygusudur.

Diğeri, yaşama geçirme durumudur.

Kişi ne icad ederse etsin, bu icat edilen şey, kişiye ait değildir, varlığın kendinde olan bir şeyin keşfedilmesidir.

Çünkü insanın keşfettiği her şeyin hamuru, öncelikle topraktır.

İnsan hava, su, ateş boyutunda da keşifler yapabilir.

Yaratmak Allah'a mahsustur.

İnsanoğlu bir şey yaratamaz.

Bir hidrojeni bile oluşturamaz.

İnsanoğlu kendine verilen akıl ve yetenekle ancak keşfedebilir, yeni bir şey icat edebilir.

"El Bedî" esmâsı, diğer esmâlar gibi çok iyi anlaşılmalı ve insana nispet edilmemelidir.

"El Bedî" esmâsını çeken kişi; "Allah'ım! Sana ait olan şeylerle, yeni şeyler keşfetme yolunu bana nasip et" diye gönlü bir his içine girmelidir.

Yoksa kişi, yaptığı bir keşifte, gurura, kibre düşebilir ve kendi şeytanına esir olabilir.

Her şeyi ilk defa açığa çıkaran Allah'tır, insana ise bunları keşfedecek akıl bahşedilmiştir.

İlim her şeyin keşfine kapı açan Allah'ın sıfatlarından biridir.

İnsan bir şeyi keşfederken, "El Bedî" esmâsını hatırlayıp; "Allah'ım sana ait olan ilimle, yeni şeyler keşfetmemi nasip et" diyerek ilmi bir gayrete düşmelidir.

İnsanın bir şeyi icat etmesi, varlığın kendinde olan değerlere ulaşması demektir.

Her icat, ilim üzeredir, gayret üzeredir.

Bir şey ilk defa gönüle düşmüşse, onun doğuşunun ilk filizlenmesi oluşmuştur, gün gelir o şey yaşamda vücûd bulabilir.

İşte bunun için "El Bedî" "El Mubdî" esmâsının boyutuna ulaşmak gerekir.

EL BARÎ

Bâri البارئ Varlığı şekillendiren, noksansız var eden, benzersiz yapan, mahlûkâtı bir özden şekillendiren, çeşit çeşit türler yaratan, açığa çıkaran, kendini gösteren,

El Bâri esmâsı; şekillendirmek, oluşturmak, noksansız var etmek, benzersiz yapmak, varlığın hücre hücre şekillenmesi, bedenlerin çeşit çeşit sûretlere bürünmesi, varlığın açığa çıkarılması, gibi anlamlara gelir.

Anne karnında bir bebeği düşünelim; onun tüm vücûdunu oluşturan, tüm vücûdunu şekillendiren "El Bâri" esmâsının tecellisidir.

Varlığın çeşit çeşit yaratılması, organların farklı farklı yaratılması "El Bâri" esmâsının tecellisidir.

Gözün göz olarak, yüzün yüz olarak şekillenmesi, oluşturulması "El Bâri" esmâsının tecellisidir.

Henüz varlık yok iken, "Levh-i Mahfûz" boyutunda varlık gizli idi, varlığın oluşması bir tecelliyle oldu.

Varlığın dış şekli, iç şekli hücre hücre şekillendi.

Bu şekillenme, bu oluşma, bu varoluş "Bâri" esmâsıyla olur.

Bâri; yok iken yaratan, vücûda getiren demektir.

"Beriyye" aynı zamanda mahlûkât demektir.

Mahlûkâtın vücûda getirilişi, şekillenmesi, değişik suretler giydirilmesi, "El Bâri" esmâsının açılımıdır.

Halkiyet, varlığın özünde olan nûr olarak düşünülmelidir.

Bâri esmasını, varlığın sûreten şekillenmesi, ortaya çıkarılması olarak düşünülmelidir.

Mahlûkât, sûret giymiş nûr boyutu olarak düşünülmelidir.

Haşr Sûresi 24: "Huvallâhul hâlikul bâriûl Mûsâvviru lehul esmâul husnâ, yusebbihu lehu mâ fîs semâvâti vel ard ve huvel azîzul hakîm."

Meâli: "Allah O'dur ki; yokken var edendir, çeşitli şekillerde suretlendirendir, tüm isimlerdeki güzelliklerin sahibidir, göklerde ve yerde ne varsa O'nun tecellilerini gösterir ve O tüm değerlerin yüce sahibidir, tüm varlığa hâkim olandır."

Bu âyette görüldüğü gibi, "Hâlik, Bâri, Mûsâvvir" aynı cümle içindedir.

Allah varlığı; bir nûrdan, hücre hücre şekillendirdi ve çeşit çeşit yarattı.

Hadîd Sûresi 22: "Mâ esâbe min musîbetin fîl ardı ve lâ fî enfusikum illâ fî kitâbin min kabli en nebreehâ inne zâlike alâllâhi yesîr."

Meâli: "Dünyada bir hastalık açığa çıkmasın ki ve sizde de bir hastalık görünmesin ki, onun çaresini oluşturduk, onun çaresi varlık kitabının içinde vardır. Muhakkak işte bu Allah için kolaydır."

Bu âyetteki, "Nebreehâ" kelimesi, bâri kelimesinden gelir. "Oluşturduk- Varettik" anlamındadır.

Varlıkta bir hastalık ortaya çıksa, muhakkak ki onun çaresi varlık kitabında vardır.

Her hastalığın çaresi varlık kitabında oluşturulmuştur.

Yeter ki insan dikkatlice okusun, ilimden kopmadan okusun, araştırsın.

“El Bâri” esmâsı gönlünde tecelli eden kimse:

Varlıkta keşifler yapar.

Allah’ın varlıktaki sırlarına kapı açar.

Bir eser meydana getiriyorsa, onu en güzel bir biçimde şekillendirir.

Bâtıl şeylerden beri durur, yeni yeni oluşumlara kapılar açar.

EL EHÂD EL VÂHİD

Vâhid الواحد Bir olan, tüm varlıktan tekliğini gösteren

Vâhid, Ehâd, kelime kökünden gelir.

Ehâd, Vâhid, Vâhdet, Tevhîd, Ehâdiyet, Vâhdaniyet, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Vâhid; bir olan, ikincisi olmayan, tek olan, her şeyde tekliğini gösteren demektir.

Bakara Sûresi 163: “Ve ilâhukum ilâhun vâhid lâ ilâhe illâ huver rahmânûr rahîm.”

Meâli: “Sizi var eden, tek var edicidir, O’ndan başka var eden yoktur. O tüm varlığı özünden var edendir, tüm varlığı rahmetiyle sarandır.”

Allah tüm varlıkta ehâdiyetini gösterir.

Bir varlıkta vahidiyetini gösterir.

Allah her bir varlıkta tekliğini gösterir.

Allah fiiliyle tektir, ondan başka işleyen yoktur.

Allah sıfatlarıyla tektir, ondan başka sıfat sahibi yoktur.

Allah zâtıyla tektir, ondan başka vücûd sahibi yoktur.

Allah, zâtıyla ehâddır, sıfatlarıyla vâhiddir.

Allah zâtıyla da tekliğini gösterir, sıfatlarıyla da tekliğini gösterir.

Cümle vücûdları tutan tek zât Allah'tır.

Her bir sıfatıyla varlığı ihâta eden Allah'tır.

Her varlıkta Allah'ın hayy sıfatı vardır, tüm varlıktaki hayy sıfatı tek sıfattır.

Ondan başka hayat sahibi yoktur.

Allah tüm âlemleri ehâdiyetiyle ihâta eder.

İhlâs Sûresi 1: "Kul huvallâhu Ehâd."

Meâli: "Anlat: Allah'ın tekliğini."

Allah'ın ehâd esmâsından, vâhid esmâsı tecelli eder.

Kâinat; Bir'den çıkan birlerden oluşmuştur.

Kâinat birdir, her varlık o birliği gösterir.

Her varlık kendi içinde muhteşem sayısal sistemle oluşmuştur ve hepsi de bir'den gelen bir'lik açılımlarıdır ve bir'lerin birleşimidir.

Rakamlar kâinatın oluşmasında temel sistemdir.

İnsan vücûdu, atomlarından hücresine, hücresinden dokusuna, dokusundan organlarına matematiksel bir sistemdir.

Bir atomun bile rakamsal olarak, eksik olması ya da fazla olması vücûdun oluşmasına engeldir.

Kâinatın, rakam, üçgen, cebir boyutunu okuyan, var oluşun sırlarını ve var edeni anlayacaktır.

İşte, her varlık "Vâhid" boyutundan gelen birliği gösteren bir açılımdır.

Allah vâhiddir, her varlıkta tekliğini gösterir.

Allah ehâd'dır, bütün âlemde birliğini gösterir.

Allah'ın vâhid olduğunu anlamanın yolu, Tevhîd şuurudur.

Tevhîd şuuruna ermenin yolu da, İlm-i Tevhîd dersleridir.

İlm-i Tevhîd dersleri, bir Mürşid-i Kâmil'den tebliğ bularak öğrenilir.

Yûnus Emre, Taptuk Emre'nin kapısına, Tevhîd hakikatini öğrenmeye gitmiştir.

Mürşid-i Kâmil, talebe hazır olduğunda Tevhîd derslerini telkin eder.

Talebenin hazır olması, aklını ve gönlünü temizleyip edep bulmasıyla mümkün olur.

"Edeple gelen lütûf bulur" sözü bunun için söylenmiştir.

Tevhîd dersleri, Allah'ın birliğini öğrenmenin dersleridir.

Bu dersler makam makam ilerlemekle olur.

El Ehâd ve El Vâhid esmâsı gönlünde tecelli eden kişi:

Her varlığa birlik gözüyle bakar.

Allah'ın ulvîyetinin yanında, kendinde varlık nisbet etmez.

Varlığın evvelinin de, âhirinin de, zâhirinin de, bâtınının da Allah olduğunun şuuruyla hareket eder.

Yûnus Emre'mizin dediği gibi, yetmiş iki millete bir gözle bakar.

Bu kişiler, toplumda hep birliği oluşturmak üzere mücadele ederler.

Nasıl ki bir insanın dünyada aynısıyla ikincisi yoktur.

Allah'ın da ikincisi yoktur.

Allah, varlıktaki tüm tecellileriyle, nitelikleriyle, birliğini gösterir.

Ağaç bir tohumdan gelmiştir, yaprakları dalları çok olsa da, özü birdir, birliğin açılımıdır.

İşte bu âlemde böyledir.

EL KADİR

Kadir القادر Kudret, her şeydeki kudret, güç, muktedir olan

Kadir; kudret, güç, kuvvet, gibi anlamlara gelir.

Kader kelimesi de buradan gelir.

Tüm varlıktaki ilâhi kudret, Allah'ın kaderidir.

Kader, takdir, muktedir, kudret, hep aynı kökten gelen kelimelerdir.

"El Kadir" esmâsı: Kudret, takdir, güç, itibar, değer, kıymetli olan, kuvvetli olan, her şeye gücü yeten, her varlıkta muktedir olan, demektir.

"Kadir"esmâsı, Allah hakikatinin bilinmesine kapı açan bir esmâdır.

Tüm varlıktaki kudreti anlayabilen kişi, Allah hakikatine adım atıyor demektir.

Her varlık ve tüm Evren bir kudreti ilâhî ile sarılıdır.

Kur'ân'da başlı başına "Kadir Sûresi" vardır.

Kadir Sûresi: "İnnâ enzelnâ hu fî leyletil kadr ve mâ edrâke mâ leyletul kadr, Leyletul kadri hayrun min elfi şehr, tenezzelul melâiketu ver rûhu fîy hâ bi izni Râbbihim min kulli emrin, Selâmun hiye hattâ matlaıl fecr"

1-Cehâletin karanlığından kurtulup, tüm varlığı tutan Kudret'i anlamanız için o hakikatleri sunduk.

2- Sen, cehâletin karanlığından kurtulmanın ne olduğunu, tüm varlığı tutan Kudret'i bilmezdin.

3- Hayırlı olan; cehâletin karanlığından kurtulup, tüm varlığı tutan Kudret'i anlamak, açığa çıkan tüm varlığın geldiği Öz'ü anlamaktır.

4- Her varlıktaki güç ve Rûh O'ndan gelir. Her varlığı vücûdlandırmada yetkili olan O'dur, tüm varlıktaki işleyiş O'dur.

5- O'nu anlamak selamet bulmaktır, aydınlığa ulaşmaktır.

Her varlığı saran ve tüm Evren'i saran ve Evren'i hareket ettiren bir kudreti kimse inkâr edemez.

Ama önemli olan bu kudreti anlamaya çalışmaktır.

Evren'in nasıl var olduğunu, varlığın nasıl oluştuğunu ve şekillendiğini anlamak için varlıkta olan, varlığı saran, kudreti anlamaya çalışmak gerekir.

Varlıktaki kuantum akışı, bu kudretin en güzel boyutudur.

Kuantum: Molekülleri, molekülleri meydana getiren atomları, atomları meydana getiren atom altı parçacıklarını ve bunların her birinin içindeki ya da birleştiklerinde, yaydığı enerjiyi ve enerjinin etkilerini ve o enerjinin meydana getirdiği yapıları ve o yapının davranışlarını inceleyen alandır.

"Kuantum" kelimesi Latinceden gelir ve "Miktar" anlamındadır.

Miktar, kader, kadir, benzer anlamlar taşır.

Ra'd Sûresi 8: "Kullu şeyin indehu bi mıkdâr- O'nun katından bütün her şey bir ölçü iledir."

Evren, bir enerji akışıyla, dalgalanmasıyla oluşmakta ve sürüp gitmektedir, işte bu enerji kudrettir.

İşte bu madde âlemi, o kudretin yoğunlaşmış boyutudur.

Allah nedir? Sorusunun cevabı, her şeyde olan kudrette gizlidir.

İnsan Allah hakikatine ermek istiyorsa…

Allah'a şâhit olmak istiyorsa…

Kendinde O'nu bulmak istiyorsa…

İnsan, kendi vücûduna dönmelidir.

O vücûdda olan muhteşem kudreti anlamaya çalışmalıdır.

Vücûdun muhteşem işleyişini idrâk etmelidir.

İnsanın nefes alıp vermesi, kâlbinin atması, kanının dolaşması, o kudretin ispatıdır

İnsan kendini inkâr edemez.

Görünen varlığı inkâr edemez.

Evren'in o muhteşem işleyişini inkâr edemez.

Görünen çeşit çeşit varlık nasıl ortaya çıkmıştır, nasıl şekillenmiştir.

İnsan varlığın oluşumuna, şekline bakmalı, varlıktaki işleyişi anlamaya çalışmalıdır.

Ve o işleyişi yapan, o ilâhi kudreti hissetmeye çalışmalıdır.

Rüzgârı, sıcaklığı hissettiği gibi, o kudreti de hissetmelidir.

Her varlık bir kudretin tecellisidir.

Her varlığın özündeki işleyiş, o kudretin işleyişidir.

Kişi, hakikate ulaşmak istiyorsa, o kudretle tanışmalıdır.

O kudretin işleyişinde olan yüksek enerjiyi hissetmelidir.

Her varlığın özünde, muhteşem bir güç kudret vardır.

Kâinatın kendinde, insan aklının alamayacağı bir kudret vardır.

Ateşte de, havada da, suda da, toprağın kendinde de sonsuz bir kudret vardır.

Her varlık, o kudretten şekillenmiştir, o kudretle devam etmektedir.

Bir atomun, bir molekülün, bir hücrenin çalışması o kudret sayesindedir

O kudretin işleyişiyle meydana gelen enerji, Evren'in kendisidir.

Bir damla sudaki enerji, Evren'in kendisidir.

Suyu oluşturan hidrojen ve oksijenin enerjisi hesaplara sığmaz.

Her varlıkta olan, o muhteşem kudret, Allah hakikatinin cevabının olduğu yerdir.

Âl-i İmrân Sûresi 29: "Ve Allâh alâ kulli şeyin kadîr."

Meâli: "Ve Allah bütün her şeydeki kudrettir."

İşte "El Kadir" esmâsı, her yeri saran, o muhteşem kudrete işaret eder.

Kişi, gökte bir yerde olduğuna inandığı, görünmeyen bir Allah inancını terk ettiği an, her yeri kudretiyle saran Allah hakikatine ermeye başlayacaktır.

Kendine şah damarından yakın olan Allah'ı idrâk etmeye başlayacaktır.

"El Kadir" esmâsı gönlünde tecelli eden kişi, her yeri saran kudrete teslim olan kişidir.

Allah'ın gücüyle güçlenen, her engeli aşar, her kapıyı açar.

EL HAYY

Hayy الحيّ Diri olan, hayat, yaşam, tüm varlıktaki diriliğin sahibi

Hayy: Diri olan, canlı olan, ölümsüz olan demektir.

Varlığın ardında varlığı tutan, varlıkta hayy olan tüm kâinatın tek sahibi olan, tüm vücûdları tutan zât ancak Allah'tır.

Hayy, hayat, hayret, ihya, muhyi, hayal, haydi, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Bu kelimelerin aslı "Hû" dur.

Her varlık "Hayy" esmâsıyla yaşam bulur.

Her varlıkta olan dirilik "Hayy" esmâsıdır.

Hayy olan Allah'tır.

Mü'min Sûresi: 65: "Huvel hayyu lâ ilâhe illâ huve fedûhu muhlisîne lehud dîn el hamdu lillâhi Râbbil âlemîn."

Meâli: "Diri olan O'dur, O'ndan başka diri olan yoktur. Bundan sonra tüm içtenliğinizle O'na yönelin. Din O'na aittir. Bütün tecelliler, bütün varlığı vücûdlandıran Allah'a mahsustur."

Âl-i İmrân Sûresi 2: "Allâh lâ ilâhe illâ huvel hayyul kayyûm."

Meâli: "Allah; ondan başka güç yoktur, diri olandır, varlığı diri tutan sürüp gidendir."

Cümle varlıkta, o varlığın vücûdunun işleyişini yapan, “Hayy” esmâsıdır.

Kişinin vücûdundaki diriliğin sahibi, Allah’tır.

Kişi, vücûdunu kendine nisbet etmemelidir.

Ve bilmelidir ki, tüm vücûdların tek sahibi vardır, O da Allah’tır.

Hayy esmâsı, Allah’ın sıfat-ı subûtiyesindendir.

Sıfat-ı Sübûtiye: Hayat, ilim, irade, semi, basar, kudret, kelâm ve bunların kaynağı olan Tekvin.

Cümle varlık, Hayy olandan açığa çıkar ve Hayy olanla hareket eder.

Âlemde cansız diye bir şey yoktur, her varlık Allah’ın hayy sıfatıyla diridir, canlıdır.

Teslimiyet ve tevekkül Hayy olanadır.

Hayy olanla Hayy olan gönül diridir.

Hayy olanın idrâkinden uzak olan kimse ise, ölü gibidir.

Furkân Sûresi 58: “Ve tevekkel alel hayyillezî lâ yemûtu ve sebbih bi hamdih ve kefâ bihî bi zunûbi ibâdihî habîrâ.”

Meâli: “Diri olana, sonsuz olana, tüm varlığınla teslim ol. Tüm niteliklerin sahibinin O olduğunu bil. Fiil, sıfat, Zâtının tecellilerini idrâk et ve fenalarından geç. Aradığınız soruların cevabı için O yeterlidir. O, kullarından her an hakikatleri bildirendir.”

Mü’min olanın gönlünde, hayy esmâsı tecelli etmiştir.

O kimse, her an hayy olan Allah’tır şuuruyla yaşar.

Çünkü o, nereye dönerse dönsün, hangi varlığa bakarsa baksın, “Ya Hayy” hissiyle bakar.

Mü’min olan kişi:

Hayy olanda Hayy olmuştur.

O’nun gönlü dirilmiştir.

O dirilerden olmuştur.

Kendi varlığının ve tüm varlığının sahibini bilip, tüm varlığın sahibine teslim olmuştur.

Kendinde ve her varlıkta diri olanın Allah olduğunu idrâk etmiştir.

Tüm varlıkta her an tecelli edenin Allah olduğunu anlamıştır.

Mü'min olan, nereye dönerse dönsün "Semme Vechullah" şuuruyla bakar.

Tevekkül ve teslimiyet, "El Hayy" esmâsı, gönlünde tecelli eden kimselerde gerçekleşir.

Kişi, yaşamında, her varlığı hayy sıfatıyla ayakta tutanın Allah olduğunu unutmadan yaşamalıdır.

Hangi varlığa bakarsa baksın, onda hayy olanın Allah olduğunu bilmelidir.

Davranışlarını, eylemlerini ona göre yapmalıdır.

Sâlih kimse, bu şuurda yaşayan kimsedir.

Toplumda "hayAllah" sözü vardır, çok güzel bir sözdür.

Kişi bir şeyi unuttuğunda da "hayAllah" der, yâni Hayy olanın idrakinden düştüm, şimdi hatırladım demektir.

Ayrıca toplumda,"Hayy'dan gelen Hû'ya gider" sözü vardır.

Bu da çok anlamlı bir sözdür.

Toplumda bu söz, Allah'tan gelenin Allah'a döneceği anlamını taşır.

Lâkin daha derin anlamları da vardır.

Her kim, her varlıkta Hayy olanla Hayy oldu, işte o kişi "Hû" makamına erdi.

Gönlü dirilen kişi, Hakk ile Hakk olur.

Her kimin gönlünde, Hayy esmâsı tecelli etti, o kimse dirilerden oldu.

EL KAYYÛM

Kayyûm القيّوم Diri olup diriliğiyle sürüp giden, ihâta eden, kontrol eden, ayakta tutan, ayağa kaldıran

“El Kayyûm” esmâsı, “Hayy” esmâsının varlıktaki sürüp giden boyutudur.

Kıyam, kayyûm, kıyâme, ikâme, aynı kökten gelen kelimelerdir.

“Kayyûm” esmâsının boyutu, Allah’ın, her varlığı işleyişiyle ve nitelikleriyle ayakta tutmasıdır, kontrol etmesidir.

Kayyûm esmâsı, her varlıkta ikâme boyutudur.

İkâme, her varlıkta olan işleyiş boyutudur.

Tüm varlıkta fiiliyle fâil olan Allah’tır.

İkâme kelimesi, kıyam-kayyûm kelimesinden gelir.

Toplumda kıyam, “Namazda ayakta durmak” diye bilinir.

Oysa Kur’ân boyutunda; her varlığa ayakta tutan, kayyûm olan Allah’tır diye âyetler vardır.

Kur’ân’da geçen “Salât-ı ikâme” âyetini iyi anlamamız gerekir.

Salât-ı ikâme nedir? (Kur’ân’da birçok yerde geçer. Nisâ Sûresi 103. Bakara Sûresi 110)

Kıyam, hep namazda ayakta durmak diye bilinir.

Peki, kıyam ayakta durmak mıdır?

Yoksa kıyam, Allah’ın her varlığı ayakta tutması mıdır?

Nedir kıyam?

Âl-i İmrân Sûresi 2: “Hu el hayy el kayyûm.”

Meâli: “O hayy olandır, kayyûm olandır.”

Kıyâm’ı incelediğimiz zaman; varlığı ayakta tutanın, varlığın vücûdunu tecellileri ile tutanın Allah olduğunu anlıyoruz.

Varlığın beşeri vücûdunun ayakta durması, Allah’ın kayyûm boyutu iledir.

Anlıyoruz ki Salât-ı ikâme:

Her varlık, Kayyûm esmâsıyla ayakta durur ve sürüp gider.

Her varlığı hayy esmâsıyla ve kayyûm esmâsıyla ihâta eden Allah'tır.

Her varlığı kontrol eden Allah'tır.

Her varlıkta her an işleyen Allah'tır.

Her varlığı sıfatlarıyla kuşatan Allah'tır.

Her varlık Allah'ın hâkimiyetini gösterir.

Fiiliyle fâil olan Allah'tır.

Namazda kıyâmda durmanın hikmeti:

" Allah'ım! Benim vücûdumu ve her varlığın vücûdunu her an ayakta tutan Sensin."

"Allah'ım! Her varlıkta her an fiilinle fâil olan Sensin" idrâkidir.

Hiçbir varlık kendi vücûdunu tutamaz, o vücûdun özünde olan kudret, vücûdu ayakta tutar.

Toplumda, bir şirket için "Kayyûm atandı" sözü de "Kayyûm" kelimesinden gelir.

Kayyûm atandı sözü, "Devletin kontrolüne geçti" demektir.

İşte her varlığı her an ikâme eden, yâni kontrol eden Allah'ın "El Kayyûm" esmâsıdır.

"El Kayyûm" esmâsı çeken kişi, her varlığı ayakta tutanın, her varlıkta işleyenin, Allah olduğunun şuuruyla hareket etmek isteyen kişidir.

"El Kayyûm" esmâsı gönlünde tecelli eden kişi, her anını kıyam üzere geçirir.

Yâni, her nereye bakarsa baksın, her varlığı idare edenin, her varlığı tecellileri ile ayakta tutanın Allah olduğunu görür.

"El Kayyûm" esmâsı, namazdaki kıyam boyutunun, varlıktaki mânâsal boyutudur.

El Kayyûm" esmâsı fiil, fâil hakikatidir.

Kişi kendine nisbet ettiği işleyişin Allah'a ait olduğunu anlayabilmesi için, bu esmânın varlıktaki boyutuyla buluşması gerekir.

Kişi kendi bedenindeki işleyişin sahibi değildir.

Kendi bedeninde olan işleyişi yapan değildir. .

Yâni kişi kendi bedeninin işleyişinde asla ve asla muktedir olan değildir.

“El Kayyûm” esmâsı, her varlığı işleyişiyle hareket ettirenin Allah olduğunun açılımıdır.

Bu hakikate eren kişi, kendine işleyiş nispet etmez.

EL ŞÂFİ- EL ŞEFİİ

Şâfi شْفِي Şifâ veren, şefâat eden, iyileştiren

Şefii شَفِيعٍ Birden bir çıkarıp iki eden, şefaat eden, ikiyi bir eden

Şâfi, kelimesi şef kelime kökünden gelir.

Şâfi, şifa, şefaat, şef, şefakat, şefkat aynı kökten gelen kelimelerdir.

Şâfi; şifa veren, şefâat eden, iyileştiren, birliğe ulaştıran, düzelten, huzur veren, selamete çıkaran, demektir.

Allah’ın şefâati, El şâfi esmasının tecellisi iledir.

Allah’tan başka şefâat eden yoktur

Allah’tan başka veli, evliya edinmeyin, diye onlarca âyette tavsiyeler sunar.

Şefâat: Sığınmak, kurtulmak, birleşmek, ikilikten tekliğe geçmek, tekliğin sırrına ulaşmak, kurtuluş, mağfirete ulaşmak, cehalet hastalığından Allah’ın ilmiyle kurtulmak, iyileşmek, hastalıktan kurtulmak gibi anlamlara gelir.

Allah’ın şefaâti, kişiyi hidayete erdirir.

Gönülde tecelli eden şefaât, hidayet yolunu açar.

Bedende tecelli eden El Şâfi esması, bedeni hastalıktan kurtarır.

Hasta olan kişinin iyileşmesi, “El Şâfi” esmasının tecellisi ile mümkün olur.

İnsan hasta olduğu zaman, “El Şâfi” esmasının tecellisi ile hemen vücûdun hastalığı iyileşmeye başlar.

Doktorun hastanın iyileşmesine vesile olması da “El Şâfi” esmâsından gelir.

Her canlının bedeninde, hasta olma durumlarında, o beden kendini “El Şâfi” esmâsıyla iyileştirmeye çalışır.

Bir kişi hasta olsa ne yapar? Doktora gider.

Doktor onun hastalığını teşhis eder ve onun hastalıktan kurtulması için ona ilaç verir. O hasta o ilacı kullanır ve iyileşir.

Burada o kişiyi iyileştiren ilacın içindeki kimyasal maddedir.

Buna aracı olan doktor’dur.

Doktor dese “Hastayı ben iyileştirdim”, ilaç dese “Hayır ben iyileştirdim”, hasta dese “Hayır Ben kendim iyileştim” ne kadar doğru olur?

Doktorun bilgisi hastanın hangi hastalığa tutulduğunun tespitidir.

Bu tespit, doktorun Tıp ilminin eğitiminden geçerek ulaştığı bir sonuçtur.

Hangi hastalığa hangi ilaç iyi gelir, doktor bunu Tıp ilminden öğrenmiştir.

İşte Allah’ın “El Şâfi” esmâsı, şifa verme boyutudur.

İsrâ Sûresi 82: “Ve nunezzilu minel kurani mâ huve şifâun ve rahmetun lil mu’minîne ve lâ yezîduz zâlimîne illâ hasârâ.”

Meâli: “Kâinat Kur’ân’ından sunduğumuz hakikatler şifa bulmaktan başka bir şey değildir ve emin olanlar için rahmettir. Zalimler ancak kaybederler, hakikatlerden uzaklaşırlar.”

Tevbe Sûresi 14: “Kâtilûhum yuazzib hum allâh bi eydîkum ve yuhzihim ve yansurkum aleyhim ve yeşfi sudûre kavmin muminîn.”

Meâli: “Onların azap verici o hâlleri onları mahveder. Sizdeki güç Allah’ındır. Sizlerde yardım etme hâli vardır ve onlarda sıkıntı veren hâl vardır. Mü’min kimselerin gönüllerinde şifa veren hâl vardır.”

Doğada yaratılan her şeyde, insana fayda veren yönler vardır.

Her hastalığın çaresi doğada sunulmuştur.

Yeter ki insan oraya dönsün, Allah’ın “El Şâfi” esmâsına sarılsın.

Temiz bir gönülle, varlığa derinlemesine baksın, iyi niyetle incelemeye çalışsın.

Kur’ân’da sunulan Lokman boyutu “El Şâfi” esmâsı boyutudur.

Hadîd Sûresi 22: “Mâ esâbe min musîbetin fîl ardı ve lâ fî enfusikum illâ fî kitâbin min kabli en nebreehâ inne zâlike alâllâhi yesîr.”

Meâli: “Dünyada bir hastalık açığa çıkmasın ki ve sizde de bir hastalık görünmesin ki, onun çaresini oluşturduk, onun çaresi varlık kitabının içinde vardır. Muhakkak işte bu Allah için kolaydır.”

Mâ esâba	: Erişmek, isabet, vurmak, açığa çıkması,
Min musîbet	: İsabet eden şey, hastalık, afet, dert,
Fîy el ardı	: Dünyada, yeryüzünde,
Ve lâ fiy enfusu kum	: Yok, içinde, kendinizde, sizde, beden,
İllâ fiy kitâbin	: Vardır, içinde, kitap, vücûd kitabı, varlık kitabı
Min kâbli	: Önce, önceden,
En nebree ha	: İyileştirmek, çaresini oluşturmak, akılda güzellik, onu
İnne zâlike	: Muhakkak, doğrusu, işte bu,
Alâ Allah yesîr	: Allah, yürüyüş, bir yoldur, kolay, gizli,

İbn-i Sîna (980-1037 Buhara-Hamedan) “Lokman Hekim” dediğimiz kişilerdendir.

Lokman Hekim gibi gönül erleri, doğadaki şifa akışını görmüşler, gönüllerini oraya çevirmişler ve keşiflerini oradan yapmışlardır.

Şefâat kelimesi de, şâfi kelimesinden gelir.

Şefâat; gönüllerin iyileşmesidir, gönüllerin bâtıl alandan, ikilikten kurtulması, Tevhîd ile buluşması, irfan ile buluşma demektir.

Şefâat; birliğe ulaşmak, sığınmak, talep etmek, istemek, ikilikten kurtulmak, birleşmek, ikilikten tekliğe yürümek, toplayıp bir araya getirmek, gibi anlamlara da gelir.

Şefâat; bir şeyin benzerine katılmak, yâni bir damla suyun denize katılması anlamına da gelir.

İşte bu birleşmeye de"Şüfâ" denir.

Yâni öncelik denize aittir, kaynak denizdir, damla o denizdendir.

Yâni "Şüfâ": Kişinin kendisinin Allah'tan ayrı olmadığını idrâk etmesi ve birliğe ulaşması demektir.

Teşfi; Allah'ın şefâtine ulaşmak demektir.

Şef kelimesi de buradan gelir, yâni; önder, başkan, lider, demektir.

Şu kabilenin şefi dediğimizde, o kabilede bulunan herkesin, o şefin birliğinde buluşması anlaşılır.

Cümle varlık, kâinatın şefi olan Allah'ın birliği dâhilindedir.

Kur'ân açısından şefâati incelediğimizde ise, şefâatin tamamen Allah'a mahsus olduğunu görüyoruz.

Kâmil kimseler, şefâat edemezler, şefâat yolunu tarif ederler, bir kimsenin şefâat bulmasına yardımcı olurlar,

En'âm Sûresi 51: "Min dûnihî veliyyun ve lâ şefîun."

Meâli: "O'ndan başka dost ve şefâat eden yoktur."

En'âm Sûresi 70: "Leyse lehâ min dûnillâhi veliyyun ve lâ şefî."

Meâli: “Onlara Allah’tan başka bir dost olmaz ve şefâat eden de yoktur.”

Yûnus Sûresi 18: “Ve ya’budûne min dûnillâhi mâ lâ yedurrûhum ve lâ yenfeuhum ve yekûlûne hâulâi şufeâunâ indallâh kul e tunebbiûnâllâhe bimâ lâ ya’lemu fîs semâvâti ve lâ fîl ard subhânehu ve teâlâ ammâ yuşrikûn.”

Meâli: “Onlar, Allah’ı bırakıp, onları koruyamayan ve onlara bir faydası da olmayan zanni şeylere kulluk ederler. Derler ki: Bunlar Allah’ın katında bize şefâatçi olacaklar. Anlat: Göklerde ve yerde Allah’tan başka size hakikatleri bildiren yoktur. O noksan sıfatlardan münezzehtir ve ortak koştuğunuz şeylerden yücedir.”

Zümer Sûresi 43: “Emittehazû min dûnillâhi şufeae kul e ve lev kanu la yemlikûne şeyen ve la yakılûn.”

Meâli: “Yoksa Allah’tan başka şefâatçimi edindiler? De ki: Hiçbir şeye mâlik olamayan ve düşünmeyen şeylere mi döndüler?”

Zümer Sûresi 44: “Kul lillahi el şefâatu cemia lehu mulkus semâvâti vel ard summe ileyhi turceun.”

Meâli: “De ki: Şefâat tamamen Allah’a mahsustur. Göklerin ve yerin hükümranı O’dur. Sonra aslınız olan ona döndürüleceksiniz.”

Kur’ân’ı incelediğimizde görüyoruz ki, şefâat tamamen Allah’a mahsustur.

Kur’ân’ı dikkatlice incelediğimizde anlıyoruz ki, bir kimseye şefâat eder diye bakmak doğru değildir.

Kâmil kimse, kişinin hakikatleri nasıl anlaması gerektiğinin metodunu öğretir, nereye bakması, nasıl bakması gerektiğini öğretir.

Yani kişinin nasıl şefâat bulacağına yardımcı olur.

Kişi gönlünü ve aklını temizlemediği müddetçe, ona şefâat kapısı açılmaz.

Hakikatleri anlayabilmek için kişi edep sahibi olmalıdır.

Edep sahibi olan bir kimseye yol gösterilir, ilmi bilgiler tebliğ edilir.

Kur'ân'da Kasas Sûresi 56. âyette "Sen sevdiğin kimseyi hidayete erdiremezsin" mesajı vardır.

Kasas Sûresi 56: "Doğrusu sen, sevdiğin kişiyi hidayete erdiremezsin. Ancak isteyen kimseye Allah hidayet verendir ve o ilmin sahibini bilerek hidayete ulaşır."

Kişinin gönlünde öncelikle, bir arayış hissi olmalıdır.

Şefâat yolu ilimdir, kişi ilme uymalıdır, ilimden şaşmamalıdır.

Hidayete eren kimse, şefâate erecektir.

Şefâat, Allah'ın birliğine ermektir.

"El Şâfi" esmâsı gönlünde tecelli eden kişiler:

Allah'ın şefâatine mazhar olmuşlardır.

Karamsarlığa, umutsuzluğa kolay kolay düşmezler

Hastalıklardan korkmazlar, hastalıklara çare ararlar.

Bu kişiler genelde Doktor olurlar.

Çevrelerine umut verirler, moral verirler, huzur verirler.

Bedenlerinden pozitif enerji yayılır.

Bu kişiler çevrelerine, sözleriyle, halleriyle, davranışlarıyla, tebessümleriyle huzur verirler, moral verirler.

EL KERÎM

Kerîm الكريم Lütûfların geldiği yer, asil olan, ikram eden, keramet sahibi

Kerîm, Kerem, Ekrem; kerame kelime kökünden gelir.

Keramet kelimesi de buradan gelir.

Varlıktaki tüm lütûflar, Allah'ın kerametidir.

Allah kerem sahibidir, ekrem sahibidir.

Kerim; Allah'ın sıfatlarından sunduğu lütûflardır.

Ekrem ise; vücûdları tutan Allah'ın zâtı ile ilgili lütfudur.

Hadîd Sûresi 11: "Men zellezî yukridullâhe kardan hasenen fe yudâifehu lehu ve lehû ecrun kerîm."

Meâli: "Kim varlığının sahibinin Allah olduğunu bilir, varlığını güzelce teslim ederse, ona karşılığı kat kat verilir ve onun için asil bir karşılık vardır."

Allah'ın her varlıkta sonsuz lütûfları vardır, her bir lütûf keramet boyutudur, kerim olan Allah'a aittir.

Bu lütûflarla bağ kurabilmenin tek yolu, teslimiyettir.

Kişi vücûdunun sahibini bilir, her şeyiyle teslim olursa, ona açılan kapılar lütûflar sunacaktır.

Kur'ân'a da "Kur'ân'ı Kerim" denilmesi, oradan sunulan lütûflara işaret eder.

Kur'ân'ın her bir kelimesi, varlığın kelam boyutundan gelir.

Vakıâ Sûresi 77: "İnnehu le kuranun kerîm."

Meâli: "Muhakkak ki tüm varlık elbette Kur'ân'ı Kerîm'dir."

Kur'ân; canlı bir kitaptır, o da varlığın kendisidir.

Varlığın özünde kerim olan Allah'ın ikramları mevcuttur.

Bu ikramlar, Allah'ın ilmidir, nitelikleridir.

Bu ikramlar Allah'ın hikmetleridir.

İşte her varlıktan sunulan ikramlar, yâni Allah'a ait olan lütûflar, Allah'ın "El Kerîm-El Ekrem" esmâsının tecellileridir.

Allah'ın varlığa sunduğu ikramlar vardır, gönül ehillerine sunduğu ikramlar vardır.

Gönül ehilleri, Allah'ın nice sırlarına kapı açarlar.

Nice lütûflarının hikmetine ererler.

Kişinin bu lütûflara ulaşabilmesi, aklını ve gönlünü temizlemesi ve canlı kitap olan vücûd Kur'ân'ını okumakla mümkündür.

Alâk Sûresi 3: "İkra ve Râbbuke el Ekrem."

Meâli: “Yaratılışı araştır anla. Seni vücûdlandıran tüm sıfatların da kaynağıdır.“

“El Kerîm” esmâsı gönlünde tecelli eden kişi:

Lütûflarını, ikramlarını direkt Allah’tan alır.

Allah’ın özel ikramlarını gönlünde hisseder.

Varlığın ardında, lütûfların akışına şâhit olur.

Hangi boyuttan hangi lütfûn geleceğini hisseder.

İlimsel bir keşif yapmaya gönlünü kodlayan kişi de “El Kerim” esmâsının varlıktaki boyutu olan sıfatlar boyutuyla bağ kurabilir.

İkram kelimesi de buradan gelir.

Nasıl ki Allah kuluna, suyu, toprağı, havayı, ateşi ve topraktan çıkan her türlü sebzeyi meyveyi, ikram ediyorsa, kul da kula ikramlarını sunmalıdır.

Bir tebessüm bile ikramdır.

İnsan her an aldığı verdiği her nefesin Allah’ın ikramı olduğunu unutmamalıdır.

Her varlığın hikmetler himmetler boyutunun ikramlar boyutu olduğunu unutmamalıdır.

Birinin sıkıntısında koşup gitmek, ona yardımcı olmak da, bir ikramdır.

Gönlünde Allah’ın “El Kerim” esmâsı açılan kişi:

Varlıktaki Allah’ın lütûflarını görür, varlıktaki Allah’ın hikmetlerini anlar.

İlmi sırlar ona açılır.

Varlığın kendinden gelen nice mesajlara gönlü açılır.

Gönlüne Allah’ın ikramları sunulur.

Çevresine hep yardım için koşar.

Allah'ın ikramına kavuşan, ilmi olarak sırlara erişen kişi, araştıran samimi kimselere ikramlar yolunu gösterir, ikramlara nasıl ulaşılacağını bildirir.

EL MEVLÂ

Mevlâ مَوْلاَ Sahip, mâlik, koruyan, terbiye eden, her varlığın sahibi olan, efendi

Mevlâ, veli, evliya, velâyet, vilâyet, vâli, aynı kelime kökünden gelir.

Mevlâ: Sahip, dost, yakın, yardımcı, efendi, her varlığın sahibi anlamlarına gelir.

Her varlığın sahibi Allah'tır.

İnsanın sahibi Allah'tır.

O ne güzel bir Mevla'dır ki, yâni ne güzel bir sahiptir ki, her nefeste kulunun yanındadır, onun bedeninde her an işleyişiyle ona yaşam verir.

Kişi, bir kulu sahip edinmemelidir, onu yüce görmemelidir.

Onun da kendisinin de sahibinin, Allah olduğunu hiç unutmamalıdır.

Âl-i İmrân Sûresi 150: "Bel Allâh mevlâ kum" "Sizin mevlanız Allah'tır."

En'âm Sûresi 62: "Summe ruddû ilâllâhi mevlâhumul hakk."

Meâli: "Sonra onlar gerçek sahipleri olan Allah'a dönerler."

Enfâl Sûresi 40: "Ve in tevellev fa'lemû ennallâhe mevlâkum nimel mevlâ ve nimen nasîr."

Meâli: "Eğer onlar eski cehalet bilişlerine dönüp, hakikatlerden yüz çevirirlerse, sizin sahibinizin muhakkak ki Allah olduğunu bilin. O ne güzel sahiptir ve ne güzel yardımcıdır."

Allah öyle bir sahiptir ki, öyle bir güzel yardımcıdır ki, kişi günah işlese, ardından tövbe etse, Allah onu affeder, onun doğru yolu bulması için, ona yardımcı olur.

Allah'ın merhameti öyle geniştir ki, her günahın affedilecek bir kapısı vardır.

Tüm vücûdların sahibi Allah'tır.

Allah tüm vücûdları tecellileri ile ihata eder, onları ayakta tutar.

Mevlâmız, yâni sahibimiz, dostumuz, yardımcımız Allah'tır.

Bu şuurda yaşayan kimsenin gönlü huzur içindedir.

Allah, "Kulum her nefeste sendeyim" diyerek, Mevlâ esmâsını kuluna hissettirir.

Kulun, tek dayanağı Allah'tır.

Sahibi Allah'tır, ondan gelir ona döner.

Allah kulunu hiçbir zaman terk etmiyorken, kul onu aklından çıkarırsa, onun sıkıntıları, karamsarlıkları başlar.

Allah kulundan, kulu Allah'tan ayrı değildir.

Bize şah damarımızdan yakın olan Allah, âyetiyle bu hakikati bildiriyor.

Mevlâ esmâsını çok iyi anlamalıyız.

Bedenimizde her an olan işleyiş, bedenimizdeki sıfatlar boyutunun sahibi Allah'tır.

Kişi kâlbini bile attıramıyorken, kanını bile dolaştıramıyorken, hiçbir hücresinin çalışmasında tasarruf sahibi değilken, bunların hepsini yapan Allah'ı unutmamalıdır.

Onun vücûddaki sahipliğini görmelidir.

O, her vücûdu sahiplenir ve her vücûda işleyişiyle her an yardımcı olur.

Keşke, bizler bu hakikati anlayabilseydik ve birbirimize sahip çıkabilseydik, yardımcı olmak için koşabilseydik.

Oysa insan, birbirine çıkar için koştu, dünyaya bağlandı, Allah'ın Mevlâ boyutunu anlamaktan uzaklaştı.

"El Mevlâ" esmâsı gönüllerinde tecelli edenler:

Vücûdlarının sahibinin Allah olduğunun şuurunda olan kimselerdir.

Sahiplenme duyguları yüksek olan kimselerdir.

Bu sahiplenme duyguları, korumak ve yardımcı olmak içindir.

Bir hayvanın yavrusunu sahiplenmesi, Allah'ın "El Mevlâ" esmâsından gelir.

Bir ağacın, yaprağını, çiçeğini, meyvesini sahiplenmesi Allah'ın "El Mevlâ" esmâsından gelir.

EL AZÎZ

Azîz العزيز Tüm değerlerin yüce sahibi

Azîz: Tüm değerlerin yüce sahibi, tüm sıfatlardan yüceliğini gücünü gösteren, kendine ait olan tüm değerleri açığa çıkaran, güçlendiren, güçlü kılan, kuvvetlendiren, gibi anlamlara gelir.

Kur'ân'da azîz kelimesi yüze yakın âyette geçer.

Kur'ân'da "Ve huve el azîz el hakîm" azîz ve hakîm kelimeleri ise, birlikte elliye yakın âyette geçer.

"Ve huve el azîz el hakîm: O tüm değerlerin yüce sahibidir, tüm varlığa hâkim olandır."

Aliyy, Allah'ın zâtına ait olan yüceliğe işaret eder.

Azîz ise, tüm niteliklerine yâni tüm sıfatlarına ait olan yüceliğin açılımıdır.

Allah tüm varlığa sıfatlarıyla hâkimdir ve her bir sıfatını azîz esmâsıyla kuşatır.

Azîm ile Aziz esmâları iç içedir.

Varlık Allah'ın sıfatlarıyla kuşatılmıştır.

Her bir sıfatta Allah'ın azîz esmâsını görmeliyiz.

Azîz, izzet, zelil, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Toplumda bazı kişilere azîz denir, o kişi varlıktaki tüm değerlerin Allah'a ait olduğunun şuuruyla yaşayan kişidir.

Öyle kişiler, her an tüm değerlerin Allah'a ait olduğunu hatırlatırlar.

Kişi azîz olamaz, lâkin o kişi azîz olan Allah'a teslim olmuştur.

Bu teslimiyet onu, azîz makamıyla müşerref kılmıştır, o makama erişen kişi, her varlıkta Allah'a ait olan değerlerin seyriyle yaşar.

Yûnus Sûresi 65: "İnnel izzete lillâhi cemîâ huves semîul alîm."

Meâli: "Muhakkak ki bütün her şeyde izzet sahibi Allah'tır. İşitme O'ndandır, ilmiyle var edendir."

Zelil de azîz kelimesiyle bağlantılıdır.

Azîz kelimesinin zıddı zelildir.

Zelil olmak, Allah'a ait olan değerleri kendine nispet etmek demektir.

Zelil; makamdan düşmek, aşağılara düşmek, dünya boyutunda kalmak, benlik içinde yaşamak gibi anlamlara gelir.

Varlıktaki tüm değerler Allah'a aittir.

Eğer kişi, Allah'a ait olan değerlerden herhangi birini kendine nispet ederse, kendini zelil durumuna düşürmüş olur ve münâfık durumuna düşer.

Münâfıkûn Sûresi 8. âyet bunu çok güzel açıklar.

Münâfıkûn Sûresi 8: "Yekûlûne le in reca'nâ ilel medîneti le yuhricennel eazzu min hel ezell ve lillâhil izzetu ve li resûlihî ve lil mû'minîne ve lâkinnel munâfikîne lâ ya'lemûn."

Meâli: "O kimseler kendi yaşadıkları yerlerde, aziz olan elbette zelil olanı kovar geri döndürür, derler. Allah tüm varlıktaki tüm değerlerin yüce sahibidir ve bu hakikati resul ve mü'minler anlar. Fakat münafıklar bu hakikatleri anlayamazlar."

"El Azîz" esmâsı gönlünde tecelli eden kişi, her varlığın Allah'ın değerleri ile sarılı olduğunu anlar, Allah'a teslimiyet içinde olur ve gönlü tertemiz olur.

Eğer kişi, Allah'a ait olan değerleri anlamak istiyorsa, o değerlerin varlığı nasıl şekillendirdiğine şâhit olmak istiyorsa, "El Azîz" esmâsı o kişinin gönlünde filizlenmelidir.

"El Râhim" "El Azîz" "El Hâkim" esmâları birlikte okunursa, kişi hidâyet yolunda, varlığın değerlerinin nereden geldiğinin, değerlerin ne olduğunun ve bu değerlere hâkim olanın Allah olduğunu şuuruna ulaşır.

Kişinin hidâyet yolunda olabilmesi, onun aklının ve gönlünün temiz olmasıyla mümkündür.

Yol, temiz olana, edep içinde olana açılır.

Tüm esmâların sırrı, temiz olana, edep sahiplerine açılır.

EL CELÂL

Celîl- Celâl الجليل Güzel, ulu, yüce, Halkiyette tekliğini gösteren, kesreti tekliğiyle tutan, kesrette vahdetînin güzelliği

Celâl, Cemâl, Celil, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Celal ve Cemâl; ulvî, yüce, güzel anlamlarına gelir.

Allah:

Kesrette Celâliyle,

Vâhdette Cemâliyle, her an ulvî yüzünü gösterir.

Celâl, kesrette vâhdetin sırrıdır.

Cemâl, vâhdette vâhdetin sırrıdır.

Cemâl Hakk boyutunun, Celâl Halk boyutunun yüzüdür.

Hakk'ta Hakk'ın güzelliği Cemâl boyutudur.

Halk'ta Hakk'ın güzelliği Celâl boyutudur.

Celâl; kesinlikle öfke, hiddet, kızgınlık, kavga demek değildir.

Arapça'da gadap; öfke, kızgınlık, hiddet, kavga demektir.

Celâl kelimesini hep gadap kelimesi ile karıştırırız.

Toplumda bazı kesimlerin, kötülüklere, savaşlara, zulümlere "bunlar Allah'ın celâl esmâsıdır" demesini doğru bulmuyoruz.

Böyle yorumlar, Cemâl ve Celâl boyutlarının, tam olarak anlaşılamadığından dolayıdır.

Celâl de Cemâl de; güzel, ululuk, yücelik demektir.

Yâni, Celâl ve Cemâl sırrı: Allah'ın bir varlıkta ya da tüm varlıkta yâni vahdettte ya da kesrette, vechînin güzelliğidir.

Cemâl; vâhdette vâhdetin, yâni tekte tekin güzelliğidir.

Celâl ise; kesrette vâhdetin güzelliğidir.

Yâni tekte teki seyretmek, Cemâl cihetidir.

Çokta teki seyretmek, Celâl cihetidir.

İşte, bir yüzde Hakk'ın yüzünü zevk etmek, Cemâl sırrıdır.

Çok yüzde Hakk'ın yüzünü zevk etmek, Celâl sırrıdır.

Kesrete bakıp yâni çokluk alanına bakıp, tüm yüzleri tutan tek yüzü zevk etmek, Celâl cihetidir.

İşte, kesrette vâhdeti zevk etmek kolay değildir.

Her varlığın ardında Allah'ın sonsuz vechî vardır.

Bakara Sûresi 115: "Ve lillâhil meşriku vel magribu fe eynemâ tuvellû fe semme vechullâh."

Meâli: "Doğu da ve batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz dönün Allah'ın yüzü oradadır."

Cemâl ve Celâl sırrı, kişi suretlerin ardını görebilirse, kişinin gönlünde tecelli eder.

Rahmân Sûresi 26-27: "Kullu men aleyhâ fân ve yebkâ vechu Râbbike zûl celâli vel ikrâm."

Meâli: "Bütün sûretler gelir geçer. Sıfatlarının sahibi olan ve tüm varlığı Zâtıyla tutan Râbbinin yüzü bâkî kalır."

Rahmân Sûresi 78: "Tebârekesmu Râbbike zîl celâli vel ikrâm."

Meâli: "Sıfatlarının sahibi olan ve tüm varlığı Zâtıyla tutan Râbbin; işaretleriyle tüm varlıkta yüceliğini gösterir."

Allah, efâl, sıfat, zât boyutlarında Cemâl ve Celâl esmâlarını her an gösterir.

Her vücûdu tutan zâtının güzelliği Cemâl esmâsıdır.

Her sıfatı tutan, sıfat boyutunun güzelliği Celâl esmâsıdır.

Beşeri âlemde görünen, tüm beşeri yüzler, Allah'ın yüzünün tezahürüdür.

Her yüzü tutan, Allah'ın yüzüdür.

Allah her yüzden güzelliğini gösterir.

Allah'ın nûr yüzü, rûh yüzü, zât yüzü, sıfat yüzü, fiil yüzü, zikir yüzü her an tüm güzellikleriyle her varlıktan tecelli eder.

Cemâl, Câmi, Cem, birbirine bağlantılı kelimelerdir.

Her varlık bir câmidir, her câmiden Allah cemâlini gösterir.

Kişi, "İlm-i Tevhîd" dersleri görürse, kendi varlığından geçerse, her varlığın ardında Allah'ın cemâli olduğunu anlar.

Allah'ın cemâli, aynı zamanda cennet sırrıdır.

Cennet ehli, Cemâlullah zevkindedir.

Cennet, Allah'ın cemâl boyutudur.

"El Celâl ve El Cemâl" esmâları gönülde tecelli ederse, kişi Halk'ta Hakk'ı seyreder.

Damlada deryayı, deryada damlayı hisseder.

Celâl ve Cemâl esmâlarının makamına ermek, ancak ve ancak fenâfillah sırrına ermekle mümkündür.

Kişi kendi yüzünde ve varlığın sûret yüzünde kaldığı müddetçe, Allah'ın cemâl ve celâl yüzüne eremez.

Eşya boyutunda kalan, eşyanın hakikatine eremez, eşyanın hakikati eşyada Allah'ın yüzüdür.

İşte, cemâl ve celâl, Allah'ın varlıktaki güzellikleridir, yüzüdür.

Kesrette vahdete ermek kolay değildir.

Çokta, teki seyretmek, yâni kesrette vahdeti seyretmek, celâl cihetidir.

Tekte, teki seyretmek, yâni vahdette vahdeti seyretmek cemâl cihetidir.

Fenâfillah olan, varlıkta Allah'ın fiil yüzüne, sıfat yüzüne, zât yüzüne şâhit olur.

EL HÂLÎM

Hâlîm الحليم İnce-ince nakış-nakış oluşturan, tüm güzellikleri sunan, güzel hâlleri sunan,

El Hâlil خَلِيلاً Dost olan, dostluğuyla saran, içini dışını saran

Hâlim esmâsıyla, Hâlil esmâsı iç içedir.

Her ikisi de "Hâl" kökünden gelir, kişinin hâl ve davranışları, bu kelime köküyle bağlantılıdır.

Hâlim, Allah'ın varlığı ince ince nakış nakış süslemesidir.

Hâlil, Allah'ın her varlıktan, veli ve evliya esmâsıyla dostluğunu göstermesidir, varlığın içini de dışını kuşatmasıdır.

Nisâ Sûresi 12: "Ve Allâh alîm hâlîm."

Meâli: "Ve Allah, alîmdir, hâlîmdir."

Allah tüm varlığı; "Alîm" esmâsıyla yâni ilmiyLe açığa çıkarır ve "Hâlim" esmâsıyla, yâni ince ince, nakış nakış, tüm güzelliklerini göstererek şekillendirir.

Toplum indinde hâlîm kelimesi; yumuşak huylu, tevâzûlü, saygıyla davranan, kimseyi kırmayan, öfkelenmeyen, hâl ve davranışlarıyla İslâm şuurunu gösteren, gibi anlamlara gelir.

Kişinin bu hâllerde olabilmesi için, kişinin gönlünde Allah'ın "El Hâlîm" ve "El Hâlîl" esmâları tecelli etmesi gerekir.

"El Hâlil" esmâsı gönüllerde, her varlıkta Allah'ın dostluğuna şahit olarak ve Allah'ı dost edinerek tecelli eder.

"El Hâlîm" esmâsı ise, varlığın nasıl, ince ince, nakış nakış, süslenmiş olduğuna şahit olunarak tecelli eder.

Allah her varlığı, ilmiyle ince ince nakış nakış oluşturmuştur.

İşte, ince ince nakış nakış oluşturulmuş âlem, Allah'ın tüm esmâlarının akışıyla oluşmuştur.

Kim, Allah'ı veli, evliya edinirse, Allah o kimseyi yaşantısında "El Hâlîm" esmâsıyla, "El Hâlil" esmâsıyla kuşatır, o kişinin hâlleri, iyi huylar ve dostluklar üzere olur.

Âl-i İmrân Sûresi 68: "Vallâhu veliyyul muminîn."

Meâli: "Mü'minler Allah'ı dost edinirler."

Mâide Sûresi 55: "İnnemâ veliyyu kum Allah."

Meali: "Siz ancak Allah'ı dost edinin."

Allah'ı dost edinen, cümle varlığa dost gözüyle bakar.

Hâlîm esmâsı ve Hâlil esmâsı her ikisi birden tecelli etmeye başlar.

Nisâ Sûresi 125: "Ve ıttehaz Allâh İbrâhîme hâlîlâ."

Meâli: "İbrâhîm, içten samimi olarak tüm her şeyiyle Allah'a sarıldı."

İbrâhîm Allah'ı dost edindi, Allah İbrâhîm'e tüm kapılarını açtı.

Nisâ Sûresi 125: "Varlığın yaratılış yasalarını anlamaya çalışan, yüzünü Allah'a döndüren ve iyiliklerde olup, barış ve huzur üzere olan ve İbrâhîm'in düzenlediği ilkelere tâbi olan, onun hakikati aradığı gibi arayan, Tevhîd üzere olan ve İbrâhîm gibi içten samimi olarak tüm her şeyiyle Allah'a sarılan o kimseden, daha güzel olan kimdir."

Allah'ı dost edinenlerinin gönüllerinde "El Hâlim" ve "El Hâlil" esmâsı tecelli eder.

Onların, hâl ve davranışlarının nasıl olduğuna "Haşr Sûresi" çok güzel açıklama getirir.

Kendi ihtiyacı olsa bile ihtiyacı olana yardım edenlerdir.

Bulundukları yerden hakikatler için arayışa çıkanlardır.

Kendi varlıklarından geçenlerdir.

Hakikatlerin değerlerini arayanlardır.

Allah'ın, varlığı yaratmadaki inceliklerini arayanlardır.

Allah'ın rızasını arayanlardır.

Allah'ın ve Resûl'ünün yardımını arayanlardır.

Hakikatleri makam edinenlerdir.

Bir yerden bir yere taşınan kimselere sevgiyle yaklaşanlardır.

Cimrilik etmeyenlerdir.

Kıskançlık etmeyenlerdir.

Kardeşleri için mağfiret dilerler.

Kardeşleri için iman bakımından, kendilerinden daha idrâkli olmalarını dilerler.

Kâlblerinde asla hasetlik taşımazlar.

İşte, Müslüman kişi, gönlünde, "El Hâlil" ve "El Hâlîm" esmâlarının tecelli ettiği kişidir.

Ve onun yaşantısı İslâm şuuruyla olur ve ona Müslüman kimse denir.

O kimseler çevrelerine hep güzel örnek olurlar.

Ahzâb Sûresi 21. âyette "Usvetun hasenetun" belirtildiği gibi, diğer insanlara güzel örnekler oluştururlar.

Hâlil esmâsıyla; dostlukları bâkîdir, güvenilir kimselerdir, dostum denilebilecek kimselerdir.

Halîm esmâsıyla; yumuşak huylu, dili tatlı, güleryüzlü, gönül okşayan, sıkıntıları çözen halleri vardır.

EL KUDDÛS

Kuddûs القدّوس Tertemiz, kutsal, tüm değerlerin sahibi

Kuddûs, kutsal, mukaddes, takdis, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Kuddûs; tertemiz olan, kirlenmeyen, bâtıl olmayan, değerleri ile yüce olan, saf olan, öz olan, özünü tertemiz açığa çıkaran, gibi anlamlara gelir.

Mukaddes olan Allah'a ait değerlerdir.

Varlık Allah'ın kudsiyetini taşır.

Allah, tüm değerleriyle kutsal olandır.

Kutsal olana teslim olan kişi, kurtuluşa erer.

Kudüs şehrinin adı da, "Kuddûs" kelimesinden gelir.

Kudüs'ün içinde birçok resûl nebî yaşadığı ve hakikatleri sunmaya çalışarak mücadele ettiği için, oraya ayrı bir kutsallık verilmiştir.

Cebrail‟e "Rûhul Kudüs" denmesinin sebebi; rûh boyutundan mesajlar getiren, ilâhi bilgileri rûh boyutundan aktaran olduğu içindir.

Bakara Sûresi 253: "Rûh el Kudüs."

Hazreti Mûsâ'nın, mukaddes olan Tuvâ vadisi yolunda olduğu belirtilmesi, onun birlik yolu üzere olduğuna işaret edilmiştir.

Kutsal olan, Tevhîd hakikatine erebilmektir.

Tevhîd, Tuvâ aynı anlamlara gelen kelimelerdir ve aynı kelime kökünden gelir.

Tâ-Hâ Sûresi 12: "İnneke bil vâdil mukaddesi tuvâ."

Meâli: "Elbette sen, mukaddes bir yol olan birlik yolu üzeresin."

İnne ke bi el vâdi	: Elbette sen, vadi, yer, yol, tarz, usûl,
El mukaddesi	: Mukaddes, kutsal, temiz, pak, değerli,
Tuvâ	: Övülmüş, sena edilmiş, değerli, toplama, birlik yolu,

Hazreti Mûsâ'nın gittiği yol "El Vâdi el Mukaddes" yoludur, yâni birlik yoludur.

Varlıktaki tüm değerler, kutsal olan Allah'a aittir.

Allah'da kirlilik yoktur, bâtıllık yoktur.

Varlığın özünde olan, sıfatlar mukaddestir.

Cuma Sûresi 1: "Yusebbihu lillâhi mâ fîs semâvâti ve mâ fîl ard el melik el kuddûs el azîz el hakîm."

Meâli: “Göklerde olanlar ve yerde olanlar; vücûdların sahibi, sıfatların sahibi, tüm varlıktaki işleyişin sahibi olan, tüm varlığa hâkim olan Allah’ın tecellilerini gösterir.”

Yusebbihu li Allah	: Tesbihat, yüzmek, tecellileri ile her yerde olan, Allah,
Ma fî es semâvâti	: Göklerde olanlar, ulvî boyut, semâ, mânâ,
Ve ma fî el ardı	: Yerde olanlar, beden, toprak, beşer boyutu,
El meliki	: Mülkün sahibi, vücûdların sahibi, Padişah,
El kuddûs	: Sıfatların sahibi, mukaddes, varlıktaki değerler,
El azîzi	: Değerli, tüm değerlerin yüce sahibi, işleyişin sahibi,
El hakîm	: Hâkim olan, varlığa hâkim olan, vücûdlara hâkim olan,

Allah’ın “El Kuddûs” esmâsı, varlığın mukaddes değerlerinin sadece Allah’a ait olduğuna işaret eder.

Allah’ın mülkünde ortağı yoktur, fiillerinde, sıfatlarında, zâtında ortağı yoktur.

Varlıkta Allah’tan gayrı işleyen yoktur, varlıktaki tüm değerlerin sahibi Allah’tır.

Vücûdları tutan O’dur, yaşamı idare eden O’dur.

Mukaddes olan Allah’tır.

Allah “El Kuddûs” esmâsıyla, tüm varlıkta değerlerini bir bir sunar, eksikliği noksanlığı yoktur.

Tüm hikmetler, tüm himmetler O’na aittir.

“El Kuddûs” esmâsı gönlünde tecelli eden kişi, varlığın tertemiz ilmi boyutuna ulaşır.

Hazreti Mûsa’ya, kutsal Tuvâ vadisinde, yâni birlik boyutunu anlama yoluna adım atmadan önce, Allah’ın değerlerine ulaşmadan önce, nalınları ve değneği terk ettirildi.

Yâni dünyanın menfaat boyutuna esir olmayı bıraktı ve aklında dayandığı bâtıl alan bilgilerini terk etti.

Kişinin gönlünde "El Kuddûs" esmâsının tecelli etmesi için, kişi, aklını ve gönlünü temizlemelidir.

Kişi kendine ârif olmak ve Allah hakikatine ermek istiyorsa, " El Kuddûs" esmâsının gönlünde tecelli etmesini istiyorsa, Hazreti Mûsâ gibi, nalınlarını ve değneğini terk etmelidir.

Yâni kişi, aklını ve gönlünü tertemiz eylemelidir.

Edep sahibi olmadan, Allah'ın "El Kuddûs" esmâsı gönüllerde tecelli etmez.

Kişi edep sahibi olmak için:

Günahlarını görmeli ve onlara tövbe etmelidir.

Haram yememeli, kimsenin hakkına girmemelidir.

Dilini tutmalı, asla kötü sözler etmemelidir.

Karamsar olmamalı, umutsuz olmamalı, olumsuz düşünmemelidir.

Dedikodu yapmamalı, kimseyi çekiştirmemeli, kimseyle kavga etmemelidir.

Öfkelenmemeli, kavga etmemeli, kin, nefret duygularını unutmalıdır.

Affetmeli, aklını geçmişle oyalamamalıdır.

Kimseyi övmemeli, kimseye sövmemelidir.

Kimsenin ibadetine, inancına karışmamalı, kimsenin ibadethanesine hor bakmamalıdır

Kimseyi küçük görmemeli, kendini de asla büyük görmemelidir.

İnsanları, renklerine, milletlerine, cinsiyetlerine, mesleklerine, bölgelerine, makamlarına göre ayırmamalıdır.

Bu ve bunlar gibi şeylere uymalı ve edep bulmalıdır.

Kişi edep sahibi değilse, ona "El Kuddûs" esmâsı açılmaz.

“El Kuddûs” esmâsı, İslâm yolunun kapısıdır, o kapıdan giren, mânâ boyutuna adım atar.

“El Kuddûs” esmâsı, rûh, nûr boyutunun sırlarıdır.

“El Kuddûs” esmâsı gönlünde tecelli eden kimse:

Allah’ın kudsiyetinin her varlıktan yansıdığını görür.

“Her varlık kutsaldır ve kutsal olana aittir” şuuruyla yaşar.

Her varlığa saygı duyar, çünkü her varlık Allah’ın nitelikleriyle ve Allah’ın zâtıyla kuşatılmıştır.

Allah’ı bırakıp, bir kişiye kudsiyet vermez.

Gönlü hep tertemizdir, bâtıl şeylerle kirlenmez.

EL ALÎM

Alîm العليم İlmin sahibi, ilmiyle var eden,

“El Alîm” esmâsı, ilmin sahibi Allah’tır demektir.

Allah, her varlıkta ilmini gösterir.

İlim; varlığın kendinde olan, varlığın varoluş sisteminin satır satır yazılı olan ilâhî yazılımın işaretleridir.

Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji, o ilmin boyutlarıdır.

Bilgi, ilim demek değildir.

İlim varlığın özünde olan, varoluşun yazılımı olan varlığın gerçekleridir.

Bilgi ise, bir konu ile ilgili, ama kitaplardan ama dillerden akan sözlerdir.

Bilgiler, ama kitaplardan, ama dillerden sunulur.

Tüm kâinat kitabı, her varlık kitabı, Allah’ın ilminin yazılı olduğu sayfalardır.

Hakikatler kâinat kitabında satır satır yazılıdır.

Her varlık ilmin sonsuz sayfalarıdır.

Varoluşu ve var edeni anlamak, ancak ve ancak varlık kitabındaki ilmi okumakla, anlamakla mümkündür.

İlim Allah'ın âlim sıfatının tecellileridir ve tüm varlık, bu ilimle açığa çıkar, varlık sayfalarında hep o ilim yazılıdır.

İlim, Allah'ın subûtî sıfatlarındandır.

Ve ilim Allah'a aittir.

İlim asla kişiye ait olamaz.

Kişi, varlıktaki hiçbir yazılımı yapamaz.

Bir atomun bile ilimsel yazılımını asla yapamaz.

Kişi yaratıcı değildir, yaratılandır.

İlim, varoluşun yazılımının sistematiğidir.

Hakikatler, kâinat kitabındaki ilimlerdir.

İlim; Allah'ın âlim sıfatının tecellileridir ve tüm varlık bu ilimle açığa çıkar.

Varlık sayfalarında sonsuz ilim yazılıdır.

Varlığın hakikatini anlamak için, ilim üzere olmak gerekir.

İlim kişiyi şâhitliğe götürür.

İlim üzere okumak, temiz akılla mümkündür.

Aslı olmayan bilgiler akıldan atılmadan, temiz akıl açığa çıkmaz.

Mûsâ'nın Tûr dağında bıraktığı âsâ, aslı olmayan, ispatı olmayan, ayrımcılık getiren bilgilerdi.

Mûsâ'nın Tûr dağında aldığı âsâ, Tevhîd şuuruna götüren, ilimle tanıştıran ilâhî bilgilerdi.

İnsan vücûdu, bir ilim şehridir.

İnsan vücûdu "İkrâ" âyetinin işaret ettiği yerdir.

İnsan, kendi vücûdunda tüm hakikatlere ulaşabilir.

Kendini okuyan kişi, varoluşun hakikatine ulaşabilir.

Bilgi inanca götürür.

İlim imana götürür.

Allah hakikatine kişinin erebilmesi için, "İlmel yakîn" olması gerekir.

Tekâsür Sûresi 5-6: “Kellâ lev tâlemûne ilmel yakîn, le terevunnel cahîm.”

Meâli: “Eğer hakikatleri kesin delilleriyle bilirseniz, elbette cehaletin o benlik hâllerini anlayıp tanırsınız.”

İşte İlmel yakîn; Tecelliler boyutu olup, bu boyut, varlığın varoluşunun ve işleyişinin boyutudur.

Varlığın varoluşu ve işleyişi; Matematiksel, Fiziksel, Kimyasal, Biyolojik işleyişle mümkündür.

İşte bunları anlamak “İlmel Yakîn” boyutudur.

“El Alîm” esmâsı, cümle varlıkta ilmin sahibinin Allah olduğuna işaret eder.

Bir kişi, Allah hakikatine ilimsiz eremez.

Ezanda günde yirmi defa okunan “Eşhedü” “Şâhit olun” sözü, ilimle hareket etmeye işaret eder.

Şâhit olmak için ilim şarttır.

İlim kişiyi hakikate ulaştırır.

Allah, Âlim isminin tecellisi olan ilim ile her varlıktan mürşitlik yapar.

Allah her varlıktan, Âlim isminin tecellisi olan ilim ile irşat eder.

Her varlık Allah’ın sıfatlarından biri olan, ilim ile şekillenir.

İlim, hakikatin varlıktaki işaretleridir.

İlim üzere olan, muhakkak ki aradığı tüm soruların cevabını zamanla bulabilir.

İlim üzere olmayan kişi, bâtıl alana bulaşır.

Bilgiler bizi; ilimle tanıştırıyorsa, yâni varlıktaki delillere, şâhitliğe götürüyorsa, o bilgiler ilâhî bilgilerdir.

Bilgiler bizi; akıl etmeye, düşünmeye, anlamaya, analiz etmeye ve sonuçta yaratılışı okumaya götürüyorsa, o bilgiler ilâhî bilgilerdir.

Bilgiler bizi; Allah hakikatine götürüyorsa, o bilgiler ilâhî bilgilerdir.

İlâhî bilgiler, ilimden gelen bilgilerdir.

İlim bizi, şâhitliğe götürür.

Şâhitlik, emin olmaya götürür.

Emin olmak, mü'minlik demektir.

Mü'min olan, İnsanlık makamına gelir.

İnsanlık makamına gelen, İslâm olur.

İslâm olanın yaşantısına, Müslümanlık denir.

İşte, İlimsiz ne İnsan olunur, ne de Müslüman olunur.

"El Alîm" esmâsını manevi alanda gönlüne kodlayan ve gönülde bu esmânın tecelli etmesi, Allah'ı idrâk etme yolunda, kişiyi "İlm-i Ledün" ile buluşturur.

Beşeri alanda ise, bu esmânın akılda tecelli etmesi, Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji alanında kapılar açmasına vesile olur.

Akıl ve gönül temiz olursa, esmâlar kişide açılmaya başlar.

Kişi, beşeri boyutta: Ey Allah'ım! Alîm esmânın tecellisini nasip eyle ya Râbbi" diye dua eder ve gayret gösterirse, beşeri ilimler onda açılmaya başlar.

Eğer kişi manevi alan için: "Ey Allah'ım! Alîm esmânın tecellisini nasip eyle ya Râbbi" diye dua eder ve aklını gönlünü temizlerse, onun manevi alanda, "İlm-i Ledün" yolu açılmaya başlar ve hakikatleri bir bir anlamaya başlar.

EL GANÎ

Ganî الغني Tüm varlığın sahibi, değerlerin sahibi, varlıktaki tüm niteliklerin sahibi

Ganî, Mugnî; ganî olan demektir, ganimet kelimesi de buradan gelir.

Ganî; zengin olan, tüm değerlerin sahibi, tüm varlığın sahibi, tüm mülkün sahibi, tüm niteliklerin sahibi anlamındadır.

Allah, ganî esmâsıyla, varlıktaki tüm değerlerin tek sahibidir.

Kul fakirdir, Allah ganîdir.

Kul fakirdir, lâkin kul Allah'ın tüm zenginliğini vücûdunda taşır.

Fakir kelimesi, eskiden bel kemiğinin kırılıp, elden ayaktan kesilen, ayakta duramayan, bir iş yapamayan anlamında kullanılırdı.

Hakikat yolunda fakir olmak, her şeyiyle Allah'a teslim olmak anlamındadır.

Yâni kişi, kendindeki işleyişin Allah'a ait olduğunu anlayıp, onun işleyişine teslim olduğunda, fakirlik makamına erer.

Kulun ulaştığı fakirlik makamı, Allah'ın zenginliğine ulaşmaktır.

Fakir kelimesi "fakr" kelime kökünden gelir

Fakir, fakr, fekar, fukara aynı anlamlarda kullanılmıştır.

Fekâr; omurgası kırılmış, yürüyemez olmuş, başkasına muhtaç kalmış demektir.

Yâni fekâr; kendi vücûdunda her an işleyenin Allah olduğunun idrâkine ulaşmış, kendine nispet ettiği işleyişi terk etmiş demektir.

Fakr; hakikat cihetiyle, parasal veya mal olarak yoksulluk demek değildir.

Dini mânâda fakirlik:

Fenâfillah makamına ulaşmış demektir.

Kendine nisbet ettiği vücûdundan geçmiş demektir.

Kendine ait sandığı malın, mülkün, bedenin Allah'a ait olduğunu anlamış demektir.

Muhtaç olduğunu anlamış demektir.

Havaya, suya, toprağa, gıdaya muhtaç olduğunu anlamış demektir.

Her an Allah'a ait olan lütûflara, muhtaç bir hâlde olduğunu anlamış demektir.

Toplumda ise fakir kelimesi, maddi bakımdan sıkıntı içinde olan, parası ve malı olmayan kimselere denir.

Kur'ân'da fakirlik ise: Muhtaç, yoksul, hiçbir şeyi olmayan, varlığından geçmiş olan, Ganî olana teslim olmuş olan, gibi anlamlara gelir

Fâtır Sûresi 15: "Yâ eyyuhe el nâs entum el fakir ilâ Allâh ve Allâh huve el ganiy el hamîd."

Meâli: "Ey insanlar! Hiçbir şey size ait değildir. Ancak Allah'ındır ve Allah tüm varlığın sahibi olandır, tüm niteliklerinin sahibi olandır."

Muhammed Sûresi 38: "Ve Allâh el ganiy ve entum el fakir."

Meâli: "Zengin olan Allah'tır ve sizler fakir olansınız."

Meâli: "Allah her şeyin sahibidir ve sizler ise hiçbir şeyin sahibi değilsiniz."

Meâli: "Sizler bedenen Allah'a aitsiniz, bedenleriniz size ait değildir."

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki fakirlik, bizlerin bildiği anlamda değildir.

Fakirlik; kendine nispet ettiği vücûd varlığından geçmiş demektir.

Fakirlik; her an Allah'a muhtaç olduğunu anlamak demektir.

Kendi varlığından geçen kişi, fakirlik makamına ermiş kişidir.

Fakirlik; Allah'ın zenginliğine dâhil olmaktır.

Onun için Hazreti Muhammed: "Fakr benim fahrimdir" demiştir.

Yâni "Kendime varlık nisbet etmemek, benim şerefimdir, onûrumdur."

Evet, anlıyoruz ki fakirlik, parası malı mülkü olmayan anlamında değildir.

Hakikatte fakirlik; bilgeliktir, erdemdir, fenâfillah sırrıdır.

Bilge olan kişi; dünya sorumluluğunu bilir ve çok çalışkan, çok üretken olur.

Asla dünyayı boşlamaz, mesleğinde gece gündüz çalışır.

Lâkin, ne malın ne paranın asla esiri olmaz.

Çünkü o kutsal Tuvâ vadisinde nalınlarını çıkarmıştır.

Yâni dünyaya olan esaretini terk etmiştir.

Kendini varlık sahibi gören, kendini ganî, yâni zengin sanan Kur'ân'a göre azmışlık içindedir.

Azmışlık içinde olan, kendine benlik isnat etmiştir, haddi aşmıştır.

Alâk Sûresi: 6-7

6: "Kellâ inne el insân le yatgâ."

Meâli: "Doğrusu insan; kendine varlık isnat ederek, haddi aşmışlık yapar."

7: "En reâ hu istagna."

Meâli: "Kendini varlık sahibi görür."

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki, kendini zengin gören aslında haddi aşmıştır ve kendini varlık sahibi görür.

Ben benim egosunda yaşamak, kendi vücûdunu tutan Zâta ârif olamamaktır.

Kendine varlık isnat eden, malım mülküm var diyen, vücûdu kendine nispet eden, "Malikül Mülk" sırrına ermemiştir.

Âl-i İmrân Sûresi 26: "Kul Allâhumme mâlikel mulki."

Meâli: "Deki: Allah'ım! Sensin mülkün sahibi."

Vücûd mülkünün de, toprak mülkünden de, görünen görünmeyen her şeyin sahibi Allah'tır.

Kişi bilmelidir ki, kendi vücûdu da ve malım mülküm dediği şeylerin sahibi de Allah'tır.

"Ve Allâh el ganiy ve entum el fakir."

Evet, ganî olan yâni zengin olan Allah'tır, fakir olan insandır.

Fakat fakirlik öyle bir makamdır ki, fakirlik makamına eren, en büyük zenginliğin içinde bulur kendini.

Fakirlik makamına erene:

Allah'a ait olan nice sırların, hikmetlerin, lütûfların kapısı açılmıştır.

Kendine benlik isnat etmeyen, Allah'a ait olan vücûd şehrinde nice mucizelere adım atar.

Fakirlik makamı, Hazreti Muhammed'in makamıdır.

Fakirlik makamı, Halk'ta Hakk'a nazar etmektir.

Fakirlik makamı, ganî olan yâni zengin olan Allah'ın zenginliğine kavuşmaktır.

Fakirlik makamı, huzur makamıdır.

Evet, anlıyoruz ki fakirlik bize öğretildiği anlamda değildir.

Ve hakikatte fakirlik, bir sıkıntı durumu değil, bir refah durumudur.

Toplumda fakirlik diye öğretilen kelimenin yerine, yâni ihtiyacı olan kişilere fakir demektense, "yardıma ihtiyacı olan, darda kalan, çaresiz kalan, sıkıntısı olan, mahrum olan" kelimelerini kullanmak daha uygun düşer.

Kişi, malıyla mülküyle, övünmemeli, gururlanmamalıdır.

Vücûduna benim dememelidir.

"Malikül Mülk" sırrına ermelidir, haddi aşmamalıdır.

Ganiy olanın Allah olduğunu unutmadan yaşamalıdır.

Ne mal, ne mülk, ne vücûd kişiye ait değildir.

Kişi fakirliğin mânâsına ermeli ve Allah'ın gani esmâsını gönlünde hissetmelidir.

Arif kişiye fakirlik; dervişliktir, İlâhî aşktır, teslimiyettir, tevekküldür.

Arif kişiye fakirlik; Allah'ın ulvîyetinde kendi varlığından geçmektir, İlâhî huzura ermektir.

Fakirlik makamına eren kişinin gönlüne "El Ganî" esmâsı açılır.

Gani esmâsı gönülde tecelli ederse; kişi fenâfillah makamına erer.

Kendine nisbet ettiği vücûdundan geçer.

Kendine ait sandığı malın, mülkün, bedenin Allah'a ait olduğunu anlar.

Kendine varlık nispet etmekten vazgeçer.

EL FETTÂH

Fettâh الفتّاح Her şeyi açan, sıfatlarıyla kuşatan, enfûsdan afâka, afâktan enfûsa kapıları bir bir açan

"El Fettâh" esmâsı; her varlığın açığa çıkışı, özde olan kapıların bir bir açılışı, varlıkta olan kapıların da bir bir açılışı ile ilgili bir esmâ boyutudur.

Fetih, fatih, fethetmek, fatiha, kelimeleri, fettâh esmâsından gelir.

Bir tohumun kabuğunun açılışı, tohumun özünde olan her şeyin bir bir açılışı, hep fettâh esmâsının tecellisidir.

Kâlblerin açılışı, akılların açılışı, gönül gözlerin açılışı da, fettâh esmâsının tecellisidir.

Kur'ân'da, Fetih Sûresi ve Fatiha Sûresi, Fettâh kelimesinden gelir.

Fetih Sûresi 1: "İnnâ fetahnâ leke fethan mubînâ."

Meâli: "Muhakkak ki Biz, varlıkla birlikte hakikatleri açtık. Apaçık delillerle açılan hakikatler senin anlaman içindir."

Tüm varlığın bir özden açığa çıkışı da, varlıktaki hakikatlerin apaçık delillerle açığa çıkışı da "El Fettâh" esmâsının tecellisidir.

Kişinin gönlünün açılması, kişinin gönlünü temizlemesiyle mümkündür.

"El Fettâh" esmâsının, kişinin gönlünde tecelli etmesi için, kişi gönlünü ve aklını temizlemelidir.

Kişi kendini fethetmek isterse, yâni kendi hakikatine ermek isterse…

Kendi vücûd evreninde yolculuk yapmak, sırlara şahit olmak isterse…

Varlıktan her an akan mesajları duymak isterse…

Uzakları yakın etmek isterse…

Kendinin ve görünen âlemin gerçeğini keşfetmek isterse…

Kendi vücûd evinin işleyişine şahit olmak isterse, yâni fiil fâil hakikatini idrâk etmek isterse…

Kendi vücûd kitabını okumak isterse…

Geldiği yeri ve gittiği yeri anlamak isterse…

Allah hakikatine ermek isterse…

Aklını ve gönlünü temizlemelidir…

Kişi gururdan, kibirden, ayrımcılıktan kurtulmalıdır.

Fetihten, fatihten maksat, kişinin kendini fethetmesidir.

Fetih Sûresi 1: "İnnâ fetahnâ leke fethan mubînâ."

Meâli: "Muhakkak ki Biz, varlıkla birlikte hakikatleri açtık. Apaçık delillerle açılan hakikatler senin anlaman içindir."

Fethedilecek olan, insanın kendi vücûdu ve açığa çıkan varlıktır.

Kendisinin ve açığa çıkan varlığın hangi özden yaratıldığını anlamaya başlayan kişinin fethi başlamıştır.

İşte fetih; kendinin ve varlığın yaratılışını idrâk etmeye başlamaktır.

Yâni kendini fethetmeye, yâni kendini bilmeye başlamanın adı fetihtir.

Fatih, kendi vücûdunu tutan Zâtı anlayandır.

Kişinin kendini fethedebilmesi için, kendine dönmesi ve enfûsî yolculuğa adım atması gerekir.

Yâni kendi vücûd âleminde miraç etmesi gerekir.

Kişinin kendi vücûdu, fethedilmesi gereken bir sistemdir.

Kişinin kendi vücûdunda her an olan bir hareketlilik, bir dalgalanma vardır.

Kişinin kendi vücûdunda, bu dalgalanmayla meydana gelen bir işleyiş vardır.

Bu işleyişin olması için bir sıfat boyutu vardır.

Tüm sıfatların oluşturduğu bir vücûd boyutu vardır.

Kişi, kendi vücûd surlarının ardına geçebilmelidir.

İşte kişinin, vücûd sistemini okuması, kişinin kendini fethetmeye başlamasıdır.

Kendi vücûdunun fethine başlayan kişi;

Kendindeki ve cümle varlıktaki işaretleri okuyandır,

"Bism Allah el rahmân el rahîm" "Allah; tüm işaretleri ile her yerdedir, varlığı özünden var edendir, varlığı nûruyla sarandır." hakikatine ulaşandır.

Ve kişi; kendini fethettikçe sonsuz lütûfların içinde olduğunu anlar.

Ve kendini fetheden kişi, kendini ve cümle varlığın sahibini de fetheder.

Ve o sahibe yâni Allah'a teslim olur.

Ve kendini yaratıcısına fethettirir.

Eski ilah edindikleri tüm kötü hâllerden, hiddet veren hâllerden, batıl olan ilgi ve hâllerden yâni dalaletten kurtulur.

İşte kişinin kendini fethetmesi, kendini var edene teslim olmasıdır.

Batıl hâle dönmemesidir.

Fâtih olmasıdır.

Fâtih olan kişi hep Allah'ın rahmeti üzere, selamet üzere hareket eder.

Yâni İslâm'a ulaşır, bunu yaşantısına geçirir ve Müslüman olur.

Kendini fetheden kişi "Fâtih" makamıyla onûrlandırılır.

Kendini fetheden, İslam makamına erer ve Müslüman olarak yaşar.

Müslüman olan kişi yaşantısında;

Kimseye zerre kadar zarar vermez.

Kimseyi aldatmaz, kâb kırmaz, kimsenin hakkını yemez.

Kimseyi hor görmez.

Kimsenin dedikodusunu yapıp çekiştirmez.

Allah kelimesini, mesleğinde, sosyal yaşantısında, alış verişinde, siyasi alanda asla ve asla alet etmez.

Asla kişilerin inancına, ibadetine laf etmez.

Hep yardım üzere, huzur üzere, rahmet üzere, iyilik üzere koşar.

Müslüman olmanın ilk adımı, kendini fethetmeye başlamaktır.

Kendini fetheden kişi, kendi aslının ne olduğunu anlar ve ona teslim olur ve bu teslimiyet onu Müslüman eder.

İlimde yeni yeni keşifler yapmakta fetihtir.

Varlıkta nice sırlara ulaşmakta fetihtir.

Kişinin kendi duygu ve düşüncelerini anlaması, bunların kaynağına kadar inebilmesi fetihtir.

İşte asıl fetih odur ki; kendi beden surlarının ardına geçebilmek, vücûd şehrinde olan nice sırları fethedilmektir.

Amaç kişinin kendini fethetmesidir.

Kendini fethedenler; ilim irfan yolunda, güzel davranışlarıyla gönüller fethederler.

EL ALÎ- EL MÜTEÂLİ

Aliyy العلي Zâtıyla yüce olan, her yerde yüceliğini gösteren

Müteâli المتعالِ Yüceliği ile sonsuz olan, âliyy olan

“El Aliyy” ve “El Mütaâli” esmâları birbirine bağlı esmâlardır.

Aynı anlamları taşır, cümle varlıkta Allah’ın yüceliğine işaret eder.

Allah’ın “Aliyy” esmâsı, nûr boyutunun ve rûh boyutunun özüdür.

Yâni varlığın geldiği boyut olan, ulvî boyuttur.

Bu özün açılımı, varlığın şekillenmesine dönüşür.

Aliyy esmâsı, Alîm esmâsının varlıkta tecelli etmesiyle kendini gösterir.

Allah, ilmiyle her yerden yüceliğini ispat eder.

Allah, sıfatlarının idrâk edilebilmesi için, ilmi bahşetmiştir.

“Aliyy, Müteâli” Alâ, Ulu, Ulvî, Uluv kelime köklerine bağlıdır.

Kur’ân’da “A’lâ Sûresi” vardır.

A’lâ Sûresi 1: “Sebbih ısme Râbbikel Alâ.”

Meâli: “Seni vücûdlandıran; işaretleriyle, tecellileriyle, Ulvîyetiyle sendedir.”

Sebbih	: Tüm varlık onda, tecellileriyle, onunla olmak, yüzmek, deryayla bir olmak,
İsme	: Ad, isim, işaretler, belirti, delil, işitmek, sema,
Râbbike	: Râbbinin, seni vücûdlandıran,
El A’lâ	: Ulvî, yüce, üst, üzere, en iyi, nimet, lütûf, ihsan,

“El Aliyy” ve “El Müteâli” esmâları, A’lâ kelime kökünden gelir.

“El Aliyy” esmâsını, esmâ olarak değerlendirmek yerine, tüm esmâlardan yansıyan yücelik olarak görmek daha uygun düşer.

Allah her varlıkta, varlığı tutan zâtıyla yüceliğini yansıtır.

Allah’ın zikrinde, fiilinde, sıfatlarında ve zâtında aliyy esmâsı vardır.

Allah'ın "El Aliyy" esmâsı tüm âlemleri kuşatır.

"El Aliyy" esmâsı, tüm esmâlardan kendini gösterir.

"Allah yücelerin yücesidir" demek, tüm sıfatlarıyla yücedir, sıfatların bağlı olduğu zâtı ile yücedir demektir.

Kişinin, "El Aliyy" esmâsının lafzında kalması doğru değildir.

Kişi, Allah'ın yüceliğine tüm varlıkta şâhit olmalıdır.

Allah, varlığın özü olan, ulvîyetin tek sahibidir.

Bu ulvîyet kelimelere sığmaz.

Onun için kişi, "El Aliyy" esmâsının lafzından çok mânâsını hissedebilmelidir.

Bu his diğer esmâlar için de geçerlidir.

Kişi, Allah'ın zâtına mahsus yüceliğini anlayamaz, sıfatlarındaki yüceliğini anlayabilir.

Kişi, bu esmâyı gönlünde ve tüm bedeninde hissetmelidir.

Bu esmâ, kişinin gönlünde tecelli ederse, damlanın derya ile bir olduğu hissi açığa çıkar.

Allah'ın yüceliği dile gelemez, anlatılamaz.

Allah yüceliğini her varlıktan gösterir.

Kişi "El Aliyy" esmâsını kendinde ve her varlıkta hissedebilmelidir.

Kişi zâten bedeninde Allah'ın yüceliğini taşıyordur, amaç bunu idrâk etmesidir.

Kişi Allah'ın yüceliğini ilmi olarak anlamaya çalışmalıdır.

Allah'ın yüceliğinin yanında başka bir yücelik yoktur.

Damla deryaya karışınca, bir olur.

Bu birliktelikte, damlanın deryaya "Yüce olan Sensin" seslenişi olmaz.

Kişi Allah'ın yüceliğini anlamalıdır ve her şeyin o yücelikle sarılı olduğunu görebilmelidir.

Kişinin Allah'ın yüceliğini anlayabilmesi, "El Alîm" esmâsının kişide tecelli etmesiyle mümkündür.

Yâni kişi, Allah'a ait olan ilimle, varlığın nasıl var olduğunu anladığında, bu âlemin nasıl bir yücelik taşıdığını görür, işte bu yücelik zerreden küreye Allah'ın yüceliğidir.

Kişi, Allah'ın yüceliğini ancak ve ancak, sıfatlar boyutunda görür.

Kişi, Allah'ın ilmiyle Allah'ın yüceliğine, kendi vücûdunda ve varlığın vücûdunda şâhit olur.

ZÜ'L CELÂLİ VEL İKRÂM

Zülcelâli vel İkrâm ذوالجلالوالإكرام Tüm varlıktaki tek nûrun sahibi, sıfatların sahibi

Zü'l- Celal-i ve'l-İkram; Celâl ve İkrâm esmâlarının birleşimidir.

Celâl esmâsı, kesreti vahdetiyle tutan demektir, kesret boyutundaki nûrun sahibi demektir.

İkrâm kelimesi; kerim, kerem kelime kökünden gelir.

İkrâm; varlığa ikram edilen, tüm sıfatlar boyutudur.

Yâni, Zü'l- Celal-i ve'l-İkram; kesret boyutundaki, tüm sıfatların sahibi Allah'tır demektir.

Varlığa ikram edilen tüm sıfatlar onun celâl boyutudur.

Tüm vücûdları tutan tek Zât O'nun Cemâl boyutudur.

Rahmân Sûresi 26-27: "Kullu men aleyhâ fân ve yebkâ vechu Râbbike zûl celâli vel ikrâm."

Meâli: "Bütün sûretler gelir geçer. Sıfatlarının sahibi olan ve tüm varlığı Zâtıyla tutan Râbbinin yüzü bâkî kalır."

Rahmân Sûresi 78: "Tebârekesmu Râbbike zu'l celâli vel ikrâm."

Meâli: "Sıfatlarının sahibi olan ve tüm varlığı Zâtıyla tutan Râbbin; işaretleriyle tüm varlıkta yüceliğini gösterir."

Tebareke	: Tüm varlıkta yüceliğini gösteren, bereket, mübarek,
İsmu	: Adı, ismi, mânâsı, işaretleri, delilleri,
Râbbi ke	: Râbbin, seni vücûdlandıran,
Zu el celali	: Sahip, zâtı, celal, sonsuz yücelik, güzel, kesretteki teklik
Vel ikram	: Lütûf, sıfatlar, sunan, veren, sıfatlandıran, ikram, kerem,

Cümle varlık zamanı gelince, fâni olur, tüm varlığın tek Zâtı bâkî kalır.

Sûretler her an değişir gider, Celâl ve İkram sahibi Allah yüceliğiyle, varlığın sûretlerini değiştirendir, kendisi değişmeyendir.

Zü'l- Celal-i ve'l-İkram esmâsı; kesreti tutan ilâhi sistemin sırrıdır.

Kesret gibi görünen varlığı tekliğiyle tutan Allah'tır.

Sıfatlarıyla kesret olup, Tekvîn sıfatıyla tektir.

Allah, Zü'l- Celal-i ve'l-İkram esmâsıyla, sıfatları Tekvin sıfatıyla, kesreti Zâtıyla kuşatır.

Zü'l- Celal-i ve'l-İkram esmâsı gönlünde tecelli eden kişi:

Varlığa baktığında, kesret gibi görünen varlığı vahdetiyle kuşatanın Allah olduğunu bilir.

Tüm vücûdları tutan tek Zât vardır, o da Allah'tır, şuuruyla hareket eder.

Varlığa ikram edilen tüm sıfatlar, Tekvin sıfatından tecelli etmiştir, varlık Allah'ın zâtı ulûhiyetiyle sarılıdır, hissinde durur.

EL HÂLİK

Hâlik الخالق Halk eden, var eden, ortaya çıkaran

Hâlik, Halk eden demektir, Halkın sahibi demektir.

Hâlik, Halk, Hâlaka, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Allah'ın Halk boyutu, nûr boyutudur.

Her varlıktaki nûr boyutu, Halk boyutudur.

Nûr Sûresi 35: "Allâh nûrus semâvâti vel ard" ..."Nûrun alâ nûr."

Meâli: "Allah göklerin ve yerin nûrudur"... "Nûr üzere nûrdur."

Kâinatı nûruyla tutan Allah'tır, onun her varlıktaki nûr boyutu ise, Halk'tır.

Deniz ve damlalarını düşünelim. Deniz ve damlaları birbirinden ayrı değildir.

Lâkin deniz boyutu Allah ise, damlalar boyutu Halk'tır.

Hakk ve Halk birliği, Hû boyutudur, yâni Allah boyutudur.

Hazret makamı; Muhammed makamıdır, Nûr makamıdır, Halk makamıdır

Halk'dan murad her varlıktaki damla nûrdur.

Varlığın beşer boyutuna Halk denmez, beşer boyutunun özündeki nûr boyutuna Halk denir

Varlığın toprak boyutu beşer boyutudur.

Lâkin beşer boyutunun da aslı nûrdur.

Onun için Yûnus Emre'miz:

"Sûret topraktır diyeni, gönlüm kabul etmez anı,

Bu toprağın cevherini hazrete ergördüm ahî"

Yâni, "Toprağın da nûr olduğunu Hazret makamına erişince gördüm" demiştir.

Niyâzî-i Mısrî, bunu çok güzel dile getirmiştir.

"Beşer denen bu âlem senin sûretle şahsındır,

Hakîkatta hüviyette değilsin yâ Resûlallâh."

Toprağın aslı nûrdur, toprağın her an bir değişim içinde olması, nûrdan nûra olan bir akıştır.

Varlığın açığa çıkışı, yaratılışı Halk boyutundan gelir.

Nûrdan, rûha, rûhdan, nefse, nefisten, beşeri boyuta olan akış, yaratılış sırrıdır.

İşte bunların hepsi, Halk oluş sırrıdır.

Mahlûk kelimesi de, Halk edilmiş olan, beşer elbisesi giymiş olan demektir.

Tüm varlık mahlûkâttır.

Furkân Sûresi 2: “Ve hâlaka kulle şeyin fe kadderahu takdîrâ.”

Meâli: “Bütün varlığı, bir düzen içinde, bir ölçü ile var edendir.“

Hâlaka, Halk demektir, yâni Halk edilen, yaratılan, var edilen.

Hâlik, Halk eden, yaratan, var eden.

Dikkatlice incelediğimizde anlıyoruz ki, aynı kökten gelen kelimeler.

O zaman şöyle dememiz daha doğrudur.

Hâlik, kendi özünden açığa çıkardı, kendi özünden açığa çıkardığına “Halk” dedi.

Hâlik’in Halk ettiği kendiydi.

Mülk Sûresi 14: “Elâ ya’lemu men hâlak ve huvel latîful habîr.”

Meâli: “Halk eden, ilmin sahibi olan ve tüm varlıktan en güzel şekilde bildirip duran O değil midir?”

En’âm Sûresi 102: “Zâlikumullâhu Râbbukum lâ ilâhe illâ huve hâliku kulli şeyin fabudûh ve huve alâ kulli şey’in vekîl.”

Meâli: “İşte sizi vücûdlandıran Allah’tır. O’ndan başka güç yoktur. Bütün her şeyi Halkedendir. Artık O’nun kulu olduğunuzu ve O’nun bütün varlığın varoluşunda yetkili olan olduğunu anlayın.”

Kişi varoluşu anlamak istiyorsa, varlığın Halk boyutuna bakmalıdır, yâni varlığın öz boyutuna bakmalıdır.

Varlığın dış yüzünde kalmamalıdır, her an işleyiş hâlinde olan varlığın iç yüzüne bakmalıdır.

Mekke’li müşrikler de, her şeyi yaratanın Allah olduğuna inanıyorlardı, fakat Halk boyutunu anlayamadıkları için, varlığın eşya boyutunda kalıyorlardı.

Zuhruf Sûresi 9: “Ve le in seeltehum men hâlakas semâvâti vel arda le yekûlunne hâlakahunnel azîzul alîm.”

Meâli: “Elbette onlara: Gökleri ve yeri kim yarattı, diye sorduğunda, elbette onlar: Aziz olan, Âlim olan yarattı, derler.”

Lokmân Sûresi 25: “Ve lein seeltehum men hâlakas semâvâti vel arda le yekûlunnellâh kulil hamdulillâh bel ekserûhum lâ yâlemûn.”

Meâli: “Eğer onlara: Yerleri ve gökleri kim yarattı? diye sorsan, elbette Allah derler. De ki: Tüm niteliklerin sahibi Allah’tır. Fakat onların çoğu bilemiyorlar.”

Mekke’li müşrikler de, Allah’a inanıyorlardı, ama inançları onları şirke düşürüyordu, Allah’ın ulvîyetinin yanında kendilerine varlık nispet ediyorlardı.

Aynen bugün de insanların çoğunun inandığı gibi.

Yaratılışı anlayamamak, inanç boyutunda kalmak, şâhitlik makamına erememek, Hâlik esmâsını mahlûkâtın özünde görememektir.

Mekkeli müşrikler, kendilerini yüce görüyor, Halk boyutunda Hakk’a nazar etmenin şuurundan uzak oluyorlardı.

Hâlik, Halk boyutunu çözemiyorlardı.

Kur’ân ölçüsüyle müşrikliği incelersek:

Müşrik: “Şe-ri-ke, şirk” kökünden gelmektedir.

Şerike ortak olmak demektir.

Senin de var benim de var anlamındadır.

“Şirket” de bu kökten gelir. Yâni ortaklık.

Yâni müşrik: Ortak koşan anlamında kullanılır.

Yâni Allah’a ait olan vasıfların Allah’ın yarattığı kula da isnad edilmesidir.

Allah’ın yarattığı kula ulûhiyet isnad edilmesidir.

Ama kendine, ama başka birine, Allah’a ait olan yüceliği isnat etmektir.

Kişi hem Allah’a inanır, hem de Allah ile arasına yücelik isnat ettiği birilerini ya da kendini koyar.

Allah'a ait olan sıfatları kendine de isnat eder, yücelik verdiği birine de isnat eder.

Allah ile arasına koyduğu yücelik verdiklerine "Evliya-Veli" der.

Ve edindiği evliyasını şefaat aracı olarak koyar.

Zümer Sûresi 3: "Ondan başka evliya edinenler, biz onlara kulluk etmiyoruz, ancak Allah'a yaklaştırsınlar diye onlara yakın oluyoruz, derler."

Oysa Kur'ân; "Allah'tan başka veli- evliya edinmeyin", diye bildirir.

En'âm Sûresi 51: "Min dûnihî veliyyun ve lâ şefîun."

Meâli: "O'ndan başka dost ve şefaat eden yoktur."

Câsiye Sûresi 10: "Lâ yugnî anhum mâ kesebû şeyen ve lâ mattehazû min dûnillâhi evliyâ."

Meâli: "Allah'tan başkasına evliya diye sarıldıklarından da onlara bir fayda yoktur."

Allah'a ait olan sıfatları kendine nisbet etmek müşrikliktir.

Kendini ya da değer verdiği birini yüce görmek müşrikliktir.

İşte Mekke'li müşriklerin inancı böyleydi ve ne yazık ki bugün de inanç böyle devam ediyor.

Varlığın Halk boyutunu göremediğimiz müddetçe, varlığın eşya boyutunda kalırız ve müşriklikten kurtulamayız.

Kur'ân'ın "atalarınızı bir yolda buldunuz" ikazı budur, yâni onların inandığı gibi inanmaya devam ettik.

Varlığın özünde olan, âyetleri, yâni işaretleri çözemediğimiz müddetçe, Halk sırrına eremeyiz.

"El Hâlik" esmâsı, varlıktaki fiil, sıfat, zât tecellilerine şâhit olmakla anlaşılabilir.

Helak kelimesi de buradan gelir.

Helak kelimesinin iki boyutu vardır.

İlki, varlığın her an değişen boyutudur, görünen varlığın gün gelip yok olmasıdır.

İkincisi, kişinin helak olma boyutudur.

Helak olmak; kişinin Allah'ın ulvîyetinin yanında kendine benlik isnat edip, düştüğü şirk durumudur.

Aynı zamanda helak olmak "Fenâfillah" sırrıdır.

Kendi benliğinde, kibrinde helak olmak, şeytanlaşmaktır.

Allah'ın ulvîyetinde helak olmak ise, "Fenâfillah" olmaktır.

Hazreti İsâ'nın çarmıha gerilmesi hakikati, kendi bedenini Allah'a teslim etmesidir, yâni Allah'ta helak olmasıdır, yâni fenâfillah makamına ermesidir.

"El Hâlik" esmâsı, Allah'ın Halk etmesi sırrına ermektir.

"El Hâlik" esmâsı gönlünde tecelli eden kimse:

Halk'ta Hakk'ı seyretme makamına erer.

Mahlûkâtta Hâlik olanı zevk eder.

Hangi varlığa bakarsa baksın, onun özünün Hakk olduğunu bilir.

Varlığın fâni oluşunun, Allah'ın bir tecellisi olduğunu, dönüşün ona olduğunu bilir.

EL SAMED

Samed الصمد Hiçbir şeye muhtaç olmayan

Samed, sam, som, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Samed; muhtaçsız olan, lütuf sağlayan, pek yüksek, öz olan, dâim, saf, katışıksız, karışmış değil, gibi anlamlara gelir.

İhlâs Sûresi 2: "Allah el samed-Allah hiçbir şeye muhtaç değildir."

Cümle varlık, bir şeylere muhtaçtır, ama Allah hiçbir şeye muhtaç değildir"

Allah sameddir, insan ise muhtaçtır.

İnsan, nefes almaya, yemeğe, içmeye, uyumaya muhtaçtır.

Allah ise, yemeğe, içmeye, uyumaya muhtaç değildir.

Allah'ın uyuması uyuklaması yoktur.

Bakara Sûresi 255: "O'nun yaşı olmaz, uyuması olmaz."

Lâ tehuzu-hu : Onun olmaz, çekmek, kabul etmez,
Sinetun : Sene, yıl, yaş, uyuklama hâli,

Tüm varlığın kaynağı Allah'tır ve her bir varlık, diğer bir varlığa muhtaçtır.

Ve tüm varlık Allah'a muhtaçtır.

Kullar, lütuflarıyla ihtiyaçlarını gideren Allah'a muhtaçdır.

Allah ihtiyaçları giderendir, işte bu "Samed boyutudur."

Tüm varlık, Allah'ın samed boyutuna dönüktür.

"Samede samdehu" kelimesi, "İhtiyaçları için, ona yöneldi" demektir.

Nasıl ki insan su içmek için suya yönelir, yemek yemek için yemeğe yönelir, tüm varlık da, ihtiyaçlarını gidereceği Allah'a yönelir.

Allah varlıktaki tecellileriyle, varlığı birbirine muhtaç eyler.

Tüm varlığı kendi lütûflarına muhtaç eyler.

Allah sameddir, yâni hiçbir şeye muhtaç değildir, varlık ise Allah'ın nimetlerine, lütûflarına muhtaçtır.

Allah'ta eksik kusur yoktur, ama kullarında muhtaçlık vardır.

Allah özdür, saftır, tertemizdir, katışıksızdır, yâni Allah sameddir, hiçbir şeye muhtaç değildir.

"El Samed" gönüllerinde tecelli etmiş olanlar:

Saf tertemiz bakışlara sahiptirler.

Varlığın öz boyutuna bakarlar, Hakk'tan gayrı bir şey görmezler.

Onlar bir kuldan bir şey beklemezler, bir kula muhtaç olmazlar.

Asla kendilerini aciz hissetmezler.

El CEBBÂR

Cebbâr الجبّار Tüm varlığa kudretiyle hâkim olan, bir şeyden bir şeyi kudretiyle çıkaran, Cebr, Cebrail

Cebbâr- Cabbâr- Cebir- Cebrâil, Cebri- Mecbur, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Cebbâr kelimesi; tamamlayan, gideren, düzelten, sorunu çözen, güçlü olan, kudretli olan, oluşturucu, hâkim olan gibi anlamlara gelir.

Cebir kelimesi de buradan gelir, eskiden bu kelimeyi; kırığı yerine getirip sıkı sıkıya sarmak, eksiği ıslah edip tamamlamak anlamında kullanılmıştır.

“Cebri mafat etti” kelimesi de; “Kaybolanı yerine getirdi” anlamında kullanılmıştır.

Cebrâil kelimesi de buradan gelir.

Cebrâil-Cebr-Cibrîl nedir?

Cebrâil kelimesinin kökeni ve anlamı nereden gelir?

“Cebr” İbrâniceden gelen bir kelimedir.

Matematik’teki “Cebr” kelimesi de buradan gelir.

Cebr ile Cebrâil’in ilişkisi nasıldır dersek?

İbrânice de; Cibrîl-Cebraîl: “Cîbr” ve “İl” kelime kökeninden gelir ve iki kelimenin birleşmesiyle oluşan bir kelimedir.

Birçok dilde birçok yazılım biçiminde karşımıza çıkar.

Cebrâil-Cibrîl- Cebraiyl-Cebral-Cebrin-Gabriyel-Gabril

Kur’ân’da Bakara Sûresi 97 ve 98. âyette”Cibril-” جِبْرِيلَ”kelimesi vardır

“Kul men kâne aduvven li cibrîle fe innehu nezzelehu alâ kâlbike bi iznillâhi Mûsâddikan limâ beyne yedeyhi ve huden ve buşrâ lil mu’minîn.”

Meâli: “De ki: Kim; aklını Allah’ı idrâk etmek için değil de, düşmanlık için kullanırsa, artık doğrusu o, ona sunulan şeyleri anlayamaz. Kâlb sahibi olmanda yetkili olan Allah’tır. O sunulan

hakikatler, kendilerindeki gücü doğrulayan ve yol gösteren ve mü'minler için huzur veren bilgilerdir."

Kelime anlamı olarak baktığımızda:

Cibril: Cebr, tamir, aklı düzeltme, aklî-resûl, Allah sistemine bağ kurdurtan, hakikati idrâk eden akıl, anlamlarındadır.

İbrânice'de, "Cebr-Cibr", "abd-kul-köle" olarak "İl- El" de "güç- kudret- Allah" olarak adlandırılır.

İbrânice de "Cebr-Cibril" hiçbir gücün engelleyemediği güç anlamına gelir.

Cebrail; tüm inanç sistemlerinde, gökteki Tanrıdan yeryüzündeki onun elçisine haber getiren melek diye bilinir.

Cebr kelimesi de buradan gelir.

Cebr; bir şeyi ıslah ve tamir etmek, düzeltmek, restorasyon, onarım, tamamlama, birleştirmek, tevhid, bütünün parçalarının bütüne ait olduğunu anlamak gibi anlamlara gelir.

Kişi varlığın varoluşunu ve varlığı var edeni anlamak için kendinde gizli olan kendi Cebrâil'ini bulmalıdır.

Cebrâil; varlığın gönderildiği âlem olan yâni "Rsl-irsal-rasūl" boyutuyla ilişki kuran akıl boyutu "Aklî Resûl" dür.

Her kişi kendi Cebrâil'ine ulaşabilir ve onun sayesinde varoluşu ve var edeni düşünmeye, anlamaya çalışabilir.

Eğer bizler aklımızdaki batıl olan, ayrımcılık oluşturan bilişleri terk edemezsek asla Cebrâil'le tanışamayız.

Aklımızdaki, hakikati düşünmeye engel olan eski bilişlerimizi kazıyıp atmalıyız.

Ki bunu yapacak olan da Cebrâil'dir.

İlâhî sistemle bağ kurabilmemiz için, aklımızda kaleler olan tüm o fena hâlleri yıkmalıyız, temizlemeliyiz.

Cebrâil baş melek diye bilinir.

Vücûd şehrinin baş meleği, temizlenmiş akıldır. Yâni "Aklî Resûl" dür.

Aklını temizleyemeyen, hakikati anlayamaz.

Yâni Cebrail'le tanışmayan Hakk'ı bilemez.

Temizlenmiş akıl, her inceliği düşünecek kadar korkusuzdur, güçlüdür.

Onun önünde artık hiçbir engel yoktur.

İşte o akıl, kâlbe dönüşecektir.

Kâlb, sahibiyle birleştirecektir.

Her varlıktaki, işleyiş, sıfatlar, Zât tecellilerini bilmek için temizlenmiş akıl şarttır.

İşte o akıl direkt ilâhî sisteme bağlanır.

İşte kişi kendi vücûdundaki ilâhî sisteme bağlı bir akılla tanışırsa, ilâhî sistemi düşünmeye başlarsa Cebrâil'le tanışır.

Akıl her şeyi düşünür, yemeyi, içmeyi, kötülüğü, şanı, şöhreti, anlamayı, keşfetmeyi, gururlanmayı, kibirlenmeyi, öfkeyi, hiddeti, şekilleri, geçmişi, aileyi, anne babayı, eşi, kardeşi vs.

Ama ilâhî sistemi düşünen ve o sistemle bağ kuran akıl ise tertemiz olan aklın en yüce bölümü olan Cebrâil'dir.

Yâni "Aklî Resûl" dür. Risalete bağlı aklı. Varlığın gönderildiği sistemi anlayan akıl.

Bizleri Cebrail'le tanıştıracak olan ilâhi aşktır.

"El Cebbâr" esmâsı gönlünde açılan kişi, varlığı gücüyle kudretiyle bir arada tutan Zâta şâhit olmaya başlamıştır.

Onun için eskiden bir kemik kırılsa, kırılan kemiğin kaynamasına "Cabbar" denilmiştir.

"Cebbar" kelimesi, aynı zamanda zorba olarak kullanılmıştır.

Allah hakikatine eremeyen bir kimse, sadece inanç boyutunda kalan kimse, kibre düştüğünde zorba hâline düşer.

Kibirli olan kişi, bu esmâyı yaşantısında, zorbalık olarak kullanır.

Kur'ân, âyetlerle, yâni delillerle hareket etmeyen, tartışmalara giren kişi de zorbalık ortaya çıkacağını bildirir.

Haşr Sûresi 23. âyette "El Cebbar" esmâsı diğer esmâlarla sunulmuştur.

Haşr Sûresi 23: "Huvallâhullezî lâ ilâhe illâ huve elmelikul kuddûsus selâmul mû'minul muheyminul azîzul cebbârul mutekebbir subhânallâhi ammâ yuşrikûn."

Huve Allahu ellezî	: O Allah ki,
Lâ ilahe illâ huve	: İlah yok, o vardır, ondan başka güç yoktur,
El meliku	: Mülkü idare eden, hükümdarı, yöneten, sahibi,
El kuddûsu	: Sıfatları ile kutsal olan, pak olan, tertemiz olan,
El selâmu	: Barışı sunan, huzur, selamet,
El mûminu	: Emin olunan, emniyet veren,
El muheyminu	: Koruyup gözeten, himaye eden,
El azîzu	: Tüm değerlerin sahibi, azîz, yüce,
El cebbâru	: Tecellileri ile kudret sahibi, muktedir olan, imar eden,
El mutekebbîr	: Kebir olan, büyük olan, zâtıyla yüce olan,
Subhâne Allah	: Sübhan, münezzeh olan, tüm tecellilerin sahibi, Allah
Ammâ yuşrikune	: Ortağı benzeri olmayan, ortağı olmayan,

Meâli: "Allah O'dur ki; ilah yoktur, O vardır. O tüm kâinatın sahibidir. Sıfatlarıyla kutsal olandır, barış ve huzur verendir, emin olunandır, koruyandır, tüm değerlerin yüce sahibidir, varlığın işleyişinde her an muktedir olandır. Zâtıyla yüce olandır. Allah noksan sıfattan münezzeh olandır. Ortağı benzeri olmayandır."

Toplumda cebbar kelimesi, zorba olarak da bilinir.

Lâkin bu doğru bir yorum değildir.

Allah zorba değildir, Allah'ın işleyişinde zorlayıcılık, zorbalık yoktur.

Zorba, zalimlikle ilgili bir sözdür ve şeytani alana aittir.

Toplumda zorba kişilere, zalim denir, gaddar denir.

Zorba kişiler, kendi istekleri olsun diye etraflarına zulüm ederler

Allah'ın işleyişinde ilim ve kudret vardır.

Allah her şeyi ilim ve kudretiyle gerçekleştirir.

Onun için cebbar esmâsını, zorba, zorbalık olarak değerlendirmek hiç doğru değildir.

“El Cebbâr” esmâsı gönüllerinde tecelli eden kimseler:

İlim yolunda, mesleki alanda azimlidirler, gayretlidirler, çalışkandırlar.

Bir şeyi çözmede zekidirler, çözüm bulmada pratiktirler.

Toplumun, ailenin, birliğini oluşturmada güçlüdürler.

Sıkıntıları sona erdirmede azimlidirler.

Zalimliği önlemede kararlıdırlar, planlarla hareket ederler.

İkna kabiliyetleri güçlüdür.

Rahmete kapı açan kimsedirler.

Yeni bir şeyi oluşturmada, yeniden düzenlemede, güzel şeyler ortaya koymada güçlü olduklarını gösterirler.

EL KAHHÂR

Kahhâr القهّار Mutlak galip olan, her şeye tecellileriyle hâkim olan, sımsıkı tutan, boşluk bırakmayan,

“El Kahhar” esmâsı, “El Hasîb esmâsı ile iç içedir.

Nasıl ki tüm hücreler, tüm atomlar sımsıkı birbirine kenetlenmiş hâlde ise, tüm Evren de böyledir.

İşte, hücrelerin ve atomların birbirine sımsıkı bağlılığı “El Kahhâr” esmâsıdır.

Allah, bütün Evren'i, cümle vücûdları, vücûdlardaki tüm nitelikleri "El Kahhâr" esmâsıyla sımsıkı tutar, bütünlük içinde hareket ettirir.

Allah, "El Kahhâr" esmâsıyla, varlığa ve varlıktaki işleyişe, varlıktaki sıfatlara, vücûdlara hâkimdir.

Yûsuf Sûresi 39: "Allah el vâhıd el kahhâr."

Meâli: "Allah her yerden tekliğini gösterir, her şeye mutlak hâkimdir."

Sad Sûresi 65: "Kul innemâ ene munzirun ve mâ min ilâhin ilallahul vâhıdul kahhâr."

Meâli: "De ki: Ben sadece hakikatlere çağrı yapan bir uyarıcıyım. Hiçbir ilah yoktur, ancak bir olan, bütün her şeyi tecellileriyle sımsıkı tutan Allah vardır."

Kur'ân'ı incelediğimiz zaman anlıyoruz ki, "Kahhâr" kelimesi, Allah'ın varlıktaki niteliklerine mutlak hâkimiyetine işaret eder.

Yâni Allah, her varlığı, varlığın kendinde olan nitelikleriyle sımsıkı tutar, hiçbir niteliğin o vücûddan ayrılmasına, uzaklaşmasına, kopmasına izin vermez.

Yâni Allah her şeye, "El Kahhâr" esmâsıyla mutlak hâkim olandır.

Bir atom düşünelim, atomun içinde ve çevresinde olan, nötron, proton, elektronlara sımsıkı hâkimiyet "El Kahhâr" esmâsıdır.

Atomlara olduğu gibi, onları oluşturan ve onlardan oluşan her şeye, mutlak hâkim olan Allah'tır.

Bir göz düşünelim; gözün atom atom, hücre hücre oluşması ve gözün tüm hücrelerinin sımsıkı tutulması, "El Kahhâr" esmâsıdır.

Ve göze verilen "Gör" emri ve gözün bu emre mutlak olarak uyması, "El Kahhâr" esmâsının tecellisi iledir.

"El Kahhâr" esmâsı çeken kişi, Allah'ın varlıktaki hâkimiyetinin nasıl olduğunu, ince ince öğrenmeyi talep ediyor demektir.

“El Kahhâr” esmâsı, gönlünde tecelli eden kişi:

Merak saldığı bir ilimde derinleşir ve o ilme sıkı sıkıya sarılır, o ilme odaklanır.

O ilimden akan bilgilere vâkıf olur

Ve o ilim onu makamlara getirir ve o kişi çevresinde etkili olur ve o kişi çevresine, ilmin gelişmesinde yol gösteren olur.

“El Kahhâr” esmâsı, “Emrolunduğun gibi dosdoğru ol” âyetinin gönülde tecelli etmesine vesile olur.

Kahr kelimesi de buradan gelir, sımsıkı sarılmak, kaçacak yer kalmaması,

Erzurumlu İbrahîm Hakkı hazretlerinin şu dizeleri, bazı incelikleri açıyor

“Nârın da hoş, nûrun da hoş,

Kahrın da hoş, lütfun da hoş.”

Nûr varlığın öz boyutudur, nâr ise varlığın değişen boyutudur.

Yâni nûr doğuş ise, nâr ölümdür.

Kahr, hakikatlerin sımsıkı tutulmasıdır, gizliliğidir.

Lütûf ise, varlıktan akan hakikatlerin kapılar açmasıdır.

Allah, gönlü kirli olana, “El Kahhar” esmâsıyla hakikatlerini bahşetmez, hakikatlerini sımsıkı tutar, o kişiye nasip etmez.

Gönlü temiz olan, teslimiyet içinde olan ise, “El Lâtif” esmâsıyla lütûflardan nasiplenir.

Dünya boyutuna esir olan, dünyanın makamına, şöhretine, malına mülküne sımsıkı bağlanan kimsenin gönlü ise, hakikatlere kapı açamaz, çünkü o kişi dünya kapılarına sımsıkı bağlanmıştır.

Gönlünde, hakikatlere sımsıkı bağlanan kimse ise, dünyada yaşam boyutunda sorumluluk nedir onu bilir ve ona göre yaşar ve o kişi, asla dünya boyutuna esir olmaz.

EL HAKK

Hakk الحقّ Rûh, gerçek, hakikat, üflenen rûh boyutu.

Toplumda hep, Hakk, Râb, denildiği zaman Allah diye bahsedilir.

Peki, nedir, “Hakk, Râb, Allah” inceliği?

Râb konusunu, “Râb” esmâsı boyutunda açıklamaya çalışacağız.

Hakk; her varlıktaki ve her kişideki “Rûh” boyutudur.

Allah, bütünlük boyutudur, cümle âlemin, evveliyle, âhiriyle, zâhiriyle, bâtınıyla cem boyutudur.

Allah kelimesinin, İbrânice karşılığı “Hû” dur.

Hakk kelimesi de buradan gelir.

Bir damla suya “Hakk” dersek,

Deryaya “Hû” “Allah” denilir.

Bir tohum düşünelim, tohumun içinde ağacın görünmeyen tüm boyutu “rûh-mânâ” yâni “Hakk” boyutudur.

İşte tohumun özündeki, Allah’ın kimliğine “Hakk” denir.

Hakk-Hâkka Sûresi: “ اَلْحَاقَّةُ, مَا الْحَاقَّةُ, وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ”

“El hâkkah, ma el hâkkat ve mâ edrâke mel hâkkat.”

Meâli: “Hakikat. Nedir hakikat? İdrak ettin mi nedir hakikat?”

Hakk: “Rûh” sırrıdır.

Tohumun özünü “Hakk” boyutu olarak düşünelim.

Tohumdan açığa çıkan tüm ağacı ve ağacın her şeyini “Hakikat” boyutu olarak düşünelim.

Cümle âlem, rûh boyutundan gelir, açığa çıkan tüm varlık hakikatleri, yâni gerçekleri gösterir.

Kişinin vücûdunu tutan “Rûh” boyutu “Hakk” boyutudur.

Kişideki ve her varlıktaki varlığın özü olan rûh “Hakk” dediğimiz boyuttur.

Yâni, teni tutan can boyutu Hakk’tır

Hallacı Mansur'a bu makam zevk ettirildiğinde "Enel Hakk" dedi.

Enel Allah demedi.

Kendinin deryadan bir damla olduğunu anladı.

Deryanın damladan, damlanın deryadan ayrı olmadığını anladı.

Rûh boyutunun zevkine erdi.

Ente Hakk ise "Nûr" boyutudur, "Halk" boyutudur.

Hak, tek "k" ile yazıldığı zaman "hâk" kişinin beden, toprak boyutudur

Hâk-i beden; vücûd toprağı.

Hâk-i vatan; vatan toprağı.

Hakk, iki "k" ile yazıldığı zaman, kişideki "Rûh" boyutu anlamındadır.

Hakk, hakikat, hukuk, hâkim, hakem, hüküm, hakkani, hakan, hakir kelimeleri aynı kökten gelen kelimelerdir.

Hakir: Hakk şuurundan düşmüş anlamında kullanılmıştır.

Hakir duruma düşmek; kendindeki rûh boyutunun farkında olmadan yaşamak, ben benim egosuyla yaşamak, yâni kendine varlık nispet ederek yaşamak.

Hakikat: Hakk'tan açığa çıkan tüm sistemdir.

Hukuk: Varlığın birbiriyle olan birlik bağı, her varlığın Hakk'a ait olan bağının düzeni, nizamı.

Hâkim: Varlıktaki tüm tecellilere sahip olan.

Hakan: Her varlığa hükümleriyle hâkim olan, hükümdar.

Hacc Sûresi 6: "Zâlike bi ennallâhe huve el hakk."

Meâli: "Muhakkak ki Allah, o gerçek olandır."

Varlığın beşeri yönü "Hûve" dir.

Varlığın rûh boyutu "Hû" dur.

"Hûve" müennes boyuttur, yâni nisâ boyutudur, yâni dişil boyuttur, yâni varlık boyutudur.

“Hû” müzekker boyuttur, yâni zekr-zikir boyutudur, yâni eril boyutudur, yâni rûh, nûr boyutudur.

Yûnus Sûresi 55: “E lâ inne lillâhi mâ fîs semâvâti vel ard e lâ inne vadallâhi hakkun ve lâkinne ekserehum lâ ya’lemûn.”

Meâli: “Göklerde ve yerde ne varsa her şey Allah’ın değil midir? Tecelli eden her şey Allah’ın hakikatleri değil midir? Fakat insanların çoğu bilemiyorlar.”

İşte:

Hakk: Vücûdun rûh-mâna boyutuna denir.

Allah-Hû: Cümle kâinatın; evveliyle, âhiriyle, zâhiriyle, bâtınıyla, bütünü olan ilâhi boyuttur.

Hadîd Sûresi 3:”Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın.”

Kişideki ten şehri: “Râb”

Can şehri: “Hakk”

Cümle varlığın canıyla teniyle olan birlik: “Hû-Allah”

Her varlık Hakk’ın hakikatleridir.

Her varlığın kendinde olan tecelliler, Hakk’ın tecellileridir.

Varlık ten yönüyle de cân yönüyle de Hakk’tır.

Teni cândan, cânı tenden ayrı görmemek, er kişilerin durduğu makamdır.

“El Hakk” esmâsı gönlünde tecelli eden kimse:

Hakikatlerle bağ kurmuş kişidir, Hakk şuuruyla yaşayan kişidir.

Rûh hakikatine ermiş kişidir.

Gönlü hep Hakk ile meşgul olan kişidir.

Hep gerçeklerle hareket eden kimsedir, asılsız şeylere yönelmeyen kimsedir.

Varlığın ama beşeri yönünden, ama enfûsî yönünden oluşunu, işleyişini, nereye gidişini anlamak isteyendir.

Kâmillik makamına erer ve ebrar kişilerden olur.

EL CEMÂL EL CEMÎL

Cemâl الجمال Güzel, ulu, yüce, vahdet güzelliği, tek de tekin güzelliği

Cemâl-Cemil; güzel, ululuk, yücelik demektir.

Cemâl boyutu:

Varlığın ardındaki Hakk'ın yüzünün boyutudur.

Sûretsiz boyuttur,

Varlığı tutan Zât boyutudur.

Tüm bedenleri tutan tek vücûd boyutudur.

Varlık boyutu, Cemâl boyutunun giydiği elbise boyutudur.

Varlıktaki sonsuz güzellik, Cemâl-i ilâhiyenin güzelliğidir.

Bu güzellikleri görebilmek için, kişinin gönlü güzel olmalıdır.

Yani gönlü tertemiz olmalı, zerrece kibir, öfke, kavga, kin nefret olmamalıdır.

Allah; hikmetleriyle, himmetleriyle güzeldir.

Allah; evveliyle, âhiriyle, zâhiriyle, bâtınıyla güzeldir.

Her yer Allah'ın Cemâl-i ilâhiyesidir.

Allah: her yerden her an ulvî yüzünü gösterir.

Cemâl, vâhdette vâhdetin sırrıdır.

Rûh boyutundan, nûr boyutundan açığa çıkan güzellikler, Cemâl-i ilâhiyedir.

Cem makamı, cemâlullah makamıdır.

Cümle âlemde Allah'ın yüzünden gayrı yüz yoktur.

"Nereye dönerseniz dönün Allah'ın yüzü oradadır." âyeti buna işaret eder.

Allah'ın Cemâl-i ilâhiyesine eren kimsenin gönlü:

Yüksek bir heyecan içindedir.

Tüm vücûdunu muhteşem bir enerji sarmıştır.

Yüksek bir huşu içindedir.

Allah'ın yüzüne eren kimsenin yüzünden, huzur kendini belli eder.

EL VEDÛD

Vedûd الودود Sevginin kaynağı, sevgiyi veren, sevgiyle tutan, çocuk saflığında sevgi, saf sevgi, kirlenmeyen sevgi

Vud, mevedde kelime kökünden gelen, vedûd ve meveddet, ilâhî sevginin boyutudur.

Allah, cümle varlığı, tüm âlemi sevgisiyle kuşatır.

İnsan vücûdunda her an olan işleyiş bir sevginin sonucudur.

Bir bebeğin doğması, tohumun filiz vermesi, ağacın çiçek açması, meyvelerin oluşumu, bir kuşun ötmesi, hep bir sevginin sonucudur.

Meveddet, çocuk saflığının o saf sevgisidir.

Meveddet, hakikat kapısının açılma anahtarıdır.

Meveddet, çocuk saflığının saf sevgisine ulaşmaktır

Çocuk saflığına dönmeden, hakikatlerin arayışı başlamaz.

Çocuk saflığında olmayana hakikat kapıları açılmaz.

Hakikatlere, ancak ve ancak, atalarından gelen inanç anlayışının, yargılama, ayrımcılık, üstünlük, bâtıl bilgiler gibi olan alanlarını terk eden kimseler ulaşabilir.

Hakikatlere, ancak ve ancak çocuk saflığının, o saf sevgisini hissedenler ulaşabilir.

Hazreti Muhammed "Allah'a en yakın olan çocuklardır" demiştir.

Allah'ın egemenliğini bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez." Hazreti İsâ Markos 10: 13-16, İncil

Tekvîr Sûresi 8. âyette geçen: "Ve izel mevudetu suilet" âyeti, "Çocuk saflığında hakikati aramak" anlamındadır.

Çocuk saflığında sorgulamayan, samimi sorgulama içinde olamaz.

Çocuk saflığında sorgulamayan, hakikatle tanışamaz.

Çocuk saflığında sorgulamaya ulaşmayan, arayış nedir bilemez.

Anneden doğan çocuk, en saflığıyla gelir.

O çocukta; inanç, ibadet, ibadethane, giysi, örtü, ayrımcılığı yoktur.

O çocukta; cinsiyet, millet, meslek, ayrımcılığı yoktur.

O çocukta; kâlb kırmak, hor görmek, kibir, gurur, benlik yoktur.

O çocukta; bilmişlik, kendini yüce görmek, inancını, yolunu yüce görmek yoktur.

O çocukta; nefret, kin, intikam, düşmanlık yoktur.

O çocukta; hasetlik, fesatlık, kötülük yapmak, kötülemek, kötü söz etmek yoktur.

O çocukta; zengin, fakir, iyi, kötü, çirkin güzel gibi ayrımcılıklar yoktur.

O çocuk en saflığıyla dünyaya gelir.

O çocuk Allah'a ait olan "Vedûd" esmâsıyla gelir.

O çocuk en saflığıyla bakar, en saflığıyla davranır.

O çocuktaki bu saf sevgi, meveddet'tir.

Çocuk saflığının sevgisine "Vedûd" denir.

Allah'ın o saf sevgisine "Vedûd" denir.

Vedûd makamına eren, meveddet hâli ile yaşar ve varlığın birbiriyle olan muhabbetine şâhit olur.

Allah her varlığı "Vedûd" sevgisiyle şekillendirdi.

Her varlık birbirine "Vedûd" sevgiyle bağlıdır.

Vedûd, Muhammed boyutunun sevgisidir.

Tohumun içinde ağaç, "Vedûd" sevgisiyle tutulur.

Yaprak, dal, çiçek, meyve her biri "Vedûd" esmâsıyla tecelli eder.

Vedûd, ilâhî muhabbetullah'tır

Muhabbet makamı, Muhammed makamıdır.

Muhammed makamı, ilâhî sevgi sırrıdır.

Muhammed makamı, Tevhîd sırrıdır.

Birlik, muhabbet makamının sırrıdır.

Tüm varlık birbiriyle muhabbet halindedir.

Tüm varlık "Vedûd" esmâsıyla var olur, her varlık "Vedûd" esmâsıyla birbirine tutunur.

Hidrojen oksijenle muhabbet eder, su tecelli eder.

Toprak su ile muhabbet eder, yeşillikler tecelli eder.

Ateş her varlıkta ölçüsüyle muhabbet halindedir.

Hava her an muhabbetle eser.

Hücreler birbiriyle "Vedûd" esmâsıyla birleşir, bedenlere dönüşür.

Varlıktaki "Vedûd" esmâsını anlayan, yaşamını muhabbet içinde geçirir.

Bu muhabbet, Allah sevgisinden başka bir şey değildir.

Cümle varlık bir aşk-ı ilâhîden şekillenip gelir.

Bir aşk-ı ilâhîyle sürmektedir.

Her varlık birbiriyle meveddet halindedir.

Her varlık birbirine ulvî sevgiyle bağlıdır.

Allah'ın sevgisine ulaşmak, her şeyin o sevgiyle sarılı olduğunu hissetmektir.

Meveddet, o sevgiyi yaşantımıza geçirmektir.

O sevgiyi hisseden, kimsenin kâlbini kıramaz, hakkını yiyemez, kimse hakkında dedikodu edemez.

Meveddet, Hazreti Muhammed'in makamından sunulan ilâhî lütûftur.

O makamı hisseden, her anını Halk'ı tutan Hakk'tır sevgisiyle yaşar.

Halkta Hakk secdesiyle yaşar.

Meveddet, mü'mînlik makamıdır.

Mü'min, varlığı tutan Hakk'ı varlıkta her an seyreder.

Mü'min, ilâhî sevginin o derin hissiyle yaşar.

Kâmil kimseler, meveddet boyutunda yaşarlar.

Onlara kötülük yapılsada onlar kimseye kötülük yapmazlar.

Yûnus Emre'mizin şu şiiri, meveddet boyutundan gelen bir sesleniştir.

Döğene elsiz gerek

Sövene dilsiz gerek

Derviş gönülsüz gerek

Sen derviş olamazsın

Derviş olmanın yolu, meveddet boyutunu hissetmektir.

Derviş olan, kimseye kırılmaz, kimseye gönül koymaz.

Çünkü derviş bilir ki, her varlığın ardında varlığın sahibi vardır.

O sahip de, zâtı mutlak olan Allah'tır.

Kamil kimselerin, "İncinsen de incitme sözü" derviş sırrına işarettir.

Meveddet halinde yaşayanlar, hep huzur içindedirler.

Allah her varlıktan sevgisini gösterir, bu sevgiyi anlayan her varlığa vedûd boyutunun hissiyle yaklaşır, yani sevgiyle yaklaşır.

Neyi seversek sevelim, Allah sevgisiyle sevmemiz gerekir.

Çünkü her varlığı şekillendiren, her varlığı kuşatan sadece Allah'tır.

Allah'ın sevgisini unutup dünya malına mülküne, ya da bir kimseye ulvîyet verip sevmek, Allah'a ortak koşmaktır.

Bir kimseye, Allah'ı bırakıp ona yücelik vererek sarılmamalıyız.

Allah'ın dostluğunu çok iyi anlamalıyız, onun sevgi boyutunu çok iyi anlamalıyız.

Bakara Sûresi 165. âyet buna çok güzel bir örnektir.

Bakara Sûresi 165: "Bazı insanlar bazı kimselere sarılırlar, Allah'ı sever gibi onları severler, Allah'ın yanında onlara bir yücelik verip, eş koşarak onları severler. İmanlarında güçlü olan kimseler ise Allah aşkıyla yaşarlar. Zalim olan kimseler; eğer hakikatleri bilip görenlerden olsalardı, bir sıkıntı görseler bile, elbette bütün her şeydeki kuvvet sahibinin Allah olduğunu bilirler ve Allah'ı anlayamayanların daha fazla sıkıntılarda kaldığını anlarlardı."

Her varlıkta vedûd boyutunu görebilirsek, yâni her varlığın ilâhi bir sevgiyle kuşatıldığını anlayabilirsek, her şeye Allah sevgisiyle yaklaşırız.

Allah için severiz, Allah için koşarız, Allah için gayret gösteririz.

Çünkü artık biliriz ki, bir kula koşmak, yardım etmek, onu sevmek Allah'a koşmaktır, Allah'a yardım etmektir, Allah'ı sevmektir.

Âyette belirtildiği gibi, bir kimseye Allah'ı unutup, ona yücelik vererek sevmeye kalkarsak, bu Allah'ın sevgisiyle sarılmak değil, kendi hevâmıza göre sarılmak olur.

Bu kimse, anne babamız da olabilir, çocuklarımız da olabilir, eşimiz, ya da sevgilimiz de olabilir, mürşidimiz de olabilir, mesleğimiz de olabilir.

Sevgi, Allah sevgisiyle olmalıdır.

Allah sevgisiyle sarılanın sevgisi gerçek sevgidir.

Hevâsına göre sevmek, sevmek değildir, çıkarına göre hareket etmek demektir.

Hevâsına göre sevgi gün gelir biter, hatta düşmanlığa dönebilir.

Bir kişi biriyle evlendiğinde, aşk sevgi sözcüklerini dilinden düşürmeden onunla evleniyor.

Ama gün geliyor kâlbler kırılarak, birbirlerine hakaretler edilerek, en ağır sözler söyleyenerek ayrılınıyor.

Demek ki bu evlilik, hevâsına göre, çıkarına göre oldu.

Eğer gerçek bir aşk olsaydı, sevgi saygı asla bitmezdi, ayrılık olsa bile, güzellikle olurdu, koruyuculukla olurdu, helalleşerek olurdu.

İşte onun için, vedûd esmâsı boyutu ilâhi sevgi boyutudur.

Masum, saf, tertemiz sevgi boyutudur.

“El Vedûd” esmâsı gönlünde tecelli eden kişi:

Çocuk saflığının sevgisiyle hareket eder.

O sevgi tüm ilâhi lütûflara kapı açar.

Ayrımcılık yapmaz, yargılama yapmaz, kibir, gurur, benlik, bilmişlik, üstünlük hallerine düşmez.

Kin, nefret, öfke, kavga, halinde olmaz.

Cümle varlığa Hakk sevgisiyle bakar, Hakk sevgisiyle davranır.

EL MUCÎB

Mucîb المجيب Gerekli olan, icâp eden, her varlığa tecellileriyle icabet eden, lazım olan, uymak, teveccüh

Mucîb kelimesi, icab, icabet kelime kökünden gelir.

İcab: Gerekli olan, lazım olan, uygun olan, uymak, teveccüh etmek, anlamlarına gelir.

Allah, kendinden var ettiği her varlığa uygun olan şekli verir ve ona uygun olan niteliklerle onu ihata eder.

Allah tecellileriyle anında kuluna icabet eder.

Vücûdda ki her hücreye, her dokuya gerekli olan şeyler, kan dolaşımı sisteminden lazım olduğu kadar alınır.

Nasıl ki insana nefes lazım ise, soluduğumuz her nefes anında bize icabet eder.

Ciğerlerimiz gerekli olan havayı alır, ne fazlasını alır, ne de azını, akciğerimize ne kadar hava gerekliyse, o kadar hava ciğerlerimize icabet eder.

İnsan dönüp vücûduna baktığı zaman, vücûdunun çalışması için lazım olan değerlerin akışını görebilmelidir.

Bakara Sûresi 186: "Ve izâ seeleke ıbâdî annî fe innî karîb ucîbu daveted dâi izâ deâni fel yestecîbû lî vel yuminû bî leallehum yerşudûn."

Meâli: "Kullarım sana beni sorduklarında; elbette ben onlara yakınım, beni aradıkları zaman, arayanın arayışına her an cevap veririm. Artık onlar bana icabet etsinler ve bana iman etsinler. Umulur ki onlar hakikatlere ulaşırlar."

Bakara Sûresi 186. âyeti incelediğimiz zaman anlıyoruz ki, Allah her an bizlere icabet ediyor, cevap veriyor, bizlerin vücûdundan bizlere sesleniyor.

Aldığımız her nefes bunun en güzel göstergesidir.

Yeter ki kişi, Allah'a icabet etsin.

Kendi hevâsında kalan, bâtıl şeylerle hareket eden, Allah'a icabet etmemiştir.

İnsanın Allah'a icabet etmesi, kendi vücûduna dönüp, içsel bir yolculuk yapması iledir.

İnsan, eşya boyutunda kalmamalıdır.

Eşyanın hakikatini aramalıdır ve eşyanın geldiği kaynağı düşünmelidir.

Bu kaynak insanın kendi özüdür.

Allah insana şah damarından daha yakındır.

Hûd Sûresi 61: "İnne Râbbî karîbun mucîb."

Meâli: "Muhakkak ki sizi vücûdlandıran her an sizinle olandır."

Âyette belirtildiği gibi, insanı vücûdlandıran, insanın vücûdunda her an ona icabet eder, her an onunladır.

Saffat Sûresi 75: "Ve lekad nâdânâ nûhun fe le nime el mucîbûn."

Meâli: "Doğrusu Nuh bize yöneldi, sonra da bize güzelce icabet eden oldu."

İnsanın Allah'a güzelce icabet etmesi, düştüğü günahları terk etmesi ve kendine varlık nisbet etmemesi ile mümkündür.

Fenâfillah makamı, insanın Allah'a güzelce icabet etmesidir.

Kişi, kendine varlık nisbet ederse, "Ben benim" egosuna düşer ve o kişi, hevâsına icabet eder.

Allah'ın kişiye, kendi vücûdundan her an icabet ettiğini anlaması gerekir.

Her kişi kendine sormalıdır:

"Ben, Allah'a mı icabet ediyorum, dünya boyutuna mı icabet ediyorum" diye.

"Ben, beni ve varlığı yaratan Allah'a mı icabet ediyorum, yoksa hevâma mı icabet ediyorum" diye.

Kişi dünya çıkarının, malın mülkün, şöhretin peşinde koşuyorsa, o kişi dünya'ya icabet ediyordur.

Câsiye Sûresi 23- "E fe reeyte men ittehaze ilâhehu hevâhu ve edallehu allâhu alâ ilmin."

Meâli: "Hevâsını ilâh edinen kimseyi gördün değil mi? O, Allah'ın ilmini bırakıp kendi cehâlet anlayışına sapandır."

Hevâ: Düşmek, meyletmek, keyfine çıkarına göre hareket etmek, kendi egosu için hareket etmek, bencil arzularına meyletmek, demektir.

Hevâsına icabet eden, Allah'ın ilmine icabet etmez.

Allah'ın ilmine icabet etmeyen, kendi cehâlet anlayışına sapar.

Ama kişi, varoluşu düşünüp görünen varlığın işlevselliğini ve geldiği kaynağı düşünüyorsa, Allah hakikatini aramaya başlamış demektir, Allah'a icabet etmeye meyletmiş demektir.

Kişi, ilmi olarak hareket edip, kendi vücûdunun aslını anlama yolunda samimiyetini gösteriyorsa, icabet etmek nedir anlayacaktır.

Kişi, öncelikle ilme icabet etmelidir.

Bâtıl bilgilere icabet eden, Allah hakikatine eremeyecektir.

İşte kişi, her zaman: "Ben neye icabet ediyorum" diye sormalıdır.

Allah kuluna her an, tecellileriyle icabet ediyorsa, bu icabet iyi bilinmelidir.

Kişi toplumda kimlere icabet ediyor, kimlerin peşinden gidiyor bunları hep düşünmelidir.

"El Mucîb" esmâsı gönlünde tecelli eden kişi, her an Allah'a icabet eder.

Bulunduğu her yerde, varlığın ardında olanı bilerek hareket eder.

Mü'minler, Allah'a icabet edenlerdir.

Onlar Allah'tan emindirler, varlığın özünün O olduğunu bilerek yaşarlar.

Allah'a icabet edenler, paraya, mala, mülke, makama asla esir olmazlar.

"El Mucîb" esmâsı çekmek:

"Allah'ım her an sana icabet içinde yaşayayım, yaptığım her şeyde gücünle bana yardım et ya Râbbi" demektir.

Allah kulunun duasına her an icabet eder.

Çünkü o dua anında insanın beynine yazılır ve o beyin karşılık bulmak için yollar açar.

Yeter ki dua eden kişi, samimi olsun, gönlü tertemiz olsun.

EL MÜRÎD

Mürîd موريد İrâde eden, isteyen, varlığın var oluşundaki irâde sahibi

Murîd: İrâde eden, irâdesini gösteren, irâde sahibi demektir.

İrâde etti, varlığı var eyledi, cümle varlık onun irâdesiyle şekil buldu, belli bir zaman dilimi içinde yaşam buldu.

Varlığın var oluşundaki, sıfatlardan biri" İrâde" sıfatıdır.

İrâde; misal vermek gerekirse, tohumdaki ağacın zâhire çıkma muradıdır.

Bu Evren'in var oluşu ve her bir varlığın varoluşu, Allah'ın var etmedeki sıfatlarından biri olan "İrâde" sıfatının tecellisidir.

Evren'in var edilmesindeki istek Allah'a aittir.

Bu istek irade sıfatıdır, bu sıfatın sahibi de Mürîd'dir.

Yâ-Sîn Sûresi 82: "İrâde"

Burûc Sûresi 16: "İrâde"

Ya-Sîn Sûresi 82: "İzâ erâde şeyen en yekûle lehu kun fe yekûn."

Meâli: "O, bir şeye irade ettiği zaman, ona ol der, böylece olur."

Burûc Sûresi 16: "Faâlun limâ yurîd."

Meâli: "Fail olandır, varolan her şey O'nun iradesindendir."

Kur'ân'ı incelediğimizde görüyoruz ki murîd: Allah'ın varlığı var etmede ki murâdıdır, isteğidir.

Külli irâde, cüzi irâde denilen hakikat, ama zerrenin ama Evren'in Halk edilişindeki irâde Allah'a aittir.

Kül, bütün demektir.

Cüz, zerre, parça demektir.

Yâni bütünü de yaratan Allah'tır, zerreyi de yaratan Allah'tır.

Misal vermek gerekirse:

Kişinin vücûdundaki, ama bir hücrenin ama tüm vücûdun tamamının yaradılışındaki ve çalışmasındaki irâde Allah'a aittir.

Bir tek varlığın da tüm Evren'in de yaratılmasındaki ve işleyişindeki irâde Allah'a aittir.

İşte Mürîd; varlığın varoluşundaki ilâhî istektir.

Mürşîd ise; açığa çıkan varlıkta, varlığın sahibinin kendini ilmen ispat etmesidir..

Allah kendini "Mürîd" ismiyle açığa çıkarır.

Allah kendini "Mürşîd" ismiyle ispat eder.

Halk arasında mürşîd denilen, irşâd yolunu gösteren demektir.

Allah, var edilen her şeyden irâdesini gösterir, var edilen her şeyden kendini ispat eder.

İlm-i Tevhîd yolunda mürîd olmak, kendini bilmeyi istemektir, Allah hakikatini anlamayı istemektir.

Bir mürşide mürîd olmak, bir öğretmenden ilim öğrenmeyi istemektir.

O ilimle kendini bilmeyi istemektir.

Bir mürşide, mürîd olmak; ancak ve ancak kendini hazırlamakla mümkündür.

Edep bulmayınca, sırlar sunulmaz.

Bir mürşidin elinden tutabilmek, ondan İlm-i Tevhîd dersleri taleb edebilmek için, kişinin aklı ve gönlü hazır olmalıdır.

Nasıl ki hazır olmayan bir toprağa ekin ekilmezse, hazır olmayan kişinin gönlüne, İlm-i Tevhîd dersleri sunulmaz.

Hazır olmayana, yol açılmaz, ilim sunulmaz.

Kişinin kendini hazırlaması için şunlara dikkat etmelidir:

Dilini tutmalı, bilmiyorum demelidir.

Kimseyi kınamamalı, yargılamamalı, bilmişlik yapmamalıdır.

Sesini yükseltmemeli, sorulan bir şeye cevap vermeye kalkmamalıdır.

Asla yalan söylememeli, hurâfelerle ilgilenmemelidir.

İlimden asla ayrılmamalıdır.

Asla haram yememeli, kimsenin hakkına girmemelidir.

Kimseye kötü, olumsuz sözler etmemelidir

Kötü, olumsuz şeyler asla düşünmemelidir.

Dedikodu yapmamalı, kimseyi çekiştirmemelidir.

Kimseye öfkelenmemeli, kin, nefret, kavga gibi düşünce ve duyguları yok etmelidir.

Yaptığı hataları anlamalı, o hatalara bir daha dönmemelidir.

Kendine yapılanları affetmelidir, asla içinde öfke taşımamalıdır.

Kimseyi övmemeli, kimseye sövmemelidir.

Kimsenin ibadetine, inancına karışmamalıdır.

Kimsenin inancına, ibadetine, ibadethanesine hor bakmamalıdır.

Kimseyi küçük görmemeli, kimseyi yüce görmemelidir.

İnsanları, renklerine, milletlerine, cinsiyetlerine, mesleklerine, bölgelerine, makamlarına göre ayırmamalıdır.

Tüm varlığa kendisi gibi bakmalı, bir kul olarak bakmalıdır.

Kalp kırmamalıdır, incitmemeli, incinse de incitmemelidir.

Kimseyi aldatmamalı, asla çalmamalı, asla birine ait olan mala mülke göz dikmemelidir.

Hasetlik, fesatlık yapmamalıdır.

Gurur, kibir içine düşmemelidir.

Kimseyle tartışmamalı, inat etmemelidir.

Kimseye kötü isim, kötü lakap takmamalıdır.

Gücün yettiğince ihtiyacı olana yardım etmelidir.

Yaptıklarını anlatmamalı, kendi sırlarını ve başkalarının sırlarını saklamalıdır.

Dengeli beslenmeli, israf etmemelidir.

Çok çalışmalı, tembel olmamalıdır.

Eğitime, anlamaya, sormaya, araştırmaya meyilli olmalıdır.

İnsanları dinlemelidir, onların bilgilerine, düşüncelerine saygılı olmalıdır.

Bilgisi olmadığı şeyler hakkında konuşmamalıdır.

Anne babana, insanlara, çevresine iyi davranmalıdır.

Suratını asmamalı, böbürlenerek yürümemelidir.

Hep tevazulu olmalıdır.

....

....

Kişi bunları yapabilirse, edep dairesine girmiş olur, işte o zaman kişi mürîd olmaya hak kazanır

Ve ona İlm-i Tevhîd dersleri tebliğ edilir.

Onun için kâmil kimseler, "Edeple gelen lütûf bulur" demişlerdir.

Bir yola adım atabilmek için, o yola layık olmak gerekir, o yolu hak etmek gerekir.

Bir öğretmenden eğitim bulabilmek için, öncelikle o öğretmenin gönlüne girebilmek gerekir.

Çünkü o öğretmen de bir zaman önce bu yollardan geçti, talebe oldu.

"El Mürîd" esmâsı gönüllerinde tecelli eden kişiler:

Kendilerini bilmeye ve varlığın varoluşunu anlamaya isteklidirler.

Onlar varlığı heyecanla seyrederler, varlığın oluşumunu, yaşamlarını incelerler, bir çiçeğe bile bakarken her şeyi unuturlar, bir kuşu bile seyrederken heyecanlanırlar.

Onların öğrenme istekleri çok yüksektir.

EL ZÂHİR

Zâhir الظاهر Görünen, âşikar, apaçık olan, sûret elbisesi giyen

Hadîd Sûresi 3: "Hû el Zâhiri- zâhir O'dur-görünen O'dur."

Görünen O'dur, yâni zâhir olan Allah'tır.

Allah zâhirdir, yâni görünür ne demektir?

Allah hangi boyutuyla görünür?

Allah, insanın kendinden ve her varlıktan her an apaçık görünür.

Bir tohumu düşünelim; tohumun içinde ağaç vardır, ama görünmez.

Tohum yarılıp, filizden ağaca akış başlayınca, tohumun içindeki zâhire çıkmış olur.

İşte, Allah'ta kendinde idi, kendinden kendini zâhire çıkardı.

Bu görünen âlem, onun apaçık zâhire çıkmış boyutudur.

Fakat bu görünene Allah demek, Allah'ı görünene kayıt etmek demektir.

Allah'ın, evvel yönü, âhir yönü, zâhir yönü ve bâtın yönü vardır.

Bu dört boyutu anlamak, Allah hakikatine ermektir.

Bu görünen âlem O'nun "El Zâhir" esmâsının tecellisidir.

Bu âlem; görünen, görünmeyen, Evvel, Âhir yönüyle O'ndan başka bir şey değildir.

Varlığın sûret boyutu, O'nun Zâhir boyutudur.

Zâhir boyutunda her an bir değişim vardır.

İşte Allah "El Zâhir" esmâsıyla her an görünmektedir, her an tecelli etmektedir.

O'nun zâhir boyutuna; beşer denilir, sûret denilir, Dünya denilir, Evren denilir, tecelliler boyutu denilir.

Zâhir boyutunun içinde, Bâtın boyutu vardır.

Bu boyutlar Evvelden Âhire her an akar durur.

İşte özden açığa çıkmış boyuta zâhir boyutu denir.

Tohumun özünden açığa çıkana ağaç denildiği gibi…

Allah "El Zâhir" esmâsıyla kendini zâhir eyler.

Allah "El Zâhir" esmâsıyla kendini aşikâr eyler.

Allah “El Zâhir” esmâsıyla kendinde olanı ifşâ eyler.

O’nu gören de O’dur.

Aynada kişinin kendini gördüğü gibi…

Allah varlık aynasından her an kendini görür.

Gizli hazine idi, Zâhir olmak istedi

Allah kendi özünden, kendini Halk eyledi.

Beşer denen âlemde, Zâhir oldu göründü.

Kendinde ne var ise, onu aşikâr eyledi.

Zâhire ibretle bak.

Görünen nedir? Bir düşün!

Görünen ne olabilir? Bir düşün!

Seni tutan, varlığı tutan ne olabilir? Bir düşün!

Sakın kalma sûret boyutunda.

Sakın sûretin hevesine düşme.

Dünya hevesi seni dünyaya esir eder.

Aşk-ı İlâhî’ye ulaşırsan Dünya’ya aşkla bakarsın.

Çünkü bilirsin ki Allah vechîni, varlık yüzünden gösterir.

Toplumumuzda, bazı inanç toplulukları, talebelerine Dünya cifedir diye bahsediyorlar. Bu yaklaşım doğru değildir.

Dünya yani varlık sistemi, Allah’ın tecelli tezâhürüdür.

Dünyaya cife diyenler, varlık yüzünden Hakk’ın vechîni görselerdi, bayılıp düşerlerdi.

Sûretin ardını görenler, hep kendilerinden geçtiler.

Kendi vücûdunu ve varlığın vücûdunu tutana teslim olanlar, O’na gark oldular.

Hakk’ı bilmek istersen, görünen varlığı bir kapı bil, gir o kapıdan içeri.

Hakk’ı bilmek istersen, dön kendine beden kapından gir içeri.

İçeri adım atan, bilir ki zâhir de O’dur.

Bilir ki ten cândan ayrı değildir.

Ten elbisesi de cân elbisesi de O'dur.

Perde görme varlığı, bil ki perde de O'dur.

Senin yolunu kesen, bil ki senin kendinsin.

Bil ki hevânda kalmandır.

Bil ki kibrinde kalmandır.

Bil ki kendini varlıktan ayrı görmendir.

Düştüğün kibri anla ve dön.

Kendine nispet ettiğin o zanlarından kurtul.

Kalma sûret boyutunda, sûretin ardına bak.

Vücûdunun sahibini vücûdunda gör.

Kendinde Hakk'ı gören, her varlıkta görmez mi hiç!

Kendinde Hakk'a gark olan, her varlıkta Hakk'a gark olmaz mı hiç!

Öyle bir aşkı hisset ki, vücûdunu unut.

Öyle bir aşkı hisset ki, dünya hevesinden kurtul.

Ve öyle bir aşkla hisset ki her baktığın yer O'nun vechî olsun.

Dünya bir bahçe her varlık bir gül olsun.

Her varlıktan gelen koku, O'nun kokusu olsun.

Bil ki, sende ve cümle varlıkta olan O'dur.

Varlıktan zâhir olan O'dur.

Aşk'ı gönlünde hissedersen, cümle âlem bir pazar olur sana.

Bilirsin ki, pazar da O'dur, pazarcı da O'dur.

Sen bir saraysın, vücûd sarayında sultan O'dur.

Saray da O'dur, sarayın sultanı da O'dur.

Zâhir olan hep O'dur.

Her yeri saran, her yerden kendini gösteren O'dur.

Uzakta değil hep görünen O'dur.

Bir yerde gizli değil, her an aşikâr olan O'dur.

EL SELÂM

Selâm السلام Arındıran, sulh, barış, esenlik kaynağı, selamete ulaştıran, huzur veren, huşu veren, hayrı sunan,

Selâm kelimesi, "Slm" kelime kökünden gelir.

İslâm, Müslüman kelimeleri buradan gelir.

Selamete çıkmak kelimesi de buradan gelir.

Selamete çıkmak, huzura ulaşmak, gönlü hoş olmak, huşu bulmak anlamlarına gelir.

Slam, İslâm, Seleme; selamete ermiş, huzura ulaşmış, sulha ulaşmış demektir.

Yûnus Sûresi: "Ve Allâh yed'û ilâ dâris selâm."

Meâli: "Allah selam yurduna davet eder."

Ve Allâh yedu: Allah, davet, çağrı,

İlâ dar: Yurt, oda, bulundukları yer, konak, o halde olmak,

El selam: Barış, huzur içinde olmak, selamet,

Selâm yurdu, İslâm hakikatidir.

İslâm:

Kendi vücûd hakikatini idrâk etmiş, vücûdunun sahibine teslim olmuş, bu teslimiyet sonrası huzura ulaşmış demektir.

Kendini, yaratıcısı olan Allah'a teslim etmiş demektir.

İçsel kavgalarını bitirmiş, ilâhî huzura ulaşmış demektir.

İslâm'a ermek, ilmi ve gönlü bir eğitimle mümkündür.

İnsan dil ile, ben Müslümanım demekle Müslüman olmaz.

İslâm makamına ermeden, Müslüman olunamaz.

İslâm makamına giden yolun basamakları şunlardır:

1- Merak ve sorgulamak.

2- Aktarılan asılsız bilgilerden kopmak.

3- Tövbe edip, edebe ulaşmak.

4- İlimle hareket etmek ve varoluşu ilimsel olarak incelemek

5- Tefekkür etmek ve şâhit olmak.

6- İman makamına ermek, yâni mü'min olmak, yâni emin olmak.

7- Allah hakikatine ermek, O'nun her yerden kendini zahir ettiğini anlamak.

8- Sâlih amele ulaşmak.

Sâlih amel İslâm makamıdır.

İslâm makamına eren, İslâm şuuru üzere yaşar, işte bu şuur üzere yaşamaya da "Müslümanlık" denir.

Teslim kelimesi de, İslâm kelimesinden gelir.

Teslim; İslâm makamına ulaşmış, İslâm makamına ermiş, demektir.

Müslüman; ulaştığı İslâm makamının şuurunu yaşantısında geçirmiş demektir.

Merak ve sorgulamak, kişinin görünen varlığın hakikatini anlama isteğidir.

Meraklı ve sorgulayan kişi; hem gördüklerini anlamak için sorgular, hem de duyduklarını sorgular.

Merak ve sorgulamak için; atalardan gelen bâtıl olan inançsal kayıtlardan, emirlerden, korkulardan, dünya esaretinden kurtulmak, bilmişlik egosundan sıyrılmak şarttır.

Merak ve sorgulamanın saflığına ulaşmak için, Tövbenin hakikatine ermeli ve edeb ile hareket etmelidir.

Tövbe; yaptığı hataları anlayıp, bir daha o hatalara dönmemek demektir.

Edeb; kimsenin kâlbini kırmamak, dilini tutmak, sabretmek, kimseye zarar vermemek ve ilimden ayrılmamak demektir.

Varoluşu anlamak için ilim şarttır.

EL KEBÎR- EL EKBER- EL MÜTEKEBBİR

Kebîr الكبير Varlığın ve varlıkta olan her nitelik niceliğin tek sahibi, ekber olan

Mütekebbir المتكبّر Ekber olan, yüce olan, fiiliyle, sıfatıyla, Zâtıyla yüce olan

Kebîr, ekber, ekberiyet, mütekebbir, kibir, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Kebîr-Ekber; yüce, ulvî, yüceliği kelimelerle anlatılamaz demektir.

Her varlıkta yüce olan Allah'tır, Allah yüceliğini varlıktaki tecellileri ile gösterir.

Açığa çıkan her varlık, içiyle dışıyla bir yüceliği gösterir.

Her varlığın çeşit çeşit olması, her varlığın vücûdunda bir işleyişin olması, kebir olan Allah'ı gösterir.

Hiçbir varlık kendini var edemez, kendine şekil veremez, kendi vücûdunda olan işleyişi yapamaz.

Bunlar hep ekber olan Allah'ın tecellileridir.

Kibir de aynı kökten gelen kelimedir.

Eğer kişi kendine yücelik isnat ederse, kibre düşer, yâni Allah'a ait olan yüceliği kendine isnat etmiş olur.

Kibir: Kendisini üstün, farklı, yüce, seçilmiş, şanlı, şerefli, zengin, gösterişli görme düşünceleri ve o düşüncelerden doğan hâllere denir.

Yâni kısacası, kendini üstün-yüce görüp başkasını küçük görme durumudur.

Kibir: bir kişiyi ya da bir varlığı küçük görmek, onu aşağılamak, onu önemsememektir

Kibre düşen kimse; varlığın sûretini görür, sîretini göremez

Yâni varlığın dışını görür içinde olan Zâtı göremez

Kibir ehli, kendini büyük görendir

Kibir ehlinin imanı yoktur, şeytan ondan olur.

İşte yüce olan Allah'ın yüceliğini kendinde ve varlıkta göremeyip, bu yüceliği kendine nisbet eden kişi, kibre düşmüş olur.

Kibir kendini yüce görmek demektir.

Kabir de aynı kökten gelir.

Her kişinin bedeni bir kabirdir, o kabirlerde diriliğe eremeyen ölü gelir ölü gider.

Tüm vücûd kabirlerinde yüce olan Allah'tır.

İnsanın vücûdu toprak boyutu olduğu için kabir olarak da belirtilmiştir.

Ezanda okunan, ilk dört ve sonraki iki "Allâh-ü Ekber" Allah'ın yüceliğine işaret eder.

İlk dört Allâh-ü Ekberî incelersek:

"Allâh-ü Ekber"

"Allâh-ü Ekber"

"Allâh-ü Ekber"

"Allâh-ü Ekber"

Ekber: Yüce olan, anlamında kullanılan bir kelimedir.

Genelde "Allâh-ü Ekber" Allah en büyüktür, diye meâl edilir.

Bu pek gönüle uymuyor.

En büyük dersek, bunun küçüğü de mi var? gibi bir kıyaslama içine düşülebilir.

"Allâh-ü Ekber": Ekber olan, yüce olan, her varlıkta, cümle âlemde yüceliğini gösteren Allah'tır, demek daha gönüle uygun düşüyor.

Peki, ezanda ilk başta, neden 4 kez "Allâh-ü Ekber" deniyor.

3 değil ya da 5 değil neden 4?

İlm-i Tevhîd derslerinde, Allah'ın varlıktaki dört boyutunun yüceliğine işaret edilir.

Bunlar nedir dersek?

1-Varlıkta ki sesleniş, nefes, frekans, tını, dediğimiz zikrAllah boyutudur.

Her varlıktan her an seslenen Allah'tır.

Allah zikriyle yücedir

2-Her varlıktaki fiil boyutudur.

Her varlıkta her an hiç durmadan fiiliyle fâil olan Allah'tır.

Allah fiiliyle yücedir.

3-Her varlıktan her an sıfatlarıyla tecelli edip duran Allah'tır.

Allah sıfatlarıyla yücedir.

4-Her varlığı zâtı ile tutan Allah'tır.

Zâtı mutlak olan, Zâtıyla yüce olan Allah'tır.

Allah zâtıyla yücedir.

İlk dört dersin şuhûduyla, bu kâinatta ve her varlıkta her an yüceliğiyle tecelli edenin Allah olduğuna işaret edilir.

Ezanda "Lâ ilâhe İllAllah"dan önce okunan, iki kez söylenen, "Allâh-ü Ekber" hakikati ise: Hakk ve Halk boyutları seslenişin sırrıdır.

Hakk cihetiyle ve Halk cihetiyle cümle âlemi ihâta eden Allah'ın yüceliğidir.

İsrâ Sûresi 111: "Ve kebbir-hu tekbir."

Meâli: "Ve O'nu O'nun yüceliğiyle yücelt."

Kişi bir çalışmaya başlamadan önce; "Allah'ım yüce olanın sen olduğunu unutmadan çalışayım" diyerek, çalışmaya başlaması daha doğrudur.

"El Kebîr-El Ekber" esmâsı çeken kişi, Allah'ın yüceliğini anlamak isteyen, kibre düşmekten çekinen kişidir.

Allah'ın ekberiyetini unutmayan kişi, asla kibre düşmez.

Ezanda günde 20 defa okunan "Allâh-ü Ekber" gönül kulağıyla dinlenilmelidir.

Kişi Allah'ın yüceliğini unuttuğu an, kendine yücelik nisbet edebilir ve bu durum kişiyi kibre düşürür.

Kibir, tüm günahların başladığı yerdir.

Kibir başkasını küçük görmekle, kendini yüce görmekle başlayan bir esarettir, hastalıktır, şeytanlıktır.

Kibir, her varlıkta "Ekber" olanı göremeyip, kendine "Ekberiyet- Yücelik" isnat etmektir.

Kibir, kendini yüce görmekle başlayan bir esarettir.

Kişinin kendindeki şeytani alanlar olan; hasetlik, fesatlık, gurur, küçük görme, zalimlik, dedikodu, kıskançlık, riya, inat, bilmişlik, kendini büyük görme, gibi tüm duyguların asıl kaynağı "Kibir"dir.

İşte kibir; kebir olan, ekber olan, mütekebbir olan Allah'ı unutmaktır.

Allah'ın yüceliğini unutan kişi, belli dönemlerde kendini yüce görmeye başlar, işte bu da kibirdir, yâni ben yüceyim hissidir.

"El Kebîr-El Ekber" esmâsını, hiç unutmamak gerekir.

Gönlümüzde her an, "El Kebîr-El Ekber" esmâsını hissetmeliyiz.

Toplumda tüm zalimliklerin çıktığı yer, kibirdir.

Kibre düşmemenin tek yolu:

Ekber olan Allah'ın yüceliğini her varlıkta görebilmektir.

Cümle varlığın birbiriyle bağını anlamak, bu bağın Allah'ın ekberiyeti olduğunu bilmektir.

Tüm varlığı tutan ilâhi güçle tanışmak ve o gücü kendinde ve her varlıkta görebilmektir.

Her varlıkta ekber olan Allah'a teslim olan kişide kibir olmaz.

Her varlığın ardında Allah'ın olduğunu bilen kişide kibir olmaz.

Allah hakikatine ulaşan kişide kibir olmaz.

Allah'ın yüceliğine teslim olan kişi, hiçbir kimseye kötülük yapamaz.

Ezanda günde 20 defa okunan "Allâh-ü Ekber"i hiç unutmamalıyız, cân kulağıyla dinlemeliyiz.

Ekber olan Allah'a teslimiyet içinde yaşayan kimse daha huzurludur, daha çalışkandır, daha üretkendir.

Her yerde ekber olan Allah'ı hisseden kimse, karamsarlığa umutsuzluğa düşmez.

Düşse bile, hemen o durumdan uzaklaştırılır.

ALLAH – EL HÛ

Allah الله El Hû, görünmeyen kudret, güç, kudret O

Allah kelimesini, bir esmâ olarak görmek yerine, tüm esmâların geldiği öz olarak görmek daha uygun düşer.

Allah kelimesinin, asli yazılımı "El Hû" dur.

Kur'ân'da Allah kelimesi "للّٰهُ" "El Hû" olarak yazılır, şedde ile Allah diye okunur.

İbrânice'de, Sümer dilinde "Hû" "O" demektir.

İbrânice'de "Hû El" kelimesi, görünen görünmeyen her şeydeki tek kudret "O" dur, anlamındadır.

Bu kelimeyi, ilk ortaya kim koydu bilemiyoruz.

Hazreti İbrâhim zamanında, Hazreti İbrâhim'in bu kelimeyi ortaya koymuş olabileceğini düşünüyoruz.

Hazreti İbrâhim öncesi de bu kelime olabilir.

Hazreti Âdem'in ya da Hazreti İdris'in bu kelimeyi insanlığa sunmuş olma ihtimali yüksektir.

"Hû" kelimesi, İbrânice'den Arapça'ya geçmiş ve "Allah" olarak isimlendirilmiştir.

"Hû" isim değildir, sadece "O" demektir.

Allah'ın ismi olmaz, varlığın ismi olur, varlığa isim konur.

Hazreti İbrâhim ile aynı dönemde yaşayan toplumu onunla alay etmiş, “Onun Tanrı’sının adı yok” “O sadece “Hû” diyor” yâni “O” diyor demişlerdir.

Hû da dense, Allah da dense, önemli olan neyi anladığımız, neyi düşündüğümüz, neye şâhit olduğumuzdur.

Onun için Allah kelimesini, bir esmâ olarak görmek yerine, tüm esmâların geldiği kaynak olarak görmek, daha uygun düşer.

“Hû” yâni “O” demek, anlam yönünden daha uygundur.

Çünkü “Hû” isim değildir.

“Hû” yâni “O” gizli zamirdir.

Hatta toplumumuzda, birinden bahsederken, “Kim o” diye sorarız.

Anlatan da hatırlayamayınca, “İşte o, işte o” diye hatırlamaya çalışır.

“İşte o kim, ismi ne?” Diye sorarız.

O, bir esmâ, bir isim değildir.

Allah bir esmâ değildir, bir isim değildir.

İsim varlığı belirtmek için, bir tanımlamadır.

İsim, açığa çıkmış, şekillenmiş varlığa konur.

Varlık, var edilmiş, var olmuş olan demektir.

Allah var edilmiş, var olmuş değildir.

Varlık kelimesi, “Var” kelime kökünden gelir.

Var, varlık, var edilmiş olan, var olan, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Anlıyoruz ki var kelimesi, var edilmiş olan ile, yâni varlık ile alâkalıdır.

İşte varlık kelimesi de, var kelimesinden gelir.

Kainâtta var olan, var olmuş olan her şeye; varlık denir.

Taşa, kuşa, ağaca, insana vs hep varlık denir.

Ve taşın, kuşun, ağacın içyapısında olan atomdan hücreye, tüm sisteme varlık denir.

Varlık, var edilmiş olandır, yaratılmış olandır.

Yâni bir tohumdan ağacın açığa çıkışı gibi, varlık açığa çıkmış olandır.

Peki, o zaman, "Allah var mı?" diye sormak doğru mudur?

Allah'a isim koymak doğru mudur?

Ya da "Allah vardır" diye cevap vermek doğru mudur?

Eğer soruyu böyle sorarsak; Allah'ı, varlık yerine koymuş oluruz.

Yâni Allah'ı varlık seviyesine indirmiş oluruz, var edilmiş bir varlık yerine koymuş oluruz.

Ve ardından da biri" Allah'ı kim var etti? Ya da Allah nasıl var oldu?" diye sorma hakkına sahip olur.

Onun için "Allah var mıdır?" diye sormak ya da "Allah vardır" diye cevap vermek, Allah hakikatini bilmemekle alâkalıdır.

Allah vardır demek, Allah bir isimdir demek, Allah'ı varlık yerine koymaktır.

Allah varlık değildir, yaratılmış değildir, var olan değildir.

Varlık, var olandır, yaratılmış olandır.

Varlığın ismi olur, varlığa isim konur.

İşte, var mı diye sormak ancak ve ancak yaratılmış olanla alâkalıdır, yâni eşya, nesne varlık ile alâkalıdır.

Çünkü varlık, "Var- var olmuş" kelime kökünden gelir

Allah'ı varlık boyutuna indirgemek doğru değildir.

Çünkü Allah, var olmuş değildir.

Var olmuş olana, varlık denir.

Onun için Allah var mı? Diye sormamız doğru bir yaklaşım değildir.

Allah hakikatini bilmediğimizden dolayı, düştüğümüz durumdur bu.

Allah var mı? Diye sormak yerine, Allah denilen nedir? Diye sormak daha uygun düşer.

Allah vardır dersek, Allah'ı varlık vasfına indirmiş oluruz ve bu durumda, bir gaflet içine düşmüş oluruz.

Allah denilen nedir? Diye sorarsak, sorunun cevabının olduğu yer olan, varlık boyutunu incelemeye ve anlamaya kapı açarız.

Allah vardır dersek, karşımızdaki kişi "peki Allah'ı kim yarattı?" "Allah nasıl yaratıldı?" diye sorma hakkına sahiptir.

Peki, hayati soru burada gizli: Allah nedir?

Allah nedir diye sormak da ne kadar doğrudur, ayrı bir konudur.

Hazreti Muhammed'e biri geliyor ve bu soruyu soruyor:

- "Ya Muhammed; Allah nedir, ben onu nasıl bilirim?"

Hazreti Muhammed diyor ki: "Men arefe nefsehu fekad arefe Râbbehu"

Yâni "Kendini bilen kimse Râbbini bilir, yâni kendini bilen kimse, kendini var edeni bilir."

Kur'ân; Allah vardır, inanın diye başlamaz.

Kur'ân"Oku" diye başlar.

Yâni, kendini, varlığı incele, gözlemle, analiz et ve anla.

Varoluşu anlamaya çalış.

Bu görünen varlığı kimse inkâr edemez, asıl olan bu görünen varlığın varoluşunu ve var edeni anlamaya çalışmaktır.

Kur'ân'da muhteşem âyetler vardır.

Mülk Sûresi 1: "Ve huve alâ kulli şeyin kadîr."

Meâli: "O bütün her şeydeki kudrettir."

Âl-i İmrân Sûresi 29 : "Ve Allâh alâ kulli şeyin kadîr."

Meâli: "Ve Allah bütün her şeydeki kudrettir."

Tüm kâinatı hareket ettiren, tüm kâinatı işleten bir kudret vardır.

Kuantum fiziği dediğimiz; molekül, atom ve atom altı parçacıkları ve daha ötesini hareket ettiren bir kudret vardır.

Bu kudreti anlamaya çalışmak, "Allah nedir?" sorusunun cevabına kapı açar.

Tüm kâinatta Matematik, Fizik, Kimya, Biyolojik sistemin bir işleyişi vardır.

Bu işleyişi yapan bir kudret vardır.

İşte asıl olan, bu kudreti anlamaya çalışmaktır.

Bunu anlamanın kapısı da insanın kendi vücûdudur.

Aradığı tüm soruların cevabı da insanın kendinde gizlidir.

Onun için Hazreti Muhammed: "Kendini bilen Râbbini bilir"

Hazreti İsâ: "Ben O'yum"

Hazreti Mûsâ: "Ben O'nu kendimde gördüm" demiştir.

İşte, Allah var mı? Diye sormak, ya da "Evet var" diye tartışmaya girmek doğru değildir.

Çünkü Allah; varlık değildir, var olmuş değildir.

O akılla anlaşılmaz, düşüncelere sığmaz,

Gözle görülmez, kelimelerle anlatılmaz,

O'nun şekli olmaz, menzili yoktur

Doğmuş değildir, doğurmuş değildir

Hayy olandır, kayyûm olandır

Bâkî olandır, Ulvî olandır

Esmâlardan ilk sıraya konulan Allah esmâsı, tüm esmâların geldiği özdür.

Dil ile Allah esmâsının lafzını söylemenin, elbette hiçbir mahzûru yoktur.

Lâkin asıl olan, Allah hakikatine kendinde şâhit olabilmektir.

Bize şah damarımızdan yakın olan Allah hakikatini iyi idrâk etmeliyiz.

Allah'ın bir vücûddaki, esmâsal boyutu "Râb" esmâsıdır.

Allah'tan bir dilekte bulunacağımız zaman, kendi vücûdumuza olan sesleniş "Ya Râbbim" seslenişidir.

Râb, bir vücûddaki, Allah'a ait olan, "Zikir-Fiil-Sıfat-Zât" tecellileridir.

Allah cemi bir esmâdır, tüm esmâların cemidir.

Râb ise, bir vücûddaki Allah'a ait olan tecelliler boyutudur.

Yâni derya Allah esmâsı ise, damla Râb esmâsıdır.

"El hamdu lillâhi Râbbil âlemîn" burada hem Allah, hem Râb kelimesi geçer.

Bunun meâli: "Allah; tüm varlığı vücûdlandırandır, tüm niteliklerin sahibidir" anlamındadır.

Yâni her varlıkta, her an olmakta olan faaliyeti yapan Allah'tır.

"Râbbim" derken, kendimizdeki Allah boyutuna sesleniriz.

Fakat bu sesleniş öyle bir sesleniştir ki, her varlığı tutan, tek Zât olan Allah'a kapı açan bir sesleniştir.

İşte Allah'tan bir istekte bulunacağımız zaman "Ya Râbbim" diyerek başlamak daha uygundur.

Çünkü Allah, cem boyutudur, sadece "O"dur.

"İllâ Hû" sırrı da budur.

Kişi bir işe koyulacağı zaman "Bismillah" demesi daha uygun düşer.

Çünkü kişinin çalışma boyutu, Allah'a ait olan sünnetullah boyutudur.

Kişi bir iş yapacağı zaman onu kendi vücûdunundaki güçle yapar ve diğer varlığın vücûduyla yapar.

Mesela, tarlada çalışacağı zaman; toprak, çapa, pulluk, kazma, gibi eşyalar kullanır.

Mutfakta yemek yapacağı zaman; sebze, yağ, tuz, tencere, ateş, kullanır.

Bunların hepsinde Allah'ın tecellileri vardır.

Onun için bir işe başlanacağı zaman "Bismillah" denilmesi uygundur.

Her varlıkta, Allah'ın tecellilerinin olduğunu bilerek işe başlamak, rahmet getirir, şifa getirir.

Kişi gurura, kibre kapılmaz, tevazu içinde çalışır.

Bilir ki her lütûf Allah'tandır, Allah'a aittir.

Kişi Allah'tan geldiğini, Allah'a döndüğünü unutmamalıdır.

Allah her varlıktan, farklı farklı yüzünü göstermektedir.

Hadid Sûresi 3.âyette: "Hû el zâhir" âyeti bu hakikate işaret eder.

İşte kişi, ne yaparsa yapsın, "Bismillah" diyerek başlamalı, "Bismillah" diyerek bitirmelidir.

Bir öğrenci dersine başlamadan önce, "Bismillah" diyerek başlamalı, "Bismillah" diyerek ara vermelidir.

Çünkü, Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji, Allah'ın varlıktan her an akan ilmidir. O ilim asla kişiye ait değildir, o ilmi kişi kendine nispet edemez.

Keşfedilen her şey Allah'a aittir.

Kişi bunu unutmadan yaşamalıdır.

"Bismillah" demeyi hiç unutmamalıdır.

Kişi, bilmelidir ki, cümle vücûdlarda her an işleyen Allah'tır.

Kâlbleri attıran, hücreleri çalıştıran, nefes aldırıp verdiren, Allah'tır.

Allah, cümle âlemin sahibidir.

Cümle vücûdların sahibidir.

Vücûdlardaki tüm tecellilerin sahibidir.

Bismillah, her şeyin Allah'a ait olduğunun itirafıdır.

Bismillah diyen kişi, Allah'a olan teslimiyetini dile getirir.

FİTNELİK SÖNSÜN SÖNDÜ

Kasîde de Hazreti Ali'nin, fitneliğin ve düşmanlığın bitmesi için Allah'a duası vardır.

Her türlü kötülüğün, zulmün durması için yakarışı vardır.

Kasîdenin içindeki dualar zulmün bitmesi içindir.

6, 42 ve 43. bölümde bu yakarışı görüyoruz.

6- "Ey yaratma mertebelerinin en yükseğinde bulunan Allah'ım. Sabit, Cebbar, Bari ve Halîm isimlerinle bu fitne ateşi sönsün. Her hadisenin zimamı senin yed-i kudretindedir ve olan herşey senin yönlendirmenle olur!"

- Ey esmalarınla varlığı hayırlısıyla yaratan Allah'ım!

Kendi deryandan kesip getiren Allah'ım.

Varlıktaki olayları yöneten, harbi önleyen, barışı getiren Allah'ım!

Tüm fitneliklerin bitmesi için Sana yalvarıyorum.

Arabozuculuk bitsin, hasetlik sona ersin, fitnelik olmasın.

Fitne ki öldürmekten kötüdür, fitne ki şeytanlığı getirir, fitne ki ara bozar, gönülleri kirletir, Senden uzaklaştırır.

Tüm fitnelikleri bitir Allah'ım.

42- "Celâl ve Hâlik isimlerinin nûruyla; ve kibriyanla; çok bereketli olan Kuddüs ismiyle; bu fitne ateşi söndürüldü."

- Kesreti vahdetinle tutan…

Yaratıcı vasfınla ekberiyetini gösteren…

Her varlıkta kutsallığını gösteren Allah'ım!

Hakikatleri anlayanların gönüllerinde fitnelik ateşi söndü.

43- “Allah, Hû, Samed, Cebbar, Kahhar isimleriyle ve savaş deniziyle yükselen düşmanlık ateşi söndürülecektir.”

- Allah’ım! Her varlığın zâtısın.

Hiçbir şeye muhtaç olmayansın.

Her varlığı kudretinle hareket ettirensin.

İçlerinde savaş olanlar ve içlerinde düşmanlık ateşi olanlar hakikatlerini anlasınlar, içlerindeki o ateş sönsün.

Hazreti Ali’nin yakarışı, toplumdaki fitneliğin nasıl düşmanlıklar getirdiğinin tespitidir.

Hazreti Ali, insanların içlerinde olan düşmanlık ateşinin sönmesi için Allah’a yakarır.

Kur’ân’da bununla ilgili âyetler vardır.

Etfee-söndür.

“Naran li el harb etfee- içinizdeki tüm kavga-savaş-hiddet ateşini söndürün.” Mâide Sûresi 64

Kur’ân’da çok net belirtilir.

Kişi, içindeki öfkesini, kinini, nefretini söndürmelidir.

İçsel kavgalarını söndürmelidir.

Dedikodu, çekiştirme duygularını söndürmelidir.

Ne kadar düşmanlık meydana getiren duygu, düşünce varsa söndürmelidir.

Beynine ekilen düşmanlık getiren her türlü bilgiyi anlamalı, onların beynine ekilmesine izin vermemelidir.

Mâide Sûresi 64: “Kullemâ evkadû nâran lil harb etfee hâ Allâh.”

Meâli: “Allah, içinizdeki tüm harb-kavga ateşinizi söndürmenizi bildiriyor.”

Hazreti Ali’nin yakarışı, fitneliğin ve fitnelikten gelen her türlü düşmanlığın sönmesi içindir.

Fitnelikten gelen düşmanlık insanların arasında her türlü kötülüğe yol açar.

Onun için Bakara Sûresi 191 âyette “Fitne öldürmekten daha tehlikelidir” diye bildirilir.

Fitne kişilerden topluma yayılır.

İlk yozlaşma kişinin kendinden başlar.

Topluma yayılan fitne; o toplumun ilim ve irfandan uzaklaşmasına, beyinlerin fitnelik, hasetlik, fesatlık üzere olmasına yol açar.

Kişi, söylemlerine ve eylemlerine dikkat etmelidir.

Fitneye sebep olacak her şeyden kaçınmalıdır.

Din adına, meslek adına, siyasal alanda, ailesel alanda, toplumsal alanda, her söz her eylem fitneye sebep olmamalıdır.

Bir toplumun çöküşünün ilk başlangıcı fitnedir.

Fitne zulmün başlangıcıdır.

Fitne bir toplumun:

İlimden uzaklaşmasına…

Adaletten uzaklaşmasına…

Haktan, hukuktan uzaklaşmasına…

Barış içinde yaşamaktan uzaklaşmasına…

Yozlaşmasına…

Sahtekârlıklara…

Açgözlü olmasına…

Bölünmesine…

Ahlâkî bozulmalara…

Birbirini istismâr etmesine…

Kargaşalık, kavga içinde olmasına…

Aldatmak, aldanmak durumuna düşmesine…

Şahsi çıkarlar içinde olmasına…

Gayri meşrû ilişkiler içinde olmasına…

Kendini ya da çevresini isyana, karamsarlığa sürüklemesine…

Para, mal, mülk, şan, şöhret derdine düşmesine…

Kendi vücûdunun ve varlığın vücûdunun sahibinin Allah olduğu hakikatinden uzaklaşmasına…

İnanç boyutunda bölünmeye, yani cemaat, tarikat, mezheplere bölünmesine, her kesimin kendini üstün görmesine yol açar.

Fitnelikten kurtulmanın tek yolu; kişinin kendisinin ve varlığın sahibinin Allah olduğunu idrak etmesidir.

Kişi:

Dinin hakikatine ulaşırsa…

Kendinin ve varlığın sahibini anlarsa…

Her varlıkta Allah'ın tecelli ettiğini anlarsa…

Allah'ın her varlıkta her an olduğunu anlarsa…

Ki Allah hepimize şah damarımızdan yakındır âyeti bunu belirtir. (Kâf Sûresi 16)

Her varlığın geldiği öz ve döndüğü özün Allah olduğunu anlarsa…

Nefeslerin, bedenlerin, sahibinin Allah olduğunu anlarsa ve hep bu şuurda yaşarsa, asla fitnelik durumuna düşmez.

Hazreti Ali'nin kasîde de 42 ve 43. bölümde belirttiği gibi, kişi Allah'ın Celâl, Hâlik, Ekber, Kuddüs esmalarının varlıktaki nûrunu gördüğünde, içindeki fitnelik ateşi sönecektir.

Şimdi bu esmaları kısaca inceleyelim.

Celâl esması; kesrette vahdeti görmektir.

Yâni çoklukta tek olan Allah'ın nûrunu görmektir.

Varlık kesret boyutudur, ama varlığın ardında olan tek yüz Allah'ın yüzüdür.

İşte Celâli ilâhi, kesrette tek yüz olan Allah'ın vechî nûru boyutudur.

Kişi bu şuura eriştiğinde her varlığın ardında Allah'ın vechîne nazar eder.

Bu nazar kişiyi fitneye düşmekten korur.

Hâlik esması; her şeyi yaratanın Allah olduğu hakikatidir.

Gördüğümüz göremediğimiz her türlü varlığın yaratıcısı Allah'tır.

Halk'ı Halk eden tek Hâlik'tir.

Onun için hiçbir varlığa hor bakmamalıyız.

Varlığın ardında varlığın Hâlik'ini yâni Allah'ı görmeliyiz.

Bu görüş kişiyi fitneye düşmekten korur.

Ekber-Kibriya esması; her varlıkta ekber olan Allah'tır.

Allah yüceliğini varlığın kendinde her an gösterir.

Allah, zikriyle, fiiliyle sıfatlarıyla, zâtıyla her varlıkta kibriyasını gösterir.

Onun için kişi asla kendini yüce görmemelidir.

Kendi bedeninde ve tüm bedenlerde yüce olanın Allah olduğunu görerek yaşamalıdır.

Her varlıkta ekber olana nazar etmek, kişiyi fitneye düşmekten korur.

Kuddüs esması; her varlıkta değerleriyle kutsal olan Allah'tır.

Allah'ın tüm nitelikleri kutsaldır.

Varlıkta olan tüm tecelliler Allah'ın tecellileridir.

Değerlerin özü Allah'ın nûruyla sarılıdır.

Her varlık kutsaldır.

Hiçbir varlık gereksiz yaratılmamıştır.

Hepsi bir kudsiyet taşır.

İşte bu kudsiyeti görerek yaşamak, kişiyi fitneye düşmekten korur.

Onun için Hazreti Ali, fitneliğin bitmesi için, bu esmalarla Allah'a yakarmıştır.

43. bölümde ise; "Allah, Hû, Samed, Cebbar, Kahhar" esmalarıyla içlerde deniz gibi kabaran düşmanlık ateşi söndürülecektir diye belirtmiştir.

Allah; tüm âlemin tek sahibidir.

Hû, her varlıkta olan huviyet sahibinin Allah olduğudur.

Tenlerde ki Allah'ın ismi "Hîye" dir.

Cânlarda ki Allah'ın ismi "Hûve" dir.

Teni cânı tutan Allah'ın ismi "Hû" dur.

Kişi, Allah'ın tenlerdeki ve cânlardaki ve âlemlerdeki isimlerine teslim olursa, içinde olan tüm düşmanlık duyguları söner gider.

Samed; Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı olmamasıdır.

Kul ihtiyaç sahibidir, ama Allah değildir.

Tüm kullar Allah'a dönüktür, ama Allah kendinden gayrı hiçbir bir yere dönük değildir, çünkü kendinden gayrısı yoktur.

O sadece kullarına dönüktür, onlarla birdir.

Kul ölümlüdür, ama Allah değildir.

Kişi, Allah'ın samed esmasını anlarsa, içindeki her türlü düşmanlık düşüncesi, duygusu söner.

Cebbar; Allah tüm varlığı tüm kudretiyle yaratır.

Her bir varlıkta tecelli sahibi O'dur.

Allah, her bir varlığı kendine ait olan kaynaktan, o kaynakta olan levh-i mâhfûzdan, zamanı gelince kudretiyle açığa çıkarır, onu şekillendir, bedenlendirir.

Her bir varlığı cebbâr esmasıyla güçlü bir şekilde tutar.

Kişi, Allah'ın cebbar esmasına teslim olursa, içindeki her türlü düşmanlık düşüncesi, duygusu yok olur.

Kahhar; her bir varlığı sımsıkı kavrayan Allah'tır.

Allah kahhar esmasıyla, bedenlerimizde olan atomları, hücreleri, dokuları, organları sımsıkı tutar, onların dağılmasına izin vermez.

Allah, göklerde olan sonsuz yıldızı ve yerde olan varlığı, bir düzen içinde Kahhar esmasıyla idare eder, onları sımsıkı tutar.

Kişi, Allah'ın kahhar esmasını anlarsa, içindeki her türlü düşmanlık düşüncesini yok eder.

İşte Hazreti Ali'in yakarışı fitneliğin, düşmanlığın sönmesi içindir.

İşte kişi fitneye düşmemek için:

Allah'ın varlıktaki esmalarının nûrunu görebilmeli ve o nûr üzere olmalıdır.

İlimden, edebten uzaklaşmamalıdır.

Varlığın sahibinin Allah olduğunu unutmamalı ve o şuurla yaşamalıdır.

Görünen her varlığın içiyle dışıyla, bizzat Allah'ın zâhir, bâtın boyutu olduğunu anlamalıdır.

Birini aldatmanın, Allah'ın kulunu aldatmak olduğunu bilmelidir.

Birine zarar vermenin, Allah'ın kuluna zarar vermek olduğunu bilmelidir.

Kâmil insanlar, birini aldatmak, birine zarar vermek, aynı zamanda Allah'ı aldatmaktır, Allah'a zarar vermektir diye bildirmişler.

Kişinin kendi varlığı, Allah ile arasına fitne olmamalıdır

Kim ki; Allah'ı anlamaktan uzaklaşırsa, o kişi fitnelik içine düşer.

Kim ki; Tevhîd şuurundan uzaklaşırsa, o fitnelik içine düşer, o kişi kendi şeytanına teslim olur.

Kim ki; bölücülük içindeyse o fitne durumundadır.

Kim ki; sözlerinde, eylemlerinde, ikilik içinde olma, kendini üstün görme, seçilmiş görme, birilerini hor görme içinde olur, işte o fitnelik içindedir, o kişi şeytani hallere teslim olur.

Mücadele Sûresi 19: "Şeytani halleri onların akıllarını esir aldı. Böylece onlar Allah'ı anmaktan uzaklaştılar. İşte şeytani hallerde kalan bölendir, bölen ancak şeytani hallerde kalandır. Onlar kaybedenlerdir."

İşte bir sözü söylerken, fitneye sebep olmamak için, kırk düşünüp söylemeliyiz.

İşte bu kaside de Hazreti Ali'nin mücadelesinin ne olduğunu, tüm kâlbimize hissetmeliyiz.

Fitnelikten, her türlü düşmanlıktan uzak olmalıyız.

Hazreti Muhammed'in gönlünü, mücadelesini kâlben hissetmeliyiz.

Hazreti Muhammed'i, Hazreti Hatice'yi, Hazreti Ali'yi, Hazreti Fatma'yı, Hazreti Hasan ve Hüseyin'i, Hazreti Zeynel Abidin'i asla unutmamalıyız.

Hazreti Muhammed'in soyu olan Ehli Beyti asla unutmamalıyız.

Onların ilim ve edeb yolundan gelen nice kâmili unutmamalıyız.

Onların mücadelesinin insanlık mücadelesi olduğunu asla unutmamalıyız.

Onların mücadelesinin, toplumun barış ve huzur üzere yaşaması mücadelesi olduğunu asla unutmamalıyız.

……….

İşte celcelûtiye kasîdesini incelediğimizde, oradaki esmaların niçin hatırlatıldığını düşündüğümüzde, toplumda; fitnelik, zalimlik, şeytanlık bitsin, huzur ve barış gelsin çabasını görmekteyiz.

Bu kasîde de tüm duaların bunun üzerine olduğunu görmekteyiz.

Fitneliğin nasıl bir zulüm olduğu ve bitirilmesi gerektiği bu kasidede belirtilmiştir.

Fitnelik insanı zalimleştirir, şeytanlaştırır.

İnsan ayrı bir şeytan aramamalıdır.

Zalimleşmekle kendinin şeytan olduğunu bilmelidir.

Celcelûtiye kasîdesini çok iyi okuyalım.

Oradan sunulan mesajları çok iyi yakalayalım.

Hazreti Ali neden zalimliğin, şeytanlığın bitmesi için çırpınmış çok iyi hissedelim.

Gel kardeşim, şeytanlık nedir anlayalım.

Zalimsen şeytan sensin.

Çevrene kötülük yapıyorsan şeytan sensin.

Fitnelik, fesatlık, hasetlik, kıskançlık içindeysen...

Kendini yüce görüyorsan, başkalarına hor bakıyorsan...

Kul hakkı yiyorsan, aldatıyorsan, çıkarın için zulüm ediyorsan...

Şeytan sensin, başka şeytan arama.

Şeytan senin düşmanın.

Zalimsen sen kendine düşmansın.

Âyette ne güzel belirtilmiş; "El şeytân lekum aduv-şeytan sizin düşmanınız." Fatır Sûresi 6

Dışarıda ayrı bir varlık olarak şeytan arama.

Zalimleşmiş kişide şeytanı ara.

Sen etrafına zulüm ediyorsan, kendinin şeytan olduğunu anla.

Şeytanı, kendi içindeki tüm zalimlik getiren; bilgilerde, duygularda, düşüncelerde, eylemlerde ara.

Şeytan, tüm kötülüklerin adıdır.

Seni Hakk'tan koparan her duygunun, düşüncenin adıdır.

Sana zulüm ettiren, her eylemin adıdır.

Kibir, gurur, küçük görme, kendini yüce görme gibi duyguların mı var?

Kibirle mi davranıyorsun?

Başkalarına hor mu bakıyorsun?

Yaratılan herhangi bir varlığı küçük mü görüyorsun?

Nisâ Sûresi 120: "şeytânu illâ gurûrâ- şeytan gurur, kibir içinde olandır."

Şeytan sensin, başka şeytan arama.

Birileri hakkında kötülük mü düşünüyorsun?

Birilerine zulüm mü ediyorsun?

Kendini, inancını, ibadetini üstün mü görüyorsun?

Kendi çıkarın için başkalarını aldatıyor musun?

Allah diyerek, kitap diyerek, din diyerek kendi çıkarın için başkalarını kandırıyor musun?

Başkalarını Allah diyerek, cehennem diyerek korkutuyor musun?

Beyinlere korkular mı aşılıyorsun?

Din adına korkular mı salıyorsun?

Allah sevgisinden değil de, korkulardan mı bahsediyorsun?

"El şeytânu yuhavvifu- Korkutan şeytandır." Âl-i İmrân Sûresi 175

İşte başka şeytan arama şeytan sensin.

Kendin gibi inananlarla buluşup, başka inançta olanlarla alay mı ediyorsun?

Onların inançlarını, ibadetlerini, ibadethanelerini hor mu görüyorsun?

Kendini cennetlik, onları cehennemlik mi görüyorsun?

Senin gibi ibadet etmeyene, senin gibi giyinmeyene hor mu bakıyorsun?

Bakara Sûresi 14: “Kendileri gibi inananlarla karşılaştıklarında, biz de iman ettik, derler ve kendileri gibi şeytani hallerde olanlarla beraber olduklarında, biz onları önemsemedik sadece alay ettik, derler.”

İşte başka şeytan arama şeytan sensin.

Başkalarının haklarını yiyip onları yoksul mu bırakıyorsun?

Fakir kimselerle alay mı ediyorsun?

Kendini üstün, yüce mi görüyorsun?

Bir benlik içinde mi hareket ediyorsun?

Bakara Sûresi 268: “El şeytânu yeidukumul fakra ve yemurukumbil fahşâi.”

İşte başka şeytan arama şeytan Sensin.

Kendini yüce görüp, başkalarını küçük mü görüyorsun?

Kendini daha hayırlı mı sanıyorsun?

İnsanları dış yapısına göre mi yargılıyorsun?

Ben ondan hayırlıyım hissiyle mi yaşıyorsun?

Kendini, inancını, yolunu kutsal görüp, başkalarını küçük mü görüyorsun?

“Ene hayrun minhu-Ben ondan hayırlıyım” Sâd Sûresi 76

İşte başka şeytan arama şeytan sensin.

Riya- gösteriş içinde misin?

Etrafına hava mı atıyorsun?

Malikül mülk olan Allah’ı unutup, malı mülkü kendine nispet edip, şımarma içinde misin?

İhtiyacı olanlara yardım ederken gösteriş içinde mi yapıyorsun?

Nisâ Sûresi 38: “riae, men yekûn el şeytânu- riya-gösteriş içinde olan şeytandır.”

İşte, başka şeytan arama şeytan sensin.

İnsanların arasını açıyor musun?

Bölücülük yapıyor musun?

İnsanları birbirine kışkırtıyor musun?

İnsanları gruplara ayırıp bölüyor musun?

İnsanların arasına husumet sokuyor musun?

Yani toplumda zalimlik yapıyor musun?

Mücadele Suresi 19: "hizbu el şeytân- bölen, ayrıştıran, gruplaştıran şeytandır."

İşte başka şeytan arama şeytan sensin.

Birilerinin içine azdırma, sapma, öfke, kin, nefret mi sokuyorsun?

Hakk'ı bırakıp kendi zanlarını, çıkarlarını ilâh mı ediniyorsun?

Kendine putlar mı ediniyorsun?

Nisâ Sûresi 60-76: "El tağut, el şeytan, tağut içinde olan şeytandır."

İşte başka şeytan arama şeytan sensin.

Kin, nefret, öfke, intikam içinde misin?

Birilerinin aklına, birileri hakkında kin, nefret, öfke mi ekiyorsun?

Kıskançlık, hasetlik, fesatlık içinde misin?

Birilerinin aklına, birileri hakkında kıskançlık, hasetlik, fesatlık mı ekiyorsun?

Ve bunları ekerek, Allah'ı anlamaktan uzaklaştırıyor musun?

Haksız kazanç, hırsızlık, mala çökme derdinde misin?

Mâide Sûresi 91: "El şeytan, adâvete vel bagdâe fîl hamri vel meysiri."

İşte başka şeytan arama şeytan sensin.

Başkalarının hakkına giriyor musun?

Çevrene karşı zalimlik ediyor musun?

Fitnelik, hasetlik, fesatlık, kıskançlık duyguların var mı?

Tertemiz çocukların beyinlerine ayrımcılık ekiyor musun?

Beyinlere Allah'tan uzaklaştıran bilgiler ekiyor musun?

İşte bunları yapıyorsan, başka şeytan arama.

Şeytan sensin.

Gel kardeşim “fitnelik nedir?” anlayalım.

“Fitnelik içinde miyiz?” bilelim.

Fitneliği bitirelim.

İçimizde olan bizi şeytanlaştıran, zalimleştiren, tüm kötü duygu ve düşünceleri söndürelim.

Gel kardeşim, nasıl şeytanlaştığımızı anlayalım.

Gel kardeşim hatalarımızı, günahlarımızı anlayalım, Tevvab olan Allah’a sığınalım.

O’na yakaralım.

Tövbe edelim, aff dileyelim.

TÖVBE

İnsanoğlu zayıftır, hatalar yapabilir, gaflete düşebilir, günah işleyebilir.

Kul hakkına girebilir, Allah'a karşı şirk koşabilir.

İnsan yeter ki hatasını yâni günahını anlasın ve oradan dönmeye çalışsın.

Günahtan dönmeden, ilmi ve edebi yola girilmez.

Hep günahlar içinde yaşayan kimse, hakikatleri anlayamayacaktır.

Aklı ve gönlü temiz olmayan insan, Allah hakikatine erişemeyecektir.

İnsan makamına eremeyecektir, İslâm olamayacaktır.

Aklı ve gönlü temizlemenin, günahlardan dönmenin ilk adımı tövbedir.

Tövbe; kişinin, bilerek ya da bilmeyerek kendisine ya da çevresine ya da başka kişilere yaptığı kötülüğü görmesi ve gerçekten pişman olarak, bir daha böyle kötülükler yapmamak için Allah'a söz vermesidir.

Tövbe; gafleti, gıybeti, kibri, bilmişliği, kâlb kırmayı, dedikoduyu çekiştirmeyi, iftirayı, yalanı, kul hakkı yemeyi, hâsetliği, fesâtlığı, zararlı şeyler içinde olmayı terk etmenin adıdır.

Tövbe; iyi kişi olmanın, yani insan olmanın kapısını açar.

İnsan, düştüğü gafleti, hatayı görmeli ve ondan dönmeye çalışmalıdır.

İnsan, düştüğü gafletin, hatanın nelere yol açtığını görmeli, ondan dönmeye çlışmalıdır.

İnsan, bilmeli ki düştüğü gaflet ve hatalar nice sıkıntılara, zararlara yol açmaktadır.

Hadi gelin tövbe edelim.

Tövbe

Bismillâhirrahmânirrahîm

Estağfirullah, Estağfirullah, Estağfirullahe'l-azîm el-kerîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve etûbü ileyhi, tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî mevten velâ hayâten velâ nüşûrâ. Ve es-elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû, hüve't-tevvâbü'r-rahîm.

Meâli: Günahlardan temizleyen Allah'tır, günahlardan temizleyen Allah'tır, günahlardan temizleyen Allah'tır. Azîz olandır, Kerîm olandır. O'ndan başka güç yoktur. Diri olan, diriliğiyle varlığı her dâim tutan, sürüp giden ancak O'dur. Tövbe O'nadır. Bir özden var etmede ve hayat vermede ve neşretmede bir gücü olmayan ve nefsine zulmeden kulunun tövbesini kabul edendir. Bize hidayet eyle, mağfiret eyle, tövbemizi kabul eyle. Muhakkak ki O'dur rahîm olan, tövbeleri kabul eden.

Tövbe Allah'ım, tövbe Allah'ım, tövbe Allah'ım.

Bu ana gelinceye kadar ettiğim dedikodu ve çekiştirmelerden, fitnelik ve fesatlıktan, hasetlik ve kıskançlıktan pişman oldum beni affet ya Rabbim!

Birilerinin ardından alay etmekten, kulların hakkına girmekten pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Düştüğüm gururdan, kibirden, kendimi üstün görmekten, başkasına hakir bakmaktan pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

İnsanların eksiğini, hatasını aramaktan ve orada burada anlatmaktan pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

İnsanların inançlarına karışıp onları yargılamaktan, örtülü ya da örtüsüz diye ayırmaktan, namazlı ya da namazsız diye

ayırmaktan, cemaat, tarikat, mezhep ayrımcılığı yapmaktan pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Kendi inancımı yüce görmekle, başkasının inancına hor bakmakla, onları cehennemlik görmekle, hüküm sahibinin sen olduğunu unutmakla, nasıl bir gaflete düştüğümü anladım, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Nice kulunun kâlbini kırdım, içimde onlara öfke duydum, sesimi yükselttim onları incittim, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Bilerek ya da bilmeyerek, birilerine zarar verdim, kötülük ettim, hepsinden pişmanlık duydum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Dilimi tutamadım, fena sözler ettim, bilmişlik ettim, tartışmalara girdim, karşımdaki kişiyi cahil gördüm, kendimi âlim sandım, tüm bunlardan pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Kimini yüce gördüm, kimini küçük gördüm, senin yüceliğini göremedim, tevâzuyu unuttum, tenezzüllü olamadım, pişman oldum tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

İnsanların eksiğini aramaktan, hatasını aramaktan kendi eksiğimi göremedim, kendi hatalarıma bakamadım, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Düştüğüm öfkelerden, nefretlerden, kinlerden, kavgalardan, ettiğim zalimliklerden pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Düştüğüm kaygılardan, karamsarlıklardan, umutsuzluklardan, Senden umut kestiğimden dolayı tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Dünyanın malına mülküne kapıldım, şana şöhrete aldandım, dünyanın nice çıkarına esir oldum, pişman oldum, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Kendi çıkarım için nice kimsenin hakkına girdim, bilmeden nicesine hakkımı yedirdim, bilmeden aldandım aldattım, nice hatamı anladım, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Varlığın sûretinde kalıp, özünü görmemekle, eşyanın hakikatine erememekle, kendime ârif olamamakla, Sana şâhit olamamakla, Sana şirk koşmakla, aklımı kullanamamakla, ne büyük bir gaflete düştüğümü anladım, tövbe ediyorum, beni affet ya Rabbim!

Varlığın ve kendimin yaratılış hikmetini görememişim, yaşamın sırrını çözememişim, Seni bilememişim, beni affet ya Rabbim!

Bilerek ya da bilmeyerek düştüğüm tüm günahlarımdan pişman oldum.

Pişmanlıklarımı kabul eyle, tövbemi kabul eyle ya Rabbim!

Tövbe ya Rabbim, tövbe ya Rabbim, tövbe ya Rabbim!

Muhakkak ki Sensin tövbeleri kabul eden, affeden, mağfiret sahibi olan.

Tövbemizi kabul eyle, bize mağfiret eyle.

Günahlara düşmemeye Sana söz veriyoruz, sözümüzü kabul eyle, gönlümüzü samimi eyle ya Rabbim.

Bizi samimi eyle, bizi ihlâslı eyle, bizi tevekkül sahibi eyle.

Tövbelerimizi kabul eyle, günahlara düşmekten koru bizi ya Rabbi!

Nice resûl ve nebînin ve Hazreti Muhammed'in ve ehli beytin yolunda olanlardan eyle.

Günahlarımızı affeyle, tövbelerimizi kabul eyle ya Rabbi!

Mağfiretinle sar bizi ya Rabbi!

SON DEĞERLENDİRME

Celcelûtiye kasîdesini anlamaya ve anladığımız kadarıyla kaleme almaya gayret gösterdik.

Kasîdeyi incelediğimizde anladık ki içimizde olan kini, nefreti, hasetliği, fesatlığı yok etmeliyiz.

Anladık ki içimizde olan tüm düşmanlık duygu ve düşüncelerini yok etmeliyiz.

Ve hakikatleri anlamak için gayret göstermeliyiz.

Allah'a şahit olmayı istemeliyiz.

O'na tevekkül ve teslimiyet içinde olmalıyız.

Hazreti Ali, kasîde de zulmün bitmesi ve hakikatlerin anlaşılması için insanlığa nice mesajlar sunmuştur.

Hazreti Ali bu kasîde de zulmün durması için Allah'a yakarmış.

Fitneliğin, kinin durması için Allah'a yalvarmış.

Ve insanlar Allah'ı layıkıyla bilsin, O'na şahit olsun ve tevekkül içinde olsunlar diye Allah'a yakarmıştır.

Bu nasıl bir gönüldür ki, toplumda insanlar huzur içinde, kardeşçe yaşasınlar diye çırpınılmış.

Hazreti Ali, kimse kimseye zalimlik yapmasın diye bu kasîdeyi kaleme almış.

"Zalimliğin bitmesi için koşmak gerekir, çaba göstermek gerekir" diye bildirmiş.

Buradan da anlıyoruz ki zulme karşı durmak gerekiyor.

Zulmün bitmesi için ne olsa yapmak gerekiyor.

Allah'ı layıkıyla anlayanın içinde zalimlik duyguları yok olacaktır.

Kur'ân'da birçok yerde zalimliğin insanlığa nasıl bir felaket getirdiği belirtilir.

Zalimliğin kökeninde, kin, nefret ve fitnelik yatar.

Bakara Sûresi 191: "Vel fitnetu eşeddu minel katli."

Meâli: "Fitne öldürmekten daha tehlikelidir."

Kur'ân'da belirtildiği gibi fitnelik, öldürmekten tehlikelidir.

Fitnelik, her türlü yargılayıcı duygu ve düşüncedir.

Fitnelik, ara bozmak için söylenen her sözdür.

Fitnelik, ayrımcılık yapmak için söylenen her sözdür.

Fitnelik, kargaşa çıkarmak için söylenen her sözdür.

Fitnelik, birini küçük görmektir.

Fitnelik, kendini büyük görmektir.

Fitnelik, birilerini öteki görmektir.

Fitnelik, birileriyle alay etmektir.

Fitnelik, insanların ayıbını aramaktır.

Fitnelik, insanlarda eksik gedik aramaktır.

Fitnelik, insanların hatalarını araştırmak, orada burada hataları anlatarak alay etmektir.

Fitnelik, kişileri inançlarına göre ayırmaktır.

Fitnelik, insanları ibadetlerine göre ayırmaktır.

Fitnelik, insanları din, dil, ırk olarak ayırmaktır.

Fitnelik, insanları alevi sunni diye ayırmaktır

Fitnelik, insanları namaz kılıyor kılmıyor diye ayırmaktır.

Fitnelik, insanları cemaatlere tarikatlara mezheplere bölmektir.

Fitnelik, Allah'ı unutmak dünyaya meyletmektir.

Fitnelik, her türlü çıkar kavgası içinde olmaktır.

Fitnelik, dedikodu yapıp çekiştirmektir.

Ki Kur'ân'da bu "ölü kardeşinin etini yemek gibidir" diye bildirilir.

Hucurât Sûresi 12: "Bazınız bazınızın arkasından çekiştirmesin, dedikodusunu yapmasın, gizli yönlerini, hatalarını araştırmasın. Sizlerden biriniz ölü kardeşinizin etini yemek ister mi? İşte tiksindiniz."

Fitnelik, birilerini kötülemektir.

Fitnelik, hasetlik, fesatlık, kibir içinde olmaktır.

Fitnelik, kendi çıkarı için başkalarının hakkını yemektir.

Fitnelik, benim bildiğim doğru karşımdakinin yanlış demektir.

Fitnelik, içimizden dahi başkası için kötülük düşünmektir.

Fitnelik, İnsanları hurafelere, yalanlara boğmaktır..

Fitne, iftira atmaktır, birilerini hedef göstermektir.

Fitnelik, insanların hakkına girmektir.

Fitnelik, birleri acı çekiyorken, onların acılarını hissetmemektir.

Kur'ân, fitneliğin tehlikesini ortaya koymuş ve onun yok edilmesini tavsiye etmiştir.

Bakara Sûresi 193: "Fitne yok oluncaya kadar ve varoluş yasalarının Allah'a ait olduğunun anlaşılmasına kadar, o cehalet hallerinde olanlarla mücadele edin. Eğer o hallerinden vazgeçerlerse onların yararınadır. Ancak zalimlerin düşmanlık halleri yok olmaz."

Hazreti Ali de kasîde de; fitne ateşinin sönmesi, kin ateşinin sönmesi, zalimliğin bitmesi için adeta yalvarır.

6- Tüm fitneliklerin bitmesi için Sana yalvarıyorum.

Arabozuculuk bitsin, hasetlik sona ersin, fitnelik olmasın.

Fitne ki öldürmekten kötüdür, fitne ki şeytanlığı getirir, fitne ki ara bozar, gönülleri kirletir, Senden uzaklaştırır.

Tüm fitnelikleri bitir Allah'ım.

26- Sen onların içlerindeki zalimliği bitir.

Ey güçlü Allah'ım! Onların birbirini zulme sürüklemesine izin verme.

Dilleriyle zulüm ekmesine izin verme.

Celâl esmanla zulmü engelle.

36- Ey Rabbim! Bana zarar verenlerin kurdukları tuzakları, içlerinde sakladıkları kini, irade sıfatınla bitir, benden döndür, onların kin ateşini söndür.

İnsanlığın zararına olan tüm duyguları bitir.

Kin, nefret duygularını ateşin sönmesi gibi söndür.

Bu kasîde Hazreti Ali'nin gönlünü çok güzel bir şekilde ortaya koyuyor.

Kâmil insanlar hep insanlığın hayrı için koşmuşlardır.

Toplumda fitneliğin, kinin, nefretin tehlikelerini ortaya koymuşlardır.

Hazreti Ali de bu kasîde de bunları ortaya koymuş ve zulme kapı açan duygu ve düşüncelerin bitmesi için Allah'a yakarmıştır.

73-74-75. bölümde de görüyoruz ki Allah'a şahit olunması, varlıktaki âyetlerin sırlarına erişilmesi, teslimiyet ve tevekkülün içinde olunması için, gayret gösterilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Hakikatleri anlamak için, Allah'a şahit olmak için, bir Kâmil ile buluşulması gerektiği belirtilmiştir.

73- "Ya Rabbi, gerçekten ben Seni çağırdım; bütün âyetlerle ve âyetlerin içindekileriyle Sana yalvardım!"

- Ya Rabbim! Seni davet ettim.

Gönlümde Sana karşı bir çekim hissettim.

Sana şâhit olmayı istedim.

Seni tanımayı, varlığı nasıl halk ettiğini anlamayı canı gönülden istedim.

Bütün âyetlerinin içindeki Senin sırlarını talep ettim.

Âyetlerinin taşıdığı mânâlara erişmek için Sana yöneldim.

Bunun için Sana yakardım, yalvardım.

74- "İste bütün bunlar nur kelimeleridir, onların özelliklerini topla. Ve mânâlarını tahkik et; bütün hayır onlarla tamamlanır..."

- Tüm kelimelerin, nûrundan bir parçadır.

İçinde mânâlar taşır.

İçinde Seni taşır.

Onların öz değeri birdir.

O mânâlara erişmemizi nasip et.

Bütün hayırlara erişmemizi nasip et.

Senin kelimelerini tahkik etsinler, sırlarına ersinler, hayırlar içinde olsunlar.

75- "İşte ya Rabbi, bana tuheymefyail adında (ruhani) yardımcı bir hizmetçiyi Mûsâhhar et! Her türlü keder ve sıkıntım onunla ortadan kalksın!

- İşte ya Rabbim! Bana mânâda yüksek birini yardımcı kıl.

Mahir olan, konusuna vâkıf olan, Sana ehil olan, Sana bağlı olan, Senin âhir esmana tâbi olan, bana yardımcı olan birini nasip et.

Et ki Seni daha iyi anlayayım.

Et ki Sana tâbi olayım.

Et ki ferdiyetten uzak olmayayım.

Et ki bütün sıkıntılarım yok olup gitsin...

İşte kasîde de iki ana gayeden ilki; fitneliğin, düşmanlığın bitmesidir.

İkincisi, Allah'a şahit olmak, varoluşu anlamayı istemek, nice hakikatlere kapı açmak, Allah'a teslimiyet ve tevekkül içinde olmaktır.

İşte önemli olan Kâmil kişi olabilmektir.

Hazreti Ali bu kasîde de iyi insan olunması gerektiğini bildirmek için adeta çırpınmıştır.

Kamil kişi:

Yönünü Hakk'a çevirmiş kişidir.

Yaratılışın boyutlarına ulaşır, okumayı oradan yapar.

Her bir boyutun açığa çıktığı ana kaynağa erebilir.

Her bir boyuttan akan akışı seyredebilir.

Varlığın sırlarını görür, akışını görür, nihayetini görür.

Üflenen Rûh'un ne olduğunun keyfiyetindedir.

Halk'a Hakk nazarıyla bakar.

Deryanın ve dalgaların seyrindedir.

Hakk deryadır, Halk deryanın dalgasıdır, bu şuurdan hiç ayrılmaz.

Tevhîd şuuruyla hareket eder.

Evvelden âhire akışı seyreder.

Evvelden âhire olan akışın ne olacağını bilir.

Âhirden evvele dönüşü seyreder.

Âhirden evvele yeni bir oluşumun ne olacağını bilir.

Bâtından zâhire olan akışı ve ne çıkacağını bilir.

Zâhirden bâtına dönüşü ve yeni oluşan yazılımı görür.

Tohumdan tohuma olan akışı seyreder.

Yeni bir tohum oluştuğunda, önceki tohumda olan yazılıma yeni yazılımlar eklendiğini görür.

Kaderin vehbiyet cihetini de kesbiyet cihetini de bilir.

Toplumun yaşamıyla, halleriyle, davranışlarıyla ilgili silmeler, yazılımlar yapma gücüne sahiptir.

Baktığı her kişinin, yaşam boyutunda nerede takılıp kaldığını görür, neye esir olduğunu görür.

Kişilerin engellerini kaldırma gücüne, yetkisine sahiptir.

Işığın yolculuğunda yolculuk eder.

Işıktan açığa çıkanlarla yolculuk eder.

Kâmil kişinin özellikleri:

Yanına gittiğinizde derin bir maneviyat hissettirirler.

Onlarla oturduğunuzda gönlünüzde dünya kaygısı kalmaz.

Onlarla oturduğunuzda, var oluşu ve var edeni düşünmeye sevk ederler.

Gönüllere ilâhî aşk ekerler.

Sizi asla karamsarlığa sürüklemezler.

Korkutmazlar, ümit verirler.

Ayrı bir huzur verirler, moral verirler, sizi güçlü hissettirirler.

Güler yüzlüdürler, hizmet ehlidirler.

Çevresine hizmet ederler.

Onların sevindirici özelliği vardır.

Merhamet duyguları çok gelişmiştir, her varlığa merhamet üzere davranırlar.

Tüm sözleri, eylemleri, tüm düşünceleri sadece merhamet üzeredirler.

Biz seni âlemlere rahmet üzere gönderdik âyetine mazhar olmuşlardır.

Rızayı İlâhiyi bilirler o rıza üzere hakaret ederler.

Niçin yaratıldıklarını bilirler.

Şefkat doludurlar.

Koruyucu özellikleri vardır.

Dedikodu bilmezler, zerre kadar zarar verme özellikleri yoktur.

Başkaları hakkında konuşmazlar, varlığın oluşunun özelliklerini konuşurlar.

Kimseyi üzmezler, kandırmazlar, kimseyi kullanmazlar.

Kimseye sesini yükseltmezler.

Onları kötüleseler de, onlar kimseyi kötülemez.

Çıkar için, makam için, şöhret için koşmazlar.

Hizmet için, birliktelik için, huzur için koşarlar.

İlimden fenden ayrılmazlar, çalışkandırlar, üretkendirler.

Ârif olmayı tavsiyede ederler, yani ilim üzere hareket etmeyi tavsiye ederler.

Kötülükten uzak durmayı, kötülüğe engel olmayı tavsiye ederler ve bunun metodunu öğretirler.

Asla aslı olmayan bilgilerle; oyalanmazlar, oyalamazlar.

İnanç ayrımı yapmazlar.

İnsanların inançlarına, ibadetlerine, ibadethanelerine bakmazlar, sadece bedenlerin tecelli boyutuna bakarlar.

İnsanların sıkıntılarında yol gösterirler ve bu yol merhamet üzeredir.

Gayretlidirler, çalışkandırlar, üretkendirler.

Cinsiyet üzere bakmazlar, ünsiyet üzere bakarlar.

Kibirleri asla yoktur.

Riyâ bilmezler.

Dünyanın neresinde bir kişi sıkıntı çekse, o sıkıntıyı hissederler ve onun için koşarlar.

İnsanların sırlarını dinlerler ve onlara yol gösterirler.

Gönüllere kodlamalar yaparlar.

Asla kendi şahsi çıkarları için yaşamazlar, hep başkalarına hizmet için koşarlar.

Geleceği şekillendirirler.

Hakka Sûresi 23: "Yakınlığı anlayıp kâmil olmuştur"

Enbiyâ Sûresi 107: "Seni âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için göndermedik"

Âl-i İmrân Sûresi 80: "Ve siz varlığın işleyişini anlamayı terk etmeyin, varlıktaki gücü anlayın, hakikatlere sımsıkı sarılın ve hakikatleri bildirin ve kâmil kimseler olun."

Nahl Sûresi 43: "Kâmil insanlar, bizi bildirmekten başka bir şey için açığa çıkmadı."

Nûr Sûresi 37: "Hakikatlerin bilgilerini alıp vermede kâmil kişilerin dikkatleri dağılmaz ve onlar Allah'ın zikrinden

ayrılmazlar ve her an Hakk'a bağlılık şuuruyla hareket ederler ve temizlenme içinde olup kendindekini paylaşırlar. Kâlblerinin dönmesinden her vakit çekinirler ve onlar basiret sahipleridir."

İnşAllah bu hakikatleri anlarız ve hayatımıza geçiririz.

İnşAllah bu kasîdeyi anlamak için okur ve kasîdenin içindeki mesajları can kulağıyla duyarız.

Kitabımızı, kasîde de olan Hazreti Ali'nin sözü ile bitirelim:

3- Ey tek sığındığım kudret! Sana ait olan tüm esmalarına dayanarak Sana yöneldim, Ehâd ve Bedi esmalarınla Sana niyaz ettim.

Bir olan ve tek olan Sensin, tüm âlemde birliğini her varlıkta tekliğini gösterensin.

Her şey Senin özünden süzülüp geliyor, Senden Sana akıyor.

Senden geliyor, Seninle görünüyor, Sen oluyor.

Ehâd ve Bedi esmalarını layıkıyla anlayanlardan eyle bizleri.

Çevrimlerde bilmeden hata yapmışsak…

Layıkıyla anlayamamışsak…

Ve layıkıyla anlatamamışsak, Rabbim bizi affetsin.

Dilerim okuyan kardeşlerimiz daha derin okurlar ve daha derin mânâlara dalarlar.

Sevgiyle saygıyla kalın.

Gönlünüzden şefkat, rahmet, samimiyet eksik olmasın.

İlim, irfan hayatınızdan eksik olmasın.

Çevrenize olan yardım hissi gönlünüzden hiç eksik olmasın.

Allah'ın selamı üzerinize olsun.

İsmail Dinçer

15-12-2023